

Liahona

A man with a beard and a woman in traditional Middle Eastern clothing are standing in a field. The man is in the foreground, wearing a brown robe and a yellow shawl. The woman is behind him, wearing a white headscarf and a patterned dress. A donkey is visible in the foreground, partially obscured by the man's shawl. The background is a dry, hilly landscape with green bushes and trees.

**Presidentti Packerin
viimeinen todistus, s. 10**

**Opettajille: parempia kysymyksiä,
parempaa oppimista, s. 20**

**lankaikkinen avioliitto:
liittoon kuuluva liitto, s. 24**

**Rauhoita tulevaisuutta
koskevia huoliasi, s. 34**

*"Taivasten valtakunta
on myös tällainen.
Kauppias etsi kauniita
helmiä.*

*Kun hän löysi yhden
kallisarvoisen helmen,
hän myi kaiken minkä
omisti ja osti sen."*

Matt. 13:45–46

SANOMAT

- 4 Ensimmäisen presidenttikunnan sanoma: Varaa aikaa Vapahtajalle**
Presidentti Thomas S. Monson
- 7 Kotikäyntiopetussanoma: Jeesuksen Kristuksen jumalallisia ominaisuuksia: myötätuntoinen ja lempeä**

ERIKOISARTIKKELIT

- 10 Todistus Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta**
Presidentti Boyd K. Packer
Apostolina 45 vuotta palvellut todistaa Vapahtajasta "ehdottomalla varmuudella".
- 14 Joseph Smith ja Johanneksen ilmestys**
David A. Edwards
Miksi Joseph Smith sanoi, että Johanneksen ilmestys on "yksi selkeimmistä kirjoista, mitä Jumala on milloinkaan antanut kirjoittaa"?
- 20 Esitä oikeita kysymyksiä oikealla tavalla**
Scott H. Knecht
Oikealla kysymyksellä voi olla suuri vaikutus evankeliumin oppimiseen ja opettamiseen.
- 24 Uusi ja ikuinen liitto**
Vanhin Marcus B. Nash
Kaikkien niiden, jotka noudattavat uuden ja ikuisen liiton ehtoja, palkkana on rauha tässä maailmassa ja iankaikkinen elämä tulevassa maailmassa.

32 "Annoin sitoumuksen Jumalalle"

Néstor Curbelo
Yhden ecuadorilaisen jäsenen omistautuminen osoittautui ratkaisevaksi hetkeksi kirkon historiassa Ecuadorissa.

34 Olkaa rauhassa

Vanhin D. Todd Christofferson
Varatkaa tänä jouluna aikaa, jolloin voitte tuntea Vapahtajan rauhoittavan vakuutuksen.

OSASTOT

- 8 Me puhumme Kristuksesta: Elämän ja rakkauden lahja**
Brad Allred
- 38 Myöhempien aikojen pyhien kertomaa**
- 80 Kunnes taas kohdataan: Todellinen joulu**
Presidentti Howard W. Hunter

KANNESSA

Etukansi: valokuvakuitus Matthew Reier.
Etukannen sisäsivu: valokuva Patrizio Martorana/iStock/Thinkstock. Takakannen sisäsivu: valokuva Clebher Tex.

48

44 Palasin lähetystyöstäni kotiin etuajassa

Brittany Romanello Casco

Uskoin kertomukset Kristuksesta parantamassa sairaita ja uskoin, että Hän tekisi saman minulle.

48 Henkilökuvia nuorista aikuisista: Todistajana Saksassa

Justina McCandless

Estherin ymmärrys siitä, kuinka taivaallinen Isä näkee hänet, on auttanut häntä hänen suhteissaan muihin ihmisiin.

Katsopa, löydätkö tähän numeroon piilotetun Liahonan. Vihje: Mitä olet oppinut vanhemmiltasi?

64

50 Kuinka voi nähdä joulun todellisen merkityksen

Presidentti Dieter F. Uchtdorf

Kuinka voimme tuntea kiitollisuutta Kristuksesta ja uudistaa päätöksemme seurata Häntä?

51 Elämää muuttanut lahja kirpputorilta

Keanu Williams

Joulunaikaan saatu vastaus rukoukseen johti ikuisen perheeseen.

52 Uusi kaveri

Matthew Flittin

Matthew oli käytännöllisesti katsoen yksin koorumissaan, mutta pian hänelle selvisi, että monet papeista kaipaivat vain kutsua tulla mukaan.

54 He tunsivat Josephin

Tutustu profeetta Joseph Smithiin lukemalla hänet henkilökohtaisesti tunteneiden ihmisten sanoja.

56 Oletko saaja vai antaja?

Mieti uudelleen näkökulmaasi käsien pitämiseen ja palvelemiseen kirkossa.

57 Juliste: Käytä sitä tai menetät sen

58 Kysymys ja vastaus

Tunnen riittämättömyyttä Nuorten Naisten luokan johtajana. Kuinka voin olla parempi johtaja?

60 Asioita, joita opin nuorena käännyntyisenä

Vanhin Jörg Klebingat

Jatkuva rukoileminen ja sovituksen käyttäminen päivittäin auttavat sinua tuntemaan itsesi varmaksi ja puhtaaksi koko ajan.

64 Edistyminen sukupuussani

Raisa Marcondes

Tutkimalla sukuaan Raisa sai tietää, ettei hän ollut ainoa kirkon jäsen omassa suvussaan.

68

65 Pyhien kirjoitusten merkitys Spencerille

Vanhin Marcus B. Nash

Spencer ei tiennyt, miksi hän ei nukkunut hyvin, kun hänen vanhempansa olivat poissa kaupungista. Mikä oli vikana?

66 Opetus, jonka sain isältäni

Vanhin David A. Bednar

Vanhin Bednarin isä ei ollut kirkon jäsen mutta antoi silti hänelle tärkeän opetuksen pappeudesta.

67 Pyhien kirjoitusten leikekuvia: Mormonin kirja

68 Jouluaatto Córdobaan perheen seurassa

Honney Thalia Cabel Losno

Marycielo ja hänen siskonsa voisivat antaa jouluna Córdobaan perheelle jotakin parempaa kuin lahjoja.

70 Palapeli palautuksesta

Heidi Poelman

Annan oli pidettävä puhe Alkeisyhdistyksessä. Mutta kuinka hän osaisi selittää, mitä palautus tarkoittaa?

72 Pyhät kirjoitukset tutuiksi: Jeesus Kristus tulee jälleen!

Erin Sanderson

74 Pienille lapsille: Joulukertomus

Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkon kansainvälinen julkaisu

Ensimmäinen presidenttikunta: Thomas S. Monson, Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

Kahdentoista apostolin koorumi: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson, Neil L. Andersen

Vastaava päätoimittaja: Joseph W. Sitati

Neuvojat: Randall K. Bennett, Craig A. Cardon, Christoffel Golden, Larry R. Lawrence, James B. Martino

Toiminnanjohtaja: David T. Warner

Operatiivinen johtaja: Vincent A. Vaughn

Kirkon lehtien johtaja: Allan R. Loyborg

Liiketoiminnan johtaja: Garff Cannon

Päätoimittaja: R. Val Johnson

Apulaispäätoimittaja: Ryan Carr

Julkaisuavustaja: Megan VerHoef

Toimittajat: Brittany Beattie, David Dickson, David A. Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff, LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Mindy Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J. Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe, Marissa Widdison

Vastaava taiteellinen johtaja: J. Scott Knudsen

Taiteellinen johtaja: Tadd R. Peterson

Suunnittelu: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley, C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P. Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad Teare, K. Nicole Walkenhorst

Aineettoman omaisuuden koordinaattori:

Collette Nebeker Aune

Tuotantopäällikkö: Jane Ann Peters

Tuotanto: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett, Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson, Gayle Tate Rafferty

Painatuksen valmistelu: Jeff L. Martin

Painatusjohtaja: Craig K. Sedgwick

Levikkijohtaja: Stephen R. Christiansen

Kotimaansivut:

Irina Riihikoski

Siltapellonkuja 2 L 110

00740 HELSINKI

Puhelin: 044 343 4424

Sähköposti: irina.riihikoski@gmail.com

Jakelu:

Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagars Heliga

MSR Filialen

Sveagatan 8 A, 44132 Alingsås, Sverige

Tilauksiedot:

Tilaukset ja osoitteenmuutokset tehdään asiakaspalveluun:

Puhelinnumero: +46 (0) 8500 655 20

Sähköposti: rcstockholm@ldschurch.org

Verkkotilaukset: store.lds.org

Vuosittilaushinta: 7,50 €

Toimittakaa käsikirjoitukset ja tiedustelut verkossa

osoitteessa liahona.lds.org tai postitse osoitteella

Liahona, Rm. 2420, 50 E. North Temple St., Salt Lake City,

UT 84150-0024, USA tai sähköpostitse osoitteeseen

liahona@ldschurch.org.

Liahona (Mormonin kirjan sana, joka tarkoittaa 'kompassia' tai 'suunnannäyttäjää') ilmestyy albanian, armenian, bulgarian, cebun, englannin, espanjan, fidžin, hollannin, indonesian, islannin, italian, japanin, khmerin, kiinan (sekä tavallisin että yksinkertaistetuin kirjoitusmerkein), kiribatn, korean, kreikan, kroaatin, latvian, liettuan, malagasien, marshallin, mongolin, norjan, portugalil, puolan, ranskan, romanian, ruotsin, saksan, samoan, sloveenin, suomen, suahilin, tagalogin, tahitin, tanskan, thain, tongan, tšekin, ukrainan, unkarin, urdun, venäjän, vietnamin ja viron kielellä. (Ilmestymiskerrat vaihtelevat kielittäin.)

© 2015 Intellectual Reserve, Inc. Kaikki oikeudet pidätetään. Printed in the United States of America.

Liahonan tekstiä ja kuva-aineistoa saa kopioida satunnaisesti epäkaupalliseen käyttöön kirkossa tai kotona. Kuva-aineistoa ei kuitenkaan saa kopioida, mikäli se kielletään kuvituksen lähdemerkinnässä. Tekijänoikeutta koskevat kysymykset tulee lähettää osoitteeseen: Intellectual Property Office, 50 East North Temple Street, Salt Lake City, UT 84150, USA; sähköposti: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

December 2015 Vol. 67 No. 12. *LI AHONA* (USPS 311-480) Finnish (ISSN 1522-9181) is published monthly by The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is \$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes. Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice required for change of address. Include address label from a recent issue; old and new address *must* be included. Send USA and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at address below. Subscription help line: 1-800-537-5971. Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be taken by phone. (Canada Poste Information: Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5). NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address changes to Distribution Services, Church Magazines, P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Perheiltaideoita

Tässä numerossa on artikkeleita ja toimintoja, joita voidaan käyttää perheillää. Seuraavana on kaksi esimerkkiä.

”Olkaa rauhassa”, s. 34: Vanhin Christofferson kehottaa meitä varaamaan tänä jouluna aikaa siihen, että istumme hiljaa ja mietimme Jeesus-lasta. Voisitte lukea artikkelin yhdessä perheenä ja luoda sitten kunnioituksen henkeä lukemalla pyhiä kirjoituksia, laulamalla kirkon lauluja tai katsomalla Raamatun videoita (osoitteessa Biblevideos.org) Vapahtajan syntymästä. Anna sitten jokaiselle aikaa miettiä Vapahtajan syntymää ja sitä, mitä se heille merkitsee. Voisit varata päiväkirjan tai paperia niille, jotka haluavat kirjoittaa ajatuksiaan muistiin. Pyydä perheenjäseniä kertomaan ajatuksistaan, jos he haluavat.

OMALLA KIELELLÄSI

Liahona ja muuta kirkon aineistoa on saatavana monella kielellä osoitteessa languages.lds.org.

Osoitteesta facebook.com/liahona.magazine löydät perheiltaideoita, apua sunnuntain oppiaiheisiin sekä innoittavia sanomia, joita voit jakaa ystävien ja perheen kanssa. (Facebook-sivu on vain englanniksi, espanjaksi ja portugaliaksi.)

AIHEITA TÄSSÄ NUMEROSSA

Numerot tarkoittavat sivua, jolta artikkeli alkaa.

Avioliitto, 24
lankaikkinen elämä, 24
Jeesus Kristus, 4, 10, 24,
34, 50, 60, 72
Johtaminen, 58
Joulu, 4, 8, 34, 38, 39, 40,
41, 42, 43, 50, 51, 68, 72,
74, 80
Kuuliaisuus, 24, 56
Kyvyt, 57
Liitot, 24
Lähetyistyö, 32, 44, 48,
51, 52

Mormonin kirja, 67
Myötätunto, 7
Omistautuminen, 32
Opettaminen, 20
Oppiminen, 20
Palautus, 70
Palveleminen, 4, 39, 41,
56, 58, 68
Pappeus, 66
Pyhien kirjoitusten
tutkiminen, 65
Rakkaus, 8

Rauha, 34
Rukous, 41, 42, 60
Smith, Joseph, 14, 54, 70
Sovitus, 10, 44, 60
Sukututkimus, 64
Temppelityö, 42, 43, 58
Toinen tuleminen, 72
Uhri, 8, 32, 39, 40, 43,
56, 60
Uusi testamentti, 14
Ystävällisyys, 7, 41, 58

Presidentti
Thomas S. Monson

VARAA AIKAA Vapahtajalle

Vietämme jälleen joulua ja sen myötä uuden vuoden koittoa. Tuntuu siltä kuin vasta eilen olisimme juhlineet Vapahtajan syntymää ja tehneet lupauksia.

Oliko tämän vuoden lupaustemme joukossa lupaus varata elämässämme aikaa ja sydämessämme tilaa Vapahtajalle? Olemmepa me tähän mennessä onnistuneet sellaisen lupauksen pitämisessä miten tahansa, olen varma siitä, että me kaikki toivoisimme onnistuvamme paremmin. Tämä joulunaika on erinomainen hetki tutkia sitä, kuinka olemme onnistuneet, ja tehdä enemmän sen eteen.

Kiireisessä elämässämme, jossa niin monet muut asiat kilpailevat huomiostamme, meidän on erittäin tärkeää tehdä tietoisesti ja sitoutuneesti työtä tuodaksemme Kristuksen elämäämme ja kotiimme. Ja on ensiarvoisen tärkeää, että me tietäjien tavoin seuraamme jatkuvasti Hänen tähteään ja tulemme ”osoittamaan hänelle kunnioitustamme”¹.

Jeesuksen sanoma on ollut sama kautta aikojen. Pietarille ja Andreakselle Hän sanoi Galileanjärven rannalla: ”Lähtekää minun mukaani.”² Filippukselle kuului kutsu: ”Seuraa minua.”³ Leeviläiselle, joka istui tulliasemalla, annettiin ohje: ”Seuraa minua.”⁴ Ja teille ja minulle, jos me vain kuuntelemme, Hän osoittaa saman viittovan kutsun: ”Seuratkaa minua.”⁵

Kun me seuraamme Hänen jalanjälkiään tänä aikana ja kun jäljittelemme Hänen esimerkkiään, saamme mahdollisuuksia olla siunauksena muiden elämässä. Jeesus kutsuu

meitä antamaan itsestämme: ”Katso, Herra vaatii sydäntä ja altista mieltä.”⁶

Onko olemassa joku, jota sinun pitäisi palvella tänä jouluna? Onko olemassa joku, joka odottaa käyntiäsi?

Vuosia sitten kävin jouluna erään iäkkään lesken kodissa. Ollessani siellä ovikello soi. Ovella seisoi hyvin kiireinen ja kuuluisa lääkäri. Häntä ei ollut kutsuttu paikalle, vaan hän oli vain tuntenut innoitusta käydä katsomassa potilasta, joka oli yksinäinen.

Tänä joulun aikana niiden sydän, jotka eivät pääse liikumaan, odottaa ja kaipaa jonkun vierailua heidän luonaan jouluna. Käydessäni eräänä jouluna hoitolaitoksessa istuin juttelemaan viiden iäkkään naisen kanssa, joista vanhin oli 101-vuotias. Hän oli sokea, mutta hän tunnisti minun ääneni.

”Piispa, olet vähän myöhässä tänä vuonna!” hän sanoi. ”Luulin, ettet tulisi ollenkaan.”

Meillä oli oikein hauskaa yhdessä. Yksi potilas katsoi kuitenkin ikävöiden ulos ikkunasta ja lausui yhä uudelleen: ”Tiedän, että poikani tulee katsomaan minua tänään.” Mietin, mahtaisiko poika tulla, sillä oli ollut jouluja, jolloin hän ei ollut edes soittanut.

Tänä vuonna on vielä aikaa tarjota auttava käsi, rakastava sydän ja aulis henki – toisin sanoen seurata Vapahtajamme antamaa esimerkkiä ja palvella siten kuin Hän haluaisi meidän palvelevan. Kun me palvelemme Häntä, me emme

menetä mahdollisuuttamme – kuten entisaikojen majatalonpitäjälle kävi⁷ – varata elämässämme aikaa Hänelle ja tehdä sydämessämme tilaa Hänelle.

Voimme me käsittää sen suurenmoisen lupauksen, joka sisältyi enkelin sanomaan yöllä ulkona olleille paimenille: ”Minä ilmoitan teille ilosanoman – . Tänä on teille – . syntynyt Vapahtaja. Hän on Kristus, Herra.”⁸

Kun annamme jouluna lahjoja toinen toisellemme, muistakaamme tuo kaikista lahjoista suurin – meidän Vapahtajamme ja Lunastajamme lahja – arvostakaamme sitä ja ottakaamme se vastaan, jotta meillä voisi olla iankaikkinen elämä.

”Sillä mitä hyödyttää ihmistä, jos hänelle suodaan lahja eikä hän ota lahjaa vastaan? Katso, hän ei riemuitse siitä, mikä hänelle annetaan, eikä riemuitse siitä, joka on lahjan antaja.”⁹

Seuratkkaamme Häntä, palvelkaamme Häntä, kunnioittakaamme Häntä ja ottakaamme elämäämme Hänen meille antamansa lahjat, että voisimme sanoa niin kuin isä Lehi, että meidät on ”iankaikkisesti ympäröity hänen rakkautensa käsivarsilla”¹⁰. ■

VIITTEET

1. Matt. 2:2.
2. Matt. 4:19.
3. Joh. 1:43.
4. Matt. 9:9.
5. OL 38:22.
6. OL 64:34.
7. Ks. Luuk. 2:7.
8. Luuk. 2:10–11.
9. OL 88:33.
10. Ks. 2. Nefi 1:15.

TÄMÄN SANOMAN OPETTAMINEN

Presidentti Monson kehottaa meitä tekemään ”tietoisesti ja sitoutuneesti työtä tuodaksemme Kristuksen elämäämme ja kotiimme”. Voisit keskustella niiden kanssa, joita opetat, siitä, kuinka he voivat toimia tällä tavoin tietoisesti yksilöinä ja perheenä. Voisit pyytää heitä miettimään jotakin tiettyä henkilöä tai perhettä, jonka luona he voisivat käydä tai jota palvella tänä jouluna. ”Tänä vuonna on vielä aikaa tarjota auttava käsi, rakastava sydän ja aulis henki.”

Tapoja palvella joulunaikaan

Presidentti Monson varaa aikaa etenkin joulunaikaan käydäkseen katsomassa vanhuksia ja niitä, jotka ovat hoitokodeissa. Hän huomautti, että osa heistä on iloisia, koska heidän luonaan käy vieraita, kun taas toiset vain toivovat vieraita, jotka eivät koskaan tule. On ihmisiä, jotka odottavat jotakuta – ehkäpä tänä jouluna *sinä* voit olla tuo joku.

Seuraavassa on luettelo vain muutamista tavoista, joilla voit osaltasi huolehtia siitä, ettei kukaan tunne olevansa yksin tänä jouluna. Voit vapaasti keksiä lisää tapoja, joilla voit olla tänä jouluna avuksi asuinpaikkakunnallasi. "Onko olemassa joku, joka odottaa käyntiäsi?"

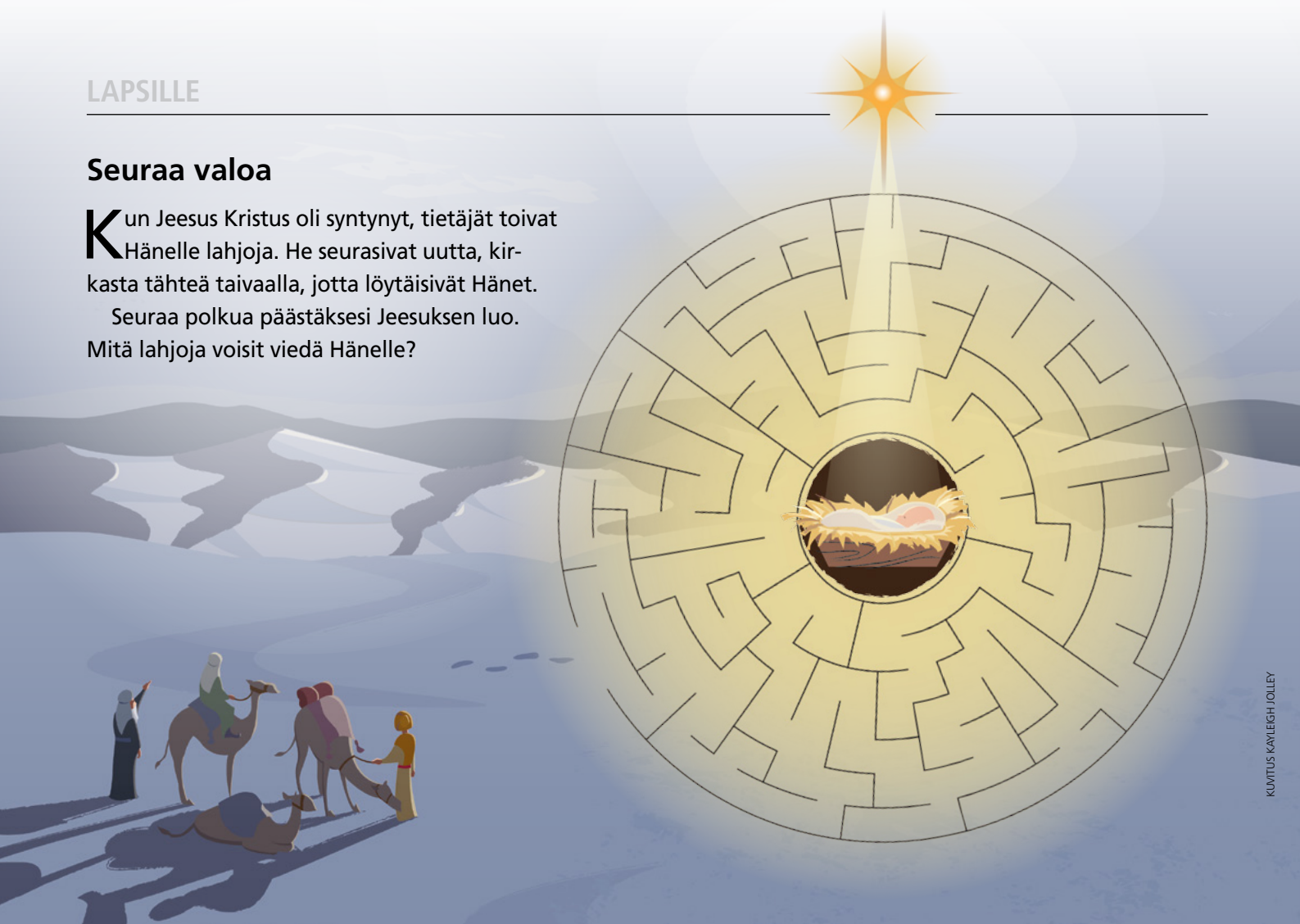
- Tee joulukortteja ja lähetä niitä lähetyssaarnaajille sekä yksinäisille ja iäkkäille seurakuntasi jäsenille.
- Tarjoudu vapaaehtoiseksi paikalliseen hyväntekeväisyysjärjestöön.
- Anna Mormonin kirjoja joululahjaksi ystävillesi ja naapureillesi.
- Käy seurakuntaasi tai sukuusi kuuluvien vanhusten luona.
- Valmista herkkuja annettavaksi naapureillesi.

Lisää ideoita siihen, kuinka voit palvella asuinpaikkakunnallasi, on sivustolla [lds.org/topics/humanitarian-service/help](https://www.lds.org/topics/humanitarian-service/help).

Seuraa valoa

Kun Jeesus Kristus oli syntynyt, tietäjät toivat Hänelle lahjoja. He seurasivat uutta, kirjasta tähteä taivaalla, jotta löytäisivät Hänet.

Seuraa polkua päästäksesi Jeesuksen luo. Mitä lahjoja voisit viedä Hänelle?

Tutki tätä aineistoa rukoillen ja pyri ottamaan selville, mitä sinun tulisi kertoa siitä muille. Kuinka Vapahtajan jumalallisten ominaisuuksien ymmärtäminen lisää uskoasi Häneen ja on siunauksena niille, joista huolehdit kotikäyntiopettajana? Lisää tietoa on osoitteessa reliefsocietylds.org.

Jeesuksen Kristuksen jumalallisia ominaisuuksia: myötätuntoinen ja lempeä

Tämä on osa kotikäyntiopetussanomien sarjaa, jossa käsitellään Vapahtajan jumalallisia ominaisuuksia.

"Pyhissä kirjoituksissa myötätunto merkitsee sitä, että kirjaimellisesti 'kärsii jonkun kanssa'. Se merkitsee myös säälin ja armeliaisuuden osoittamista toisia kohtaan."¹

"Jeesus antoi meille monia esimerkkejä myötätuntoisesta huolehtimisesta", presidentti Thomas S. Monson on sanonut. "Raajarikkoinen mies Betesdan altaalla, aviorikoksesta syytetty nainen, nainen Jaakobin kaivolla, Jairoksen tytär, Marian ja Martan veli Lasarus – jokainen edusti haavoittunutta Jerikon tiellä. Jokainen tarvitsi apua.

Raajarikkoiselle Betesdassa Jeesus sanoi: 'Nouse, ota vuoteesi ja kävele.' Syntiselle naiselle tuli neuvo: 'Mene, äläkä enää tee syntiä.' Auttaakseen

naista, joka oli tullut hakemaan vettä, Hän antoi vesilähteen, 'joka kumpuaa ikuisen elämän vettä'. Jairoksen kuolleelle tyttärelle annettiin käsky: 'Tyttö, nouse!' Haudatulle Lasarukselle Hän sanoi: 'Tule ulos!'

Vapahtaja on aina osoittanut rajatonta kykyä myötätuntoon. – Avatkaamme sydämemme ovi, niin että Hän – todellisen myötätunnon elävä esimerkki – voi astua sisään."²

Muita pyhien kirjoitusten kohtia

Ps. 145:8; Sak. 7:9; 1. Piet. 3:8; Moosia 15:1, 9; 3. Nefi 17:5–7

VIITTEET

1. Guide to the Scriptures, "Compassion".
2. Thomas S. Monson, "Myötätunnon lahja", *Liahona*, maaliskuu 2007, s. 4, 8.
3. Linda S. Reeves, "Herra ei ole unohtanut teitä", *Liahona*, marraskuu 2012, s. 120.
4. "Herra ei ole unohtanut teitä", s. 118.
5. "Herra ei ole unohtanut teitä", s. 120.

Usko, perhe, auttaminen

Pyhistä kirjoituksista poimittua

'Mieheni ja minä polvistuimme 17-vuotiaan tyttäreemme viereen ja rukoilimme, että hän jäisi henkiin', kertoo Linda S. Reeves, toinen neuvonantaja Apuyhdistyksen ylimmässä johtokunnassa. "Tällä kertaa vastaus oli ei, mutta – olemme oppineet tietämään, – että – [Vapahtaja] tuntee myötätuntoa meitä kohtaan murheissamme ja tuskassamme."³

"Yksi lempikertomuksiani Vapahtajan elämästä on kertomus Lasarukselta. Pyhissä kirjoituksissa meille kerrotaan, että 'Jeesus rakasti Marttaa ja hänen sisartaan [Mariaa] sekä [heidän veljeään] Lasarusta'.⁴ Kun Lasarus sairastui, Jeesukselle lähetettiin sana, mutta Hänen saapuessaan Lasarus oli jo kuollut. Maria juoksi Jeesuksen luo, lankesi Hänen jalkoihinsa ja itki. Kun Jeesus näki Marian itkevän, "syvä liikutus valtasi hänet" ja Hän itki (Joh. 11:33, 35).

"Se on meidän velvoittava tehtävämme. Meidän täytyy tuntea ja nähdä itse ja sitten auttaa kaikkia taivaallisen Isän lapsia tuntemaan ja näkemään ja tietämään, että Vapahtajamme on ottanut päälleen paitsi kaikki syntimme myös tuskamme ja kärsimyksemme ja ahdistuksemme, jotta Hän voi tietää, miltä meistä tuntuu ja kuinka meitä voi lohduttaa."⁵

Mieti tätä

Ketä voisit siunata myötätunnollasi?

ELÄMÄN JA RAKKAUDEN LAHJA

Brad Allred

Äitini lahja osoitti meille joulun todellisen merkityksen.

Enoni Ed on aina ollut esimerkkinä tarttuvasta elämänilosta. Valitettavasti hän myös kärsi munuaisten vajaatoiminnasta. Ed oli käynyt dialyysissä usean vuoden ajan ylläpitääkseen munuaisten toimintakykyä. Hoito oli kivuliasta, ja sitä tarvittiin usein. Jokaisen hoitokerran jälkeen hän uupui odottaen seuraavaa kertaa, ja syksyyn 1995 mennessä hän näytti olevan enää pelkkä kuori aiemmasta eloisasta itsestään.

Lopulta lääkäri kertoi Edille, että ellei hän saisi pian uutta munuaista, hänen kehonsa ei kestäisi enää pitkään. Vaikka ihminen tarvitsee eläkkeeseen vain yhden munuaisen, Ed ei

halunnut pyytää ketään lahjoittamaan toista munuaistaan, koska leikkaukseen liittyi aina riski. Mutta vaihtoehtoja ei ollut. Useita läheisiä ystäviä ja sukulaisia testattiin, jotta nähtäisiin, sopisiko heidän munuaisensa hänelle. Löytyi vain yksi täydellisen yhteensopiva: Edin siskolta Dottielta – minun äidiltäni.

Joulukuun 7. päivänä monet Edin ystävät ja perheenjäsenet yhtyivät paastoon ja rukoukseen hänen ja Dottien puolesta. Kirurgit, jotka suorittivat leikkauksen, olivat kaksoisveljiä. Mikä vielä kiinnostavampaa, toinen heistä oli lahjoittanut munuaisen toiselle. Ed ja äitini olivat vaikuttuneita

kuullessaan, että jokaisessa leikkauksessa nämä kaksi lääkäriä tekivät kaikkensa, painoivat sitten päänsä rukoukseen ja jättivät lopputuloksen Herran käsiin.

Leikkauspäivänä toinen lääkäreistä irrotti toisen äitini munuaisista. Kun hän ompeli kiinni äitini leikkaushaavaa, hänen veljensä kiinnitti lahjoitetun munuaisen huolella Edin sisuksiin.

Leikkaus onnistui, mutta jäi nähtäväksi, hyväksyisikö Edin keho uuden munuaisen. Hänen immuunijärjestelmänsä vasta-aineet ajettiin alas mahdollisuuksien parantamiseksi, joten hänet piti eristää tehohoitoon hänen suojelemiseksi virustartunnoilta. Vielä sairaalasta päästyäänkin hänen piti pysytellä erillään kaikista muista ihmisistä paitsi perheenjäsenistä. Jouluaattona Ed sai kuitenkin erityisluvan osallistua isovanhempieni vuosittaiseen jouluaatonviettoon.

Hengityssuoja kasvoillaan Ed käveli sisään ovesta, suuntasi suoraan Dottiin luo ja kietoi tämän karhunhalaukseen. Kun he halusivat toisiaan, huoneessa ei ollut yhtään kuivaa silmää. Jokainen saattoi tuntea heistä säteilevän rakkauden. Sisko oli kärsinyt antaakseen veljelleen elämän lahjan. Se oli rakkauden lahja, uhrauksen lahja – lahja, jota Ed ei pystynyt antamaan itselleen.

”Jumala on rakastanut maailmaa niin paljon, että antoi ainoan Poikansa, jottei yksikään, joka häneen uskoo, joutuisi kadotukseen, vaan saisi iankaikkisen elämän.

Ei Jumala lähettänyt Poikaansa maailmaan sitä tuomitsemaan, vaan pelastamaan sen.”

Joh. 3:16–17

Kun katselin heitä kyynleet poskilleni vierien, minulle valkeni, että tämä voisi olla sitä, miltä tuntuu kohdata Vapahtaja kasvoista kasvoihin. Hän teki puolestamme sellaista, mitä me emme pysty itse tekemään. Vain Hän, koska on jumalallinen, pystyi kestäämään niin suuren uhrauksen, että oikeudenmukaisuuden laki tyydytettäisiin. Vain Hän, koska on täydellinen, oli kelvollinen sovitamaan koko ihmiskunnan synnit, jotta armon laki voitaisiin ulottaa kaikkiin niihin, jotka ottavat Hänet vastaan Vapahtajanaan.

Kun pohdiskelin näitä oivalluksia, sitouduin uudelleen tekemään kaiken voitavani osoittaakseni kiitollisuuteni Vapahtajaa ja Hänen uhriaan kohtaan. Pyrkisin elämään elämäni opetuslapsen tavoin, jotta jonakin päivänä saattaisin olla kelvollinen pääsemään Hänen luokseen, halaamaan Häntä ja kiittämään Häntä henkilökohtaisesti siitä, että Hän rakasti minua niin paljon, että teki sellaisen uhrauksen. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

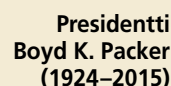
LAHJOJEN ANTAMISTA

Mitä Herran rakastava uhraus merkitsee sinulle?

Kenelle voisi olla apua Vapahtajan rakkauden lahjasta?

Kenelle voisit kertoa evankeliumista, tarjota toivon sanoman tai kenen kanssa voisit jakaa joulunajan ilon?

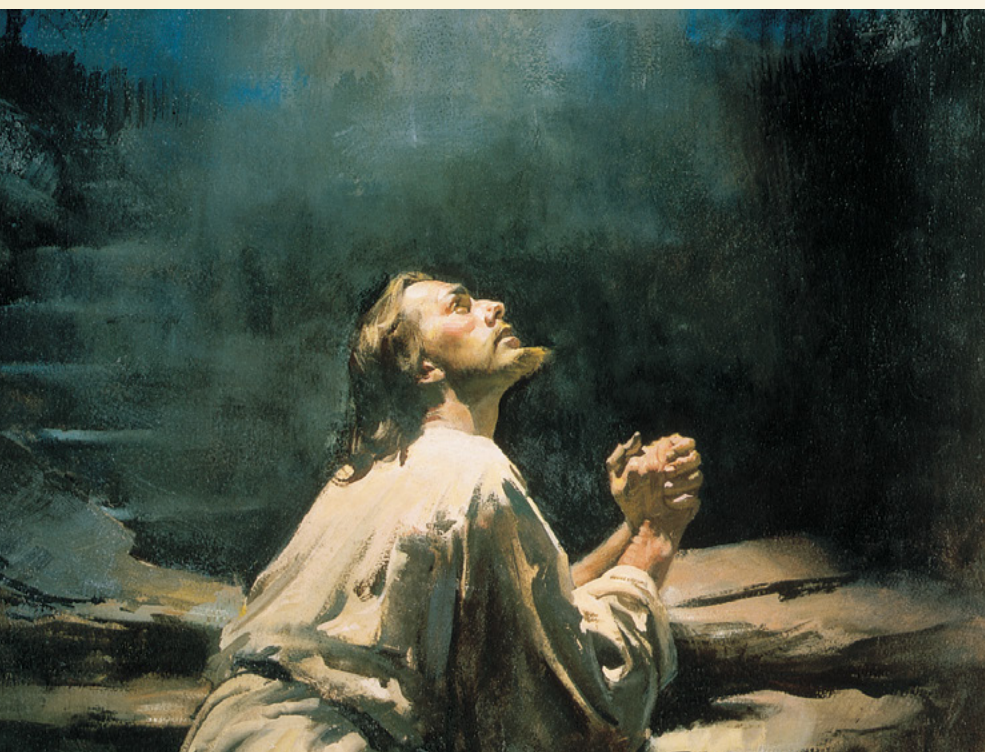

Todistus Vapahtajasta

JEESEKSESTÄ
KRISTUKSESTÄ

kahdeksan
koko

jumalattomuudesta ja pahuudesta, julmuudesta, moraalittomuudesta, turmeluksesta ja rappiosta, riippuvuuksista, tappamisista ja kidutuksesta ja terrorista – mitä koskaan on ollut ja mitä koskaan tapahtuisi tämän maan päällä. Tekemällä sellaisen valinnan Hän kohtasi paholaisen pelottavan voiman, paholaisen, jota ei kahlehdi liha ja joka ei koe kuolevaisuuden kipua. Se oli Getsemane!

Me emme tiedä, kuinka sovitus tapahtui. Yksikään kuolevainen ei ollut katsomassa, kun pahuus kääntyi pois ja lymysi häpeissään tuon puhtaan

tietää Jumalan salaisuudet, kunnes hän tietää ne täysin.’ (Alma 12:9–10.) – –

Pohdin nyt, kuten tekin, miksi minun kaltaiseni mies kutsutaan pyhään apostolinvirkaan. Minulta puuttuu niin monia edellytyksiä. Minun pyrkimykseni palvella on niin puutteellinen. Ajatellessani asiaa olen päätenyt yhteen ainoaan seikkaan, yhteen edellytykseen, joka ehkä on antanut siihen aiheen, ja se on, että minulla on *tu*o todistus.

Julistan teille, että minä tiedän, että Jeesus on Kristus. Tiedän, että Hän elää. Hän syntyi ajan keskipäivänä. Hän opetti evankeliumiaan, Hänet tuomittiin ja ristiinnaulittiin. Hän nousi kolmantena päivänä. Hänestä tuli ylösnousemuksen ensi hedelmä. Hänellä on liha- ja luuruumis. Tästä todistan. Minä olen Hänen todistajansa.”²

Hän otti vastaan rangaistuksen

”Ennen ristiinnaulitsemista ja sen jälkeen monet ihmiset ovat antaneet auliisti henkensä toimimalla epäitsekkäästi ja urhoollisesti. Mutta kukaan ei ole joutunut kokemaan sitä, mitä Kristus kärsi. Hänen kannettavanaan oli ihmisten kaikkien rikkomusten, ihmisten kaiken syyllisyyden kuorma. Ja vaakalaudalla oli sovitus. Hänen auliin tekonsa ansiosta armo ja oikeudenmukaisuus voitiin saattaa sopusointuun, iankaikkinen laki pitää voimassa ja saada aikaan se sovittelu, jota ilman kuolevaista ihmistä ei voitaisi lunastaa.

Hän otti omasta tahdostaan vastaan rangaistuksen koko ihmiskunnan puolesta kaikesta koko maailman

olennon valon edessä. Mikään määrä pahuutta ei kyennyt tukahduttamaan tuota valoa. Kun tehty oli tehty, lunnaat oli maksettu. Kuolema ja helvetti luopuivat vaateestaan kaikkiin, jotka tekisivät parannuksen. Ihmiset olivat viimein vapaita. Niin jokainen sielu, joka koskaan on elänyt, voisi tehdä valinnan koskettaa tuota valoa ja tulla lunastetuksi.

Tämän äärettömän sovituksen vuoksi, tämän Kristuksen sovituksen ansiosta ’koko ihmiskunta voi pelastua – – noudatamalla evankeliumin lakeja ja toimituksia’ (UK 3).”³

Mestariopettaja

”Pitkäaikaisissa pyrkimyksissäni opettaa Hänen evankeliumiaan olen tullut tuntemaan Hänet, Jeesuksen Kristuksen, Jumalan Pojan, Isän Ainosyntyisen. Seison kunnioitavana Hänen edessään arvostaen syvästi sitä, mitä Hän opetti, ja arvostaen syvästi sitä, miten Hän opetti. Meidän kenenkään ei ole sopimatonta pyrkiä opettamaan Hänen tavallaan. Meidän kenenkään ei ole sopimatonta pyrkiä olemaan Hänen kaltaisenensa. Hän ei ollut pelkästään opettaja vaan Hän oli mestariopettaja.”⁴

Totuudet, jotka on tärkeintä tuntea

”Me kuolevaiset emme saata ymmärtää, emme todellakaan pysty täysin ymmärtämään, *kuinka* Vapahtaja täytti sovitusuhrinsa. Mutta toistaiseksi se, *kuinka* Hän kärsi, ei ole yhtä tärkeää kuin se, *miksi* Hän kärsi. Miksi Hän teki sen sinun hyväksesi, minun hyväkseni, koko ihmiskunnan hyväksi?

Hän teki sen rakkaudesta Isää Jumalaa ja koko ihmiskuntaa kohtaan. 'Suurempaa rakkautta ei kukaan voi osoittaa, kuin että antaa henkensä ystäviensä puolesta' (Joh. 15:13).

Getsemanessa Kristus meni apostoleista erilleen rukoukseen. Me emme pysty käsittämään sitä, mitä tapahtui! Mutta me tiedämme, että Hän aikaansai sovituksen. Hän oli halukas ottamaan päällensä koko maailman virheet, synnit ja syyllisyyden, epäilykset ja pelot. Hän kärsi meidän puolestamme, jotta meidän ei tarvitsisi kärsiä. Monet kuolevaiset ovat kärsineet piinaa ja kokeneet kivuliaan, kauhean kuoleman. Mutta Hänen tuskansa ylitti ne kaikki. – –

Hänen kärsimyksensä oli poikkeuksellista verrattuna kaikkeen sitä edeltäneeseen tai sen jälkeiseen kärsimykseen, koska Hän otti päälleen kaikki rangaistukset, jotka

Koko ihmiskunnan historian aikana on ollut vain Yksi, joka oli täysin synnitön ja kelvollinen vastaamaan koko ihmiskunnan synneistä ja rikkomuksista ja joka selviytyisi siitä tuskasta, jota niiden maksamisesta aiheutuisi.

[voitaisiin koskaan langettaa] ihmisluvulle. Ajatelkaapa sitä! Hänellä ei ollut minkäänlaista velkaa maksettavana. Hän ei ollut tehnyt mitään väärää. Silti kaiken syyllisyyden, murheen ja surun, kivun ja nöyryytyksen, kaiken mahdollisen ihmisten tuntemaan henkisen, emotionaalisen ja fyysisen piinan kertymän – Hän koki sen kaiken. Koko ihmiskunnan historian aikana on ollut vain Yksi, joka oli täysin synnitön ja kelvollinen vastaamaan koko ihmiskunnan synneistä ja rikkomuksista ja joka selviytyisi siitä tuskasta, jota niiden maksamisesta aiheutuisi.

Hän antoi henkensä ja sanoi itse asiassa: 'Minä olen se, joka ottaa päällensä maailman synnit' (Moosia 26:23). Hänet ristiinnaulittiin. Hän kuoli. He eivät voineet riistää Häneltä Hänen henkeään. Hän suostui kuolemaan. – –

Jos olette kompastelleet tai jopa olleet jonkin aikaa hukassa, jos teistä tuntuu, että olette nyt vastustajan vankeina, niin te voitte kulkea eteenpäin uskossa – harhailematta enää sinne tänne maailmassa. On olemassa niitä,

jotka ovat valmiita ohjaamaan teidät takaisin rauhaan ja turvaan. Myös Jumalan armo, kuten pyhissä kirjoituksissa luvataan, tulee 'kaiken sen jälkeen, mitä voimme tehdä' (2. Nefi 25:23). Minulle tieto tästä mahdollisuudesta on totuus, joka on tärkeintä tuntea.

Lupaen, että tuo anteeksiantamuksen kirkas aamu voi tulla. Silloin 'Jumalan rauha, joka ylittää kaiken ymmärryksen' (Fil. 4:7), tulee elämäänne uudelleen, kuten auringonnousu, ettekä te kuten ei Hänkään enää muista syntejanne (ks. Jer. 31:34). Mistä sen tietää? Sen tietää! [Ks. Moosia 4:1–3.]”⁵

Minun todistukseni

”Kaikkien niiden vuosien jälkeen, jotka olen elänyt ja opettanut ja palvellut, niiden miljoonien kilometrien jälkeen, jotka olen matkannut ympäri maailmaa, ja kaiken sen jälkeen, mitä olen kokenut, on yksi suuri totuus, josta haluan kertoa. Se on todistukseni Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta.

Erään pyhän kokemuksen jälkeen Joseph Smith ja Sidney Rigdon tallensivat seuraavan:

’Ja nyt, niiden monien todistusten jälkeen, jotka hänestä on annettu, tämän todistuksen, kaikista uusimman, me annamme hänestä, että hän elää!

Sillä me näimme hänet.’ (OL 76:22–23.)

Heidän sanansa ovat minun sanani.”⁶

”Kuinka etuoikeutettu olenkaan ollut koko elämäni ajan, kun olen voinut lausua erityisen todistukseni siitä, että Jeesus on Kristus, Jumalan Poika. Todistan kaikessa nöyryydessä mutta ehdottomalla varmuudella, että Hän on Isän Ainosyntyinen. Tämä on Hänen kirkkonsa. Hän johtaa sitä ja ohjaa tätä työtä. Hän on meidän Lunastajamme. Tiedän, että Hän elää, ja minä tunnen Hänet. Todistan tästä Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen.”⁷ ■

VIITTEET

1. ”Our Witness of the Lord”, johtavien auktoriteettien koulutus, 5. joulukuuta 1974.
2. Ks. ”Henki antaa todistuksen”, *Valkeus*, tammikuu 1971, s. 12–13.
3. ”Kuka on Jeesus Kristus?”, *Liahona*, maaliskuu 2008, s. 15.
4. *Mine Errand from the Lord: Selections from the Sermons and Writings of Boyd K. Packer*, 2008, s. 337.
5. Ks. ”Vapahtajan epäitsekäs ja pyhä uhri”, *Liahona*, huhtikuu 2015, s. 37–38; ks. myös ”Totuudet, jotka on tärkeintä tuntea”, kirkon koululaitoksen satelliittilähetys, 6. marraskuuta 2011.
6. ”Todistaja”, *Liahona*, toukokuu 2014, s. 97.
7. Presidentti Packer kirjoitti tämän viimeisen todistuksen vähän ennen kuolemaansa.

JOSEPH SMITH

JA JOHANNEKSEN ILMESTYS

*Profeetta Joseph
Smith hälvensi osal-
taan jonkin verran
Johanneksen ilmes-
tystä ympäröivää
salaperäisyyttä ja
osoitti sen ajankoh-
taisuuuden meidän
aikanamme.*

David A. Edwards

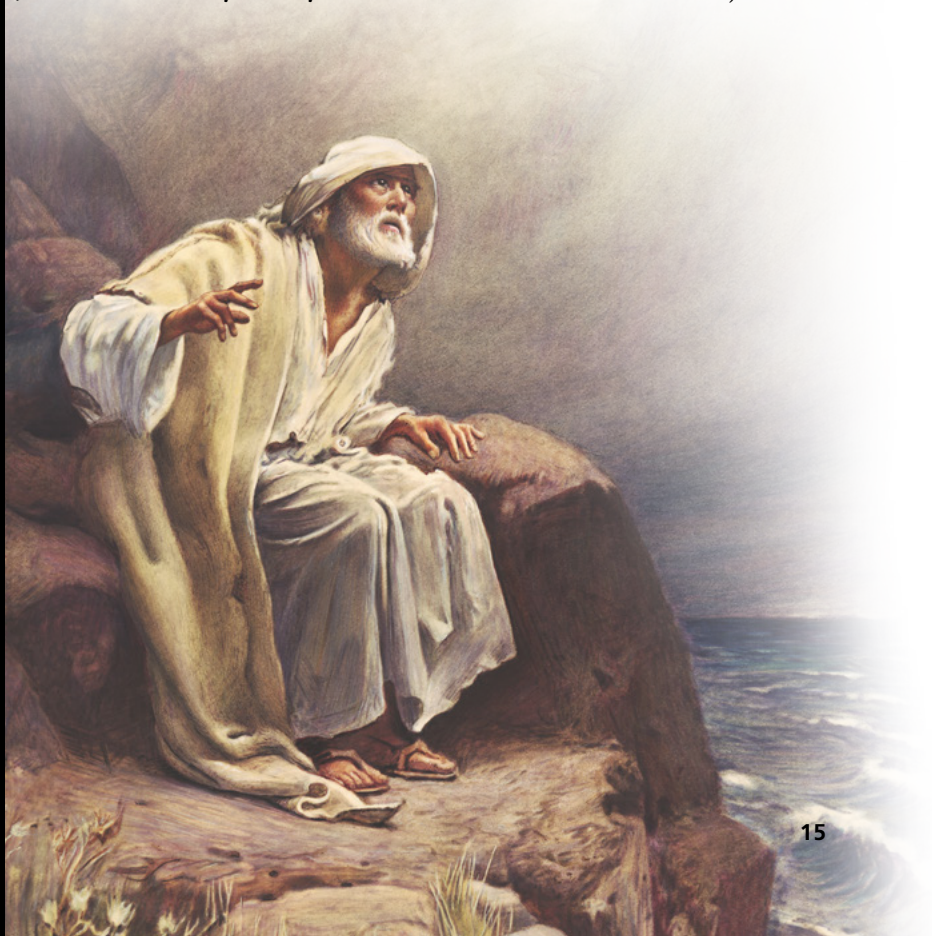
kirkon lehdet

Johanneksen ilmestys kirjoitettiin ensimmäisellä vuosisadalla jKr., mutta se oli viimeinen niistä kirjoista, jotka hyväksyttiin Uuden testamentin kaanoniin (viralliseksi pyhäksi kirjoitukseksi). Jotkut kristityt oppineet ovat myöhemmin vuosisatoina kyseenalaistaneet kirjoittajan henkilöllisyyden, vastustaneet sen oppeja (esim. sen opetuksia tuhatvuotisesta valtakunnasta tai sen opetusta, että ihmiset tullaan tuomitsemaan tekojensa mukaan) ja pitäneet sen viittauksia Vanhaan testamenttiin ja sen näynomaista kerrontaa liian omituisena ja liian erilaisena verrattuna muihin Uuden testamentin kirjoituksiin.

Mutta tietyt kiistämättömät tosiasiat johtivat siihen, että kirja tuli yleisesti hyväksytyksi. Esimerkiksi monet varhaisimmista kristillisistä kirjoittajista mainitsivat Johanneksen ilmestyksen pitäen sitä apostoli Johanneksen kirjoittamana ja lainasivat sitä laajalti ja hyväksyvästi omissa kirjoituksissaan. Monet muut kirjat, joiden kanonisointia ei ole kyseenalaistettu, eivät ole saaneet osakseen sellaisia todisteita.

1800-luvun alkuun mennessä, jolloin Jumala kutsui Joseph Smithin palautuksen profeetaksi, Johanneksen ilmestys sisältyi lähes kaikkiin Raamatun versioihin ja

VALOKUVAKUVITUS CHRISTINA SMITH, MARK STEINERIN TEOS JOHANNES PATMOKSELLA, © PROVIDENCE COLLECTION

Joseph Smithin ansiosta tiedämme Nefin saaneen tietää, että Johannes Ilmestyksen-saaja nimitettiin ja asetettiin ennalta kirjoittamaan niistä viimeisten päivien näyistä, jotka ovat nyt Johanneksen ilmestyksessä (ks. 1. Nefi 14:19–29).

sitä luettiin laajalti. Johanneksen näyn kuva-kieli kiihotti ihmisten mielikuvitusta ja herätti monia erilaisia tulkintoja, kuten se tekee yhä edelleenkin.

Joseph Smith, joka oli aikojen täyttymisen taloudenhoitokauden profeetta, oli ainutlaatuisessa asemassa valaistakseen Johanneksen ilmestystä ja tehdäkseen siitä vähemmän pelottavan lukea ja ymmärtää. Hän teki sen ainakin kahdella tavalla: 1) hän selitti Johanneksen ilmestyksen tiettyjä kohtia ja laajensi sen taustaa ja 2) hän hälvensi sitä ympäröivää salaperäisyyttä.

Selitti ja laajensi

Paras esimerkki siitä, miten Joseph Smith selitti Johanneksen ilmestystä, on luvussa OL 77. Tämä ilmoitus, joka saatiin maaliskuussa 1832, sisältää kysymyksiä ja vastauksia, jotka koskevat Johanneksen ilmestyksen lukujen 4–11 tiettyjä jakeita. Profeetta sanoi, että tämä selitys ilmoitettiin hänelle, kun hän oli tekemässä innoitettua käännöstään Raamatusta (ks. luvun OL 77 johdanto).

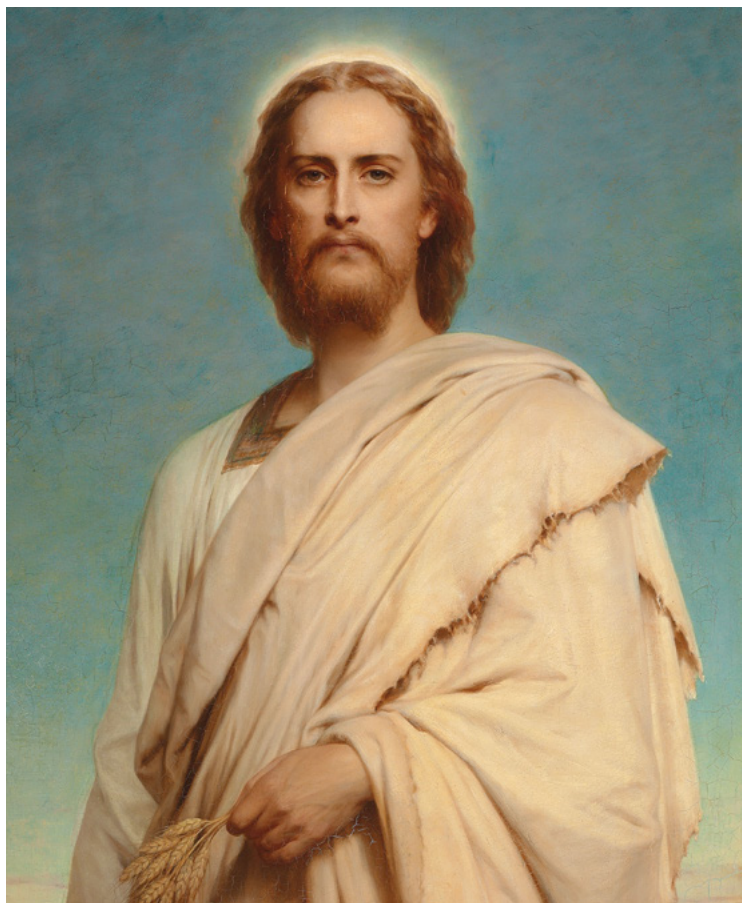
Kysymykset ovat melko suorita ja pohjimiltaan niissä kysytään: ”Mitä tämä tarkoittaa?” ja ”Milloin tämä tapahtuu?” Vastaukset ovat yhtä lailla suorita, vaikkakaan eivät aina kattavia. Profeetta Joseph Smithin etsimät ja saamat vastaukset rajaavat pois monia arvailevia tulkintoja ja auttavat meitä yleisesti ottaen näkemään, kuinka Johanneksen näky liittyy myöhempien aikojen työhön.

Tämä ilmoitus auttaa meitä esimerkiksi käsittämään, että Johanneksen ilmestyksen luvusta 5 alkaen hänen kuvaamansa seitsemän sinettiä kirjakäärössä kuvaavat seitsemää tärkeää aikakautta maailman historiassa ja että viimeiset kaksi ovat aikakausia, jotka koskevat meidän aikaamme ja meidän aikamme jälkeistä aikaa (ks. OL 77:6–7). Tämän ansiosta meidän on helpompi

ymmärtää, miksi Johanneksen näky käsittelee niin paljon enemmän kuudetta ja seitsemättä sinettiä koskevia aikakausia kuin aiempia. Sitten Joseph Smithin ilmoituksessa selitetään, kuinka jotkin kuudennen sinetin kohdalla mainitut hahmot (neljä enkeliä ja 144 000 palvelijaa, jotka on merkitty sinetillä Israelin heimoista) liittyvät palautuksen ja kokoamisen työhön viimeisinä aikoina (ks. OL 77:9–11).

Tämä selittävä ilmoitus ei tietenkään ole ainoa asia, jolla profeetta Joseph Smith Raamattua kääntäessään lisäsi ymmärrystämme Johanneksen ilmestyksestä. Työskennellessään hän sai toisinaan innoitusta vain ilmaista tekstin selkeämmin¹, ja usein hän sai myös innoitusta lisätä tai oikaista tekstiä osoittaakseen yhteyksiä muihin pyhien kirjoitusten kohtiin, jotta ne vahvistaisivat toisiaan.² Osana Joseph Smithin raamatunkäännöstyötä näyttää siis olleen kutoa näitä yhteisiä lankoja eri pyhien kirjojen välille yhtenäisen opetuksen ja profetioiden kuvakudoksen esittämiseksi, eikä Johanneksen ilmestys ole mikään poikkeus.

Lisäksi muiden ilmoitusten ja käännösten ansiosta Joseph Smith laajensi Johanneksen ilmestyksen taustoja osoittamalla, että se noudattaa eri profeettojen eri aikakausina saamien yleiskuvamaisten näkyjen mallia. Mormonin kirjassa ja Kallisarvoisessa helmessä kerrotaan, että Nefi, Jeredin veli, Mooses ja Henok saivat kukin samankaltaisia näkyjä, joissa näytettiin katsaus ihmiskunnan historiaan maailmanloppu mukaan lukien. Saamme myös tietää, että vaikka näille muille profeetoille näytettiin maailmanloppu, heitä kiellettiin kertomasta siitä maailmalle, koska Johannes oli asetettu ennalta kirjoittamaan siitä (ks. 1. Nefi 14:25–26). Niinpä Mormonin kirjassa, jonka profeetta Joseph Smith toi esiin, meille opetetaan, että meidän oli määrä saada

YKSI JOSEPH SMITHIN LEMPILAINAUKSIA JOHANNEKSEN ILMESTYKSESTÄ

”Jeesuksen todistajissa on profetoimisen Henki” (Ilm. 19:10).

Profeetta Joseph Smith toisti usein näitä sanoja, jotka enkeli oli lausunut Johannekseen. Ne ovat avain ymmärrykseen siitä, millainen todistus on luonteeltaan, sekä miksi tarvitsemme profetiaa ja ilmoitusta kirkossa ja omassa elämässämme. Joseph Smith sanoi esimerkiksi:

”Pelastus ei voi tulla ilman ilmoitusta; kenenkään on turhaa toimittaa sanan palvelusta ilman sitä. Kukaan ei ole Jeesuksen Kristuksen palvelija olematta samalla profeetta. Kukaan ei voi olla Jeesuksen Kristuksen palvelija ilman, että hänellä on todistus Jeesuksesta, ja tämä on profetian Henki.”
(*History of the Church*, osa 3, s. 389.)

Johanneksen kuvaus Jeesuksen Kristuksen toiseen tulemiseen johtavista tapahtumista ja että se on tutkimisemme arvoinen.

Tällaisen Joseph Smithin kautta ilmoitetun lisävalaistuksen ansiosta me kykenemme paremmin näkemään Johanneksen ilmestyksen kaikenkattavan sanoman: että ”Jumala tulee lopulta voittamaan Perkeleen täällä maan päällä, hyvä voittaa lopullisesti pahan, pyhät voittavat vainoojansa, Jumalan valtakunta voittaa ihmisten ja Saatanan valtakunnat. – – Voitto saavutetaan Jeesuksen Kristuksen avulla.”³ Lisäksi Joseph Smith tähdensi, että Johanneksen ilmestyksen sanoma keskittyy Jeesukseen Kristukseen toivomme keskipisteenä ja opettaa meille, että olemalla uskollisia Hänelle ja Hänen työlleen myöhempinä aikoina me voimme voittaa maailman.

Hälvensi salaperäisyyttä

Kirkon konferenssissa 8. huhtikuuta 1843 profeetta Joseph Smith sanoi: ”Johanneksen ilmestys on yksi selkeimmistä kirjoista, mitä Jumala on milloinkaan antanut kirjoittaa.”⁴ Tämä lausunto on saattanut järkyttää

hänen kuulijoitaan, koska se oli niin täysin ristiriidassa heidän oman kokemuksensa kanssa. Mitä profeetta siis tarkoitti sillä?

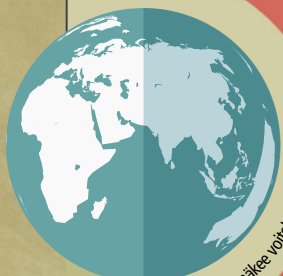
Vaikka Joseph Smith todellakin avasi Johanneksen ilmestyksen salaisuuksia, tässä puheessa hän näyttää myös pyrkineen hälventämään siihen liittyvää salaperäisyyttä. Hän teki sen osoittamalla, että kirjan arvoituksellinen kuvakieli ei ole aina niin arvoituksellista kuin saatamme ajatella, ja että se, että pyhässä kirjoituksessa on vaikeaselkoista kuvakieltä, ei välttämättä tee siitä yhtään tärkeämpää tai merkityksellisempää meille.

Esimerkiksi kaikkialla muualla puheessaan Joseph Smith osoitti, että Johanneksen ilmestyksen huolellinen lukeminen voi rajoittaa sallittavia tulkintoja. Hän osoitti, että kirjan kolmessa ensimmäisessä luvussa käsitellään Johanneksen aikaa ja sitä, ”mitä pian on tapahtuva” (Ilm. 1:1), ja että loppuosassa kirjaa käsitellään sitä, ”mitä tämän jälkeen on tapahtuva” (Ilm. 4:1) eli Johanneksen ajan jälkeisiä tapahtumia.⁵ Rajaamalla sitä, mitä tapahtumia kuvakieli näissä osissa kirjaa voisi tarkoittaa, nämä aikamääreet hälventävät jonkin verran niiden salaperäisyyttä.

Seikkoja, joita tiedämme JOHANNEKSEN ILMESTYKSESTÄ JOSEPH SMITHIN *ansiosta*

Joseph Smithin kautta saadun lisävalaistuksen ansiosta pystymme ymmärtämään paremmin Johanneksen ilmestyksen teeman, että Kristus ja Hänen pyhänsä voittavat Saatanan ja maailman.

- 1 Johannes näkee voitokkaan soturin.
- 2 Johannes näkee sodan.
- 3 Johannes näkee nälänhädän.
- 4 Johannes näkee kuolemaa.
- 5 Johannes näkee Kristuksen tähden summut marttyyrit.

LUOPUMUS

6

7

ILM. 5–8

OL 77:6–7, 12

Seitsemän sinettiä kuvaavat seitsemää ajanjaksoa. Kaksi viimeistä käsittelevät meidän aikaamme ja meidän aikamme jälkeistä aikaa.

ILM. 7:1–8

OL 77:8–11

Neljä enkeliä ja 144 000 palvelijaa, jotka on merkitty sinetillä Israelin heimoista, liittyvät palautuksen ja kokoamisen työhön viimeisinä aikoina.

ILM. 20:5

OL 76:81–85

Ne, jotka nousevat kuolleista vasta tuhatvuotisen valtakunnan jälkeen, ovat niitä, jotka perivät telestisen valtakunnan.

Kun seitsemäs sinetti avataan, Kristus palaa ja jumalattomat hävitetään.

Maa tullaan puhdistamaan, ja alkaa tuhatvuotinen valtakunta
(ks. OL 88:89–110).

ILM. 20:2

1. NEFI 22:26

Saatana sidotaan tuhatvuotisen valtakunnan aikana "[Kristuksen kansan] vanhurskauden tähden".

PALAUTUS

YLÖSNOUSEMUS

ILM. 12:4, 7–9

OL 29:36–37;
76:25–29

Johanneksen näky viittaa lyhyesti kuolevaisuutta edeltävään sotaan taivaassa ja tähdentää maan päällä käytävää jatkuvaa sotaa Jumalan ja Saatanan voimien välillä.

"Maa katoaa ikään kuin tulella" (ks. OL 43:32–33).

"Näin, kuinka pyhä kaupunki, uusi Jerusalem, laskeutui taivaasta Jumalan luota" (Ilm. 21:2).
Tämä voisi tarkoittaa Henokin kaupungin paluuta (ks. Moos. 7:63).

Kirjat (maan päällä ja taivaassa), joihin merkittyjen tekojen perusteella ihmiset tuomitaan, sisältävät kuolleiden pelastukseen liittyvät aikakirjat.

Johanneksen mainitsema ”suuri Babylon, maailman porttojen ja iljetysten äiti” on Perkeleen kirkko. Tämä kirkko käsittää kaikki voimat, jotka vastustavat Jeesusta Kristusta, Hänen evankeliumiaan ja kirkkoaan, sillä on vain kaksi kirkkoa: Jumalan Karitsan kirkko ja Perkeleen kirkko.

Lisäksi Joseph Smith opetti, että joskus olento on vain olento. Hän selitti, että kun Johannes sanoi näkevänsä taivaassa olentoja (ks. Ilm. 4:6), niin se, mitä hän todellisuudessa näki, oli – olentoja taivaassa. Näin profeetta osoitti, että ainakin osa Johanneksen kuvauksessa näkemistä näyistä on kirjaimellista, kun taas osa on kuvaannollista.⁶ Hän selitti myös erään sellaisiin olentoihin liittyvän periaatteen:

”Aina kun Jumala antaa kuvaa tai eläintä tai mitä tahansa olentoa koskevan näyn, Hän pitää velvollisuutenaan antaa sen merkitystä koskevan ilmoituksen tai tulkinnan, muutoin emme ole vastuussa tai tilivelvollisia siitä, uskommeko siihen. Älkää pelätkö tulevanne tuomituksi siitä, että ette tiedä jonkin näyn tai hahmon merkitystä, ellei Jumala ole antanut aihetta koskevaa ilmoitusta tai tulkintaa.”⁷

Kun tutkimme pyhiä kirjoituksia, tieto salaperäisten näkyjen jokaisen yksityiskohdan tulkinnasta ei ole välttämätöntä. Profeettojen kuvakielen arvoitukset eivät ole sama asia kuin Jumalan salaisuudet, jotka annetaan ihmiselle, joka ”tekee parannuksen ja osoittaa uskoa ja tuo julki hyviä tekoja ja rukoilee alati, lakkaamatta” (Alma 26:22).

Hälventämällä salaperäisyyttä Johanneksen ilmestyksestä profeetta poisti asioita, jotka olisivat saattaneet viedä huomion pois Jeesuksen Kristuksen evankeliumin tärkeämmistä asioista. Johanneksen näky antaa meille tietenkin tärkeitä tietoja myöhemmistä ajoista: luopumuksesta ja palautuksesta, Jeesuksen Kristuksen toisesta tulemisesta, Hänen voitostaan Saatanasta, Hänen tuhatvuotisesta valtakaudestaan sekä ylösnousemuksesta ja viimeisestä tuomiosta. Nämä asiat voivat auttaa meitä, kun pyrimme löytämään totuuden ja noudattamaan Herran tahtoa. Mutta jos takerrumme johonkin tiettyyn tulkintaan jostakin tuossa

näyssä kuvatusta olennosta, voimme laiminlyödä asioita, joilla on eniten merkitystä.⁸

Kun tutkimme Johanneksen ilmestystä ja käytämme hyväksi profeetta Joseph Smithin kautta siihen saatua suurenmoista valaistusta, voimme nähdä, missä vaiheessa olemme laajaa maailmanhistoriaa ja Jumalan kanssa käymistä lastensa kanssa. Tuo tieto auttaa meitä näkemään, miten tärkeä on oma todistuksemme Jeesuksesta Kristuksesta ja miten tärkeää on osallistua täysin Hänen työhönsä näinä myöhempinä aikoina. Silloin voimme voittaa maailman ja Kristuksen kanssa peria Isältä kaiken (ks. Ilm. 3:21; 21:7). ■

VIITTEET

1. Ks. esim. JST, Revelation 2:1; tai JST, Revelation 6:14.
2. Esim. Joseph Smithin sanamuoto kohdasta Ilm. 1:7 (JST, Revelation 1:7) kuuluu: ”Katso, hän tulee pilvissä yhdessä valtakunnan kymmenientuhansien pyhiensä kanssa, puettuna Isänsä kirkkauteen. Ja jokainen silmä näkee hänet, nekin, jotka hänet lävisivät, ja maailman kaikki kansat vaikerovat hänen tähtensä.” Joseph Smithin lisäämät sanat (kursivoituina) yhdistävät tämän jakeen muihin pyhien kirjoitusten opetuksiin Kristuksen toisesta tulemisesta – esim. Matt. 16:27 (”Isänsä kirkkaudessa”) ja Juud. 14 (”pyhiensä tuhatlukuisen joukon”).
3. Bible Dictionary, ”Revelation of John”.
4. *History of the Church*, osa 5, s. 342.
5. Kuten Joseph Smith tiesi, seitsemästä sinetistä viisi ensimmäistä koskettelevat tietenkin menneitä tapahtumia, mutta ne tähdentävät teemaa ihmiskunnan historian päämäärästä tai loppupisteestä ja huipentuvat toiseen tulemiseen johtaviin tapahtumiin – kauan Johanneksen ajan jälkeen.
6. Tässä nimenomaisessa esimerkissä olennot itse ovat kirjaimellisia ja edustavat neljää yksittäistä olentoa, kun taas Johanneksen kuvaus niistä sisältää kuvaannollisia elementtejä (monet silmät ja siivet), jotka viittaavat pikemminkin niiden abstrakteihin ominaisuuksiin kuin ulkoiseen olemukseen (ks. Ilm. 4:6–8; OL 77:4).
7. *Profeetta Joseph Smithin opetuksia*, toim. Joseph Fielding Smith, 1985, s. 289.
8. Ilmeisesti Joseph Smith tunsikin tämän olevan totta erityisesti lähetyssaarnaajien kohdalla. Hän sanoi: ”Oi, te Israelin vanhimmat, kuulkaa minun ääntäni; ja kun teidät lähetetään maailmaan saarnaamaan, puhukaa niistä asioista, joista teidät on lähetetty puhumaan, saarnata ja huutakaa ääneen: ”Tehkää parannus, sillä taivaan valtakunta on tullut lähelle; tehkää parannus ja uskokaa evankeliumia.” Julistakaa ensimmäisiä periaatteita ja jättäkää salaisuudet sikseen, jotta ette tuhoutuisi. Älkää koskaan puuttuko olentoja koskeviin näkyihin älkääkään aiheisiin, joita ette ymmärrä.” (*History of the Church*, osa 5, s. 344.)

Scott H. Knecht
seminaarit ja instituutit

Esitä oikeita kysymyksiä oikealla tavalla

Kun opettelet valmistautumaan kysymyksiin, laatimaan ja esittämään niitä sekä vastaamaan niihin, voit vaikuttaa ratkaisevasti siihen, kuinka opit ja opetat evankeliumia.

Monet asiat voivat vaikuttaa siihen, että syntyy erinomainen oppiaihe tai erinomainen keskustelu perheessä. Toiminnot, itseksensä tutkiminen ja ryhmätyöskentely ovat muutamia niistä keinoista, joita evankeliumin opettajat – olivatpa sitten kyseessä ne, joilla on virallinen tehtävä, tai vapaaehtoiset seminaarin- tai instituutinopettajat tai vanhemmat – saattaisivat käyttää tehostaakseen opetustaan.

Mutta kaikille opettajille välttämättömistä taidoista kahden tai kolmen tärkeimmän joukossa on kyky käyttää hyvin kysymyksiä: laatia niitä, esittää niitä ja kannustaa merkityksellisiin vastauksiin. Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, on sanonut: ”Kysymysten esittäminen ja niihin vastaaminen on kaiken oppimisen ja kaiken opettamisen ydin.”¹ Jotta opettaja olisi tehokas, hänen on välttämätöntä omaksua tämä taito. Seuraavassa on viisi ehdotusta juuri siihen.

Tavoittele tehokkaimpia vastauksia

Istuessamme luokassa oppijoina ja kuullessamme oikein hyvän kysymyksen

mieleemme muistuu erinomaisen opettamisen voima. Mutta se, kuinka esittää ja laatia tehokkaita kysymyksiä, askarruttaa mieltä ja voi monista opettajista tuntua vaikealta. Onneksi se on taito, jonka kuka tahansa opettaja voi oppia.

Kun laadit kysymyksiä, yritä määrittää, minkätyyppisen vastauksen kysymys herättää. Joissakin kysymyksissä pyritään tietyn tyyppiseen vastaukseen – sellaiseen, joka vastaa täsmälleen esitettyyn kysymykseen. Sellaiset kysymykset toimivat hyvin matematiikan tunnilla (”Mikä on tämän neliön pinta-ala?”) tai fysiikan tunnilla (”Missä lämpötilassa vesi alkaa kiehua?”), koska niihin on olemassa vain yksi löydettävissä ja todistettavissa oleva vastaus. Ne ovat hyödyllisiä myös evankeliumin opiskelussa, koska niiden avulla saadaan tosiasiat oikeaan yhteyteen keskustelun aloittamiseksi, mutta ne eivät juurikaan edistä keskustelua. Yleensä kuitenkin sellaisia kysymyksiä käytetään eniten, koska niitä on helppo valmistella.

Kysymme esimerkiksi: ”Mitä me opiskelimme viimeksi?” tai ”Minkä niminen on...” Tällaiset kysymykset saavat oppilaasi usein

vaikenemaan. He luulevat tietävänsä vastauksen mutta eivät ole varmoja siitä, joten he pelkäävät uskaltautua arvaamaan. Opettaja tulkitsee tämän hiljaisuuden usein merkiksi siitä, että kysymys oli liian vaikea, kun todellisuudessa kysymys on niin perusluonteinen, ettei se saa oppilaita tekemään mitään merkityksellisempää kuin tuottamaan nopean vastauksen.

Keskustelun herättämiseksi luokassa on paljon hyödyllisempää esittää kysymys, joka saa aikaan erilaisia pohdintaa edellyttäviä vastauksia. Kun esität sellaisen kysymyksen, voit saada selville, mitä oppilaasi ajattelevat aiheesta tai mitä he pohtivat keskustelunne aikana. Esimerkiksi Moronin kirjan luvussa 1 on neljä jaetta, joista jokainen on täynnä syvää tunnetta. Mitä tapahtuisi, jos lukisit kaikki neljä jaetta oppilaillesi ja kysyisit sitten: "Mikä näistä jakeista herättää sisimmässänne syvimpiä tunteita?" Anna heille hetki aikaa aloittaa puhuminen. Koska et odota mitään tiettyä vastausta, miltei kaikki, mitä sanotaan, on käyttökelpoista. Olen käyttänyt tätä lukua esittämällä juuri tuon kysymyksen ja saanut uskomattomia vastauksia, jotka ovat saaneet aikaan syvällisiä keskusteluja.

Nuo ovat sentyyppisiä kysymyksiä, jotka kutsuvat ajattelemaan ja tuntemaan, toisin kuin kysymykset, jotka edellyttävät tosiasioiden muistamista tai vain

niiden mainitsemista. Muistamiselle on aikansa ja paikkansa, mutta opettaja voi sanoa paljon siitä, mitä pitää muistaa, kuten: "Muistatte, että viime kerralla puhuimme luvusta Moroni 1 ja siitä, kuinka kussakin jakeessa on vaikuttavia opetuksia..." Se, että sanon näin, herättää ajatuksia, ja on todennäköisempää, että oppilaat tulevat mukaan ja jatkavat keskustelua. Jos sen sijaan sanon: "Mistä me puhuimme viime kerralla?" saan yleensä vastaukseksi hiljaisuuden ja olankohautuksia.

Esitä se toinen kysymys

Yleinen kysymys, jota evankeliumin opettajat käyttävät, on jokin variaatio seuraavasta: "Kuinka tärkeä usko siis on elämässänne?" Ensi näkemältä se kuulostaa merkitykselliseltä kysymykseltä, mutta jos mietitte sitä, siihen on vain yksi vastaus: "Hyvin tärkeä." Tietenkin usko (kuten mikä tahansa muu evankeliumin periaate) on hyvin tärkeä, mutta edellä mainitun kaltainen kysymys ei yleensä itsessään johda mihinkään, koska sinun täytyy vielä esittää seuraavan kaltainen jatkokysymys: "Miksi se on niin tärkeä?" tai "Antaisitko meille esimerkin siitä,

milloin se on ollut tärkeä elämässasi?" Nuo kysymykset voivat saada luokassa aikaan vastauksia, joten mene suoraan niihin ja jätä ensimmäinen kysymys esittämättä. Sen toisen kysymyksen esittäminen ensin säästää aikaa ja saa keskustelun etenemään paremmin.

Kirjoita kysymyksesi etukäteen

On hyvin hyödyllistä tehdä kaksi asiaa, kun valmistat oppiaihettasi. Ensiksi, kirjoita kysymys muistiin. Älä vain ajattele sitä vaan kirjoita se. Valitse sanat huolella ja lue ne muutama kertaan varmistaaksesi, että kysymys perää selkeästi sitä, mitä haluat kysyä.

Toiseksi, kysy itseltäsi, mitä oppilaasi tekevät, kun esität tuon kysymyksen. Minulle on käynyt niin, että olen luullut kirjoittaneeni todella hyvän kysymyksen. Kun sitten olen sanonut sen ääneen ja kuvitellut luokkaani, olen tiennyt, ettei kysymys toimi. Kysymys olisi saattanut toimia jossakin toisessa luokassa, mutta tiesin, ettei se toimisi juuri minun luokassani, joten aloitin uudelleen. Tiedän, että jos minulla on pari kolme todella hyvin mietittyä ja hyvin kirjoitettua kysymystä oppiaihesuunnitelmassani, voin saada aikaan keskusteluja. Muut kysymykset seuraavat luontevasti, mutta tarvitsen hyvin suunniteltuja aloituskohtia.

Tämä tekniikka toimii aivan yhtä hyvin kotona. Meillä näyttää olevan kotona paljon spontaaneja keskusteluja evankeliumista, kun kysymyksiä ja vastauksia virtaa, mutta on ollut tilanteita, jolloin jollekin tietylle lapselle on tarvinnut sanoa jotakin vakavampaa ja suorempaa. Noissa tapauksissa olen

oppinut, että jos olen valmistanut erityisiä kysymyksiä, harjoitellut niiden esittämistä ja käynyt mielessäni kuvitelmia mahdollisista reaktioista, asiat ovat sujuneet paljon paremmin. Noita kysymyksiä ei kirjoitettu paperille vaan ne kirjoitettiin sydämeeni, ja pystyin tarvittaessa käyttämään niitä.

Älä pelkää hiljaisuutta

Jos olet laatinut todella hyvän kysymyksen – sellaisen, joka saa ajattelemaan ja sallii vastauksille liikkumavaraa – niin älä ylläty, jos ihmiset tarvitsevat muutaman sekunnin vastauksensa miettimiseen. Voi seurata hiljaisuus mutta älä hätäänny. Pintatietokysymyksiin – niihin, jotka edellyttävät vain tiettyä vastausta (esim. ”Kuinka monta uskonkappaletta meillä on?”) – vastataan nopeasti. Syvä tietokysymykset – ne, jotka edellyttävät reagointia – tarvitsevat usein aikaa hautuakseen oppijan mielessä. Tällaisessa tapauksessa hiljaisuus on ystäväsi. Anna sille tilaa, ja kun oppilaasi alkavat vastata, kuulemasi vastaukset yllättävät sinut iloisesti.

Esitä kysymyksiä pyhistä kirjoituksista

Jos todella haluat tehostaa kykyäsi laatia ja esittää tehokkaita kysymyksiä, sinun pitää opetella esittämään tutkimisesi ja valmistautumisesi aikana hyviä kysymyksiä pyhistä kirjoituksista.

Yksi lähestymistapa pyhien kirjoitusten lukemiseen on lukea niitä saadakseen henkilökohtaista innoitusta. Me luemme lukuja ja jakeita nauttien niihin sisältyvästä kauneudesta ja saadaksemme valaistusta opista ja totuudesta. Toisenlainen lähestymistapa,

joka toimii paremmin oppiaineita valmistavien vanhempien tai opettajien kohdalla, on lukea pyhiä kirjoituksia ja syventyä niihin kysymyksiin. Minä teen niin herättääkseni ajatuksia, kun yritän päättää, kuinka voin parhaiten auttaa oppilaitani ymmärtämään pyhiä kirjoituksia. Tässä yksi esimerkki: Jae OL 18:10 sisältää ilmauksen, joka on hyvin tuttu ja joka kohottaa henkeämme: ”Muistakaa, että sielujen arvo on suuri Jumalan silmissä.” Rakastan tuota ajatusta, mutta jos se on minulle pelkästään innoittava, niin se ei ole yhtä hyödyllinen luokassa.

Mitä jos tutkiessani ja valmistautuessani pohtisinkin tätä kysymystä: ”Mikä sitten on sielun arvo? Tiedän, että se on suuri, mutta voiko sille antaa jonkin arvon?” Eräänä iltana päivällispöydässä yksi tyttäristäni esitti juuri tuon kysymyksen, ja se herätti paljon keskustelua. Päädyimme tähän: Sielun arvo on se, minkä joku siitä maksaa, ja mitä Isämme maksoi meidän sielustamme? Hän maksoi siitä täydellisen Poikansa veren. Siksi jokainen sielu on sanoin kuvaamattoman arvokas. Emme olisi päätyneet tuohon tulokseen, ellei kysymys olisi kohdistunut jakeen tekstiin.

Sellainen päivällispöytäkeskustelu voitaisiin helposti saada aikaan

muissa opetustilanteissa. Jos haluat esittää parempia kysymyksiä oppilaillesi, esitä todellisia kysymyksiä pyhistä kirjoituksista, kun luet, tutkit ja valmistaudut. Ole täynnä ihmetystä äläkä pelkää etsiä syvällisiä vastauksia. Pyhät kirjoitukset kestävät aina tarkemman tutkimisen. Mitä paremmin osaat esittää pyhiä kirjoituksia koskevia kysymyksiä henkilökohtaisessa tutkimisessäsi, sitä paremmin osaat esittää niitä samoja hyviä kysymyksiä niille, joita opetat.

Jatka opetustaitosi kehittämistä

Ihmisillä on taipumus katsoa suurenmoisia opettajia ja ajatella, että he ovatkin syntyneet sellaisiksi. Heillä näyttää olevan lahja, jota keskivertoihmisen olisi vaikea hankkia. Tietenkin kyky opettaa on yksi Hengen lahjoista (ks. Moroni 10:9–10), joten osa taidosta, jonka näet, saattaa olla lahja taivaasta – mutta se on lahja, jonka jokainen sitä tavoitteleva voi saada. Hyvin paljon siitä, mitä suurenmoiset opettajat tekevät, voit itsekkin oppia opiskelemalla ja harjoittelemalla. Yksi sellainen taito on oppia esittämään tehokkaita kysymyksiä. Kun pyrit rukoillen saamaan tämän kyvyn, huomaa, että on hyvin arvokasta laatia kysymyksiä, jotka herättävät oppilaasi ajattelemaan, ja että kykyäsi esittää juuri sellaisia kysymyksiä vahvistuu. ■

Kirjoittaja asuu Kaliforniassa Yhdysvalloissa.

VIITE

1. Henry B. Eyring, ”The Lord Will Multiply the Harvest”, satelliittilähetyksessä pidetty puhe kirkon koululaitoksen uskonnonopettajille, 6. helmikuuta 1998, s. 5–6.

Suunnitelmassaan taivaallinen
Isä perusti uuden ja ikuisen liiton, jotta
Hänen poikansa ja tyttärensä voisivat
palata Hänen luokseen ja periä
iankaikkisen elämän.

**Vanhin
Marcus B. Nash**
seitsemänkymmenen
koorumista

UUSI JA IKUINEN liitto

*Kun ymmärrämme uuden ja ikuisen liiton ja elämme sen
mukaan, saamme periä iankaikkisen elämän.*

Elämän tarkoitus

Jokainen ihminen on taivaallisten vanhempien rakas poika tai tytär.¹ Taivaallisen Isän pelastussuunnitelma tarjoaa jokaiselle tilaisuuden saada iankaikkinen elämä, jollainen Jumalalla on.² Ei ole olemassa suurempaa lahjaa.³ Tieto pelastussuunnitelmasta selittää elämän tarkoituksen, ja jos niin päätämme, se vaikuttaa päätösten tekoomme antamalla meille iankaikkisen näkökulman.

Suunnitelma ja sen merkitys kuolevaisuudelle on selitetty voimallisesti *Liahonan* lokakuun 2015 numerossa. Artikkelin on kirjoittanut vanhin Robert D. Hales kahdentoista apostolin koorumista.⁴ Suunnitelmassaan taivaallinen Isä perusti uuden ja ikuisen liiton, jotta Hänen poikansa ja tyttärensä voisivat palata Hänen luokseen ja periä iankaikkisen elämän.

Opin ja liittojen esipuheessaan Herra sanoi: ”Sen tähden, koska minä, Herra, tiesin suuren onnettomuuden, joka kohtaisi maan asukkaita, minä kutsuin palvelijaani Joseph Smith nuorempaa ja puhuin hänelle taivaasta ja annoin hänelle käskyjä – jotta minun ikuinen liittoni vahvistettaisiin.”⁵

Tämä liitto, jota Herra kutsuu usein ”uudeksi ja ikuiseksi liitoksi”, käsittää Jeesuksen Kristuksen evankeliumin täyteyden, myös kaikki ihmiskunnan pelastukselle välttämättömät toimitukset ja liitot.⁶ Vaikka Herran uuden ja ikuisen liiton perustaminen maan päälle on palautuksen ensisijainen tarkoitus, jotkut myöhempien aikojen pyhät eivät ymmärrä tämän liiton merkitystä ja lupausta liitossa pysyviä odottavasta hyvästä. Tämän artikkelin tarkoituksena on auttaa meitä jokaista ymmärtämään paremmin uutta ja ikuista liittoa ja elämään paremmin sen mukaan, jotta voisimme periä iankaikkisen elämän. Siinä selitetään myös, kuinka yksi tärkeimmistä evankeliumin toimituksista ja liitoista – iankaikkinen avioliitto – kuuluu evankeliumin uuteen ja ikuiseen liittoon.

Uuden ja ikuisen liiton tarkoitus ja päämäärä

Evankeliumin yhteydessä liitolla tarkoitetaan sopimusta tai sitoumusta Jumalan ja ihmisen (tai ihmisten) välillä, kun ihminen

Uusi ja ikuinen liitto on ”kaikkien evankeliumin liittojen ja velvoitusten yhteissumma”.

saa pappeuden toimitukset sellaisen henkilön välityksellä, jolla on pappeuden valtuus, ja lupaa noudattaa kyseisen liiton ehtoja ja edellytyksiä. Nämä ehdot ja edellytykset ovat Jumalan asettamia.⁷

Uusi ja ikuinen liitto on ”kaikkien [niiden] evankeliumin liittojen ja velvoitusten yhteissumma”⁸, jotka on annettu muinoin⁹ ja palautettu jälleen maan päälle näinä myöhempinä aikoina. Tämä selitetään jakeessa OL 66:2: ”Totisesti minä sanon sinulle: Siunattu olet sinä, koska olet ottanut vastaan *minun ikuisen liittoni, nimittäin minun evankeliumini täyteyden*, joka on lähetetty ihmislapsille, jotta heillä olisi elämä ja he pääsisivät osallisiksi [niistä kirkkauksista], jotka on määrää ilmoittaa viimeisinä aikoina, kuten profeetat ja apostolit kirjoittivat muinaisina aikoina.”¹⁰ Koska liitto on palautettu ajan viimeisenä taloudenhoitokautena, se on ”uusi”, ja koska se kattaa koko iankaikkisuuden¹¹, se on ”ikuinen”.

Pyhissä kirjoituksissa Herra puhuu uudesta ja ikuisesta liitosta paitsi yksittäisenä liittona myös yleisessä merkityksessä. Esimerkiksi

jakeessa OL 22:1 Hän sanoo kasteen olevan ”uusi ja ikui-
nen liitto, tosiaankin se, joka on ollut alusta asti”. Jakeessa
OL 132:4 Hän samalla tavoin mainitsee ”uuden ja ikuisen
liiton” puhuessaan iankaikkisesta avioliitosta. Kun Herra
puhuu yksittäisestä uudesta ja ikuisesta liitosta, Hän puhuu
jostakin niistä monista liitoista, joita Hänen evankeliumiinsa
sisältyy.

Kun Hän puhuu uudesta ja ikuisesta liitosta yleisesti,
Hän puhuu Jeesuksen Kristuksen evankeliumin
täyteydestä, joka sisältää kaikki ihmis-
kunnan pelastukselle ja korotukselle
välttämättömät toimitukset ja liitot.
Ei kaste eikä iankaikkinen avioliitto
ole sama kuin uusi ja ikuinen liitto;
pikemminkin kumpikin niistä on
osa kokonaisuutta.

Ne, jotka kestävät loppuun asti uudessa ja ikuisessa liitossa, saavat iankaikkisen elämän

Suuria ja iankaikkisia siunauksia
luvataan niille, jotka ottavat vastaan evan-
keliumin toimitukset asianmukaisella pap-
peuden valtuudella suoritettuina ja lupauksen Pyhän
Hengen sinetöiminen¹² ja jotka sen jälkeen pitävät näihin toi-
mituksiin kuuluvat pyhät liitot. Näihin siunauksiin kuuluvat
syntien anteeksianto¹³, jumalisuuden voima¹⁴ sekä Pyhän
Hengen kumppanuus¹⁵, johon lahjaan sisältyvät johdatus,
innoitus, lohdutus, rauha, toivo ja pyhittyminen.¹⁶

Suurin kaikista Jumalan siunauksista ja lahjoista on
iankaikkinen elämä – jollainen elämä Jumalalla on!¹⁷ Tämä
lahja annetaan vain niille, jotka ottavat vastaan kaikki evan-
keliumin toimitukset ja pysyvät uuteen ja ikuiseen liittoon
kuuluviissa liitoissa.¹⁸ Herran sanoin: ”[Uusi ja ikuinen
liitto] – – säädettiin minun kirkkauteeni täyteyttä varten.”¹⁹
Tosiaankin, ne, jotka astuvat uuteen ja ikuiseen liittoon ja
kestävät loppuun asti, ”[tulevat] esiin ensimmäisessä ylös-
nousemuksessa – – ja [perivät] valtaistuimia, valtakuntia,
ruhtinaskuntia ja valtoja, herruuksia, kaikki korkeudet ja
syvyydet”²⁰. Herra julistaa painokkaasti, että ”niin tapahtuu

kaikessa, niin kuin palvelijani on heille luvannut, ajassa ja
kautta koko iankaikkisuuden, ja se on täysin voimassa, kun
he ovat poissa maailmasta; ja he kulkevat ohi enkelien ja
jumalien, jotka on sinne asetettu, korotukseensa ja kirkkau-
teensa kaikessa, niin kuin heidän päällensä on sinetöity, ja
tämä kirkkaus on jälkeläisten täyteys ja jatkuminen aina
ja ikuisesti. Silloin he ovat jumalia.”²¹

Lyhyesti sanottuna ne, jotka astuvat uuteen ja ikui-
seen liittoon ja kestävät uskollisesti loppuun
asti, 1) saavat Jumalan kirkkauden täy-
teyden, 2) pääsevät osallisiksi jumali-
suuden voimasta ajassa ja iankaikki-
suudessa²², 3) saavat korotuksen,
4) voivat iloita iankaikkisesta
avioliitosta ja lisääntymisestä ja
5) heistä tulee jumalia. Yhdessä
nämä siunaukset muodostavat
iankaikkisen elämän lahjan.

Meidän on noudatettava jokaista uuteen ja ikuiseen liittoon kuuluvaa liittoa

Herra on selkeästi ilmoittanut, että saamme
nämä taivaalliset siunaukset vain silloin kun nou-
datamme Hänen lakejaan, jotka on tuotu julki uudessa
ja ikuisessa liitossa: ”[Uusi ja ikuinen liitto] – – säädettiin
minun kirkkauteeni täyteyttä varten, ja sen, joka saa sen
täyteyden, täytyy ja tulee pysyä laissa, tai hänet tuomitaan,
sanoo Herra Jumala.”²³ Hän julisti myös: ”Sillä kaikki, jotka
haluavat saada siunauksen minun käsistäni, pysykööt
laissa, joka on määrätty sen siunauksen saamiseksi, ja sen
ehdoissa, niin kuin on säädetty ennen maailman perusta-
mista.”²⁴ Opin ja liittojen samassa luvussa Herra toisti tätä
näkökohtaa: ”Totisesti, totisesti minä sanon teille: Ellette te
pysy minun laissani, te ette voi saavuttaa tätä kirkkautta.”²⁵

Suoraviivainen vaatimus, että meidän on noudatettava
Jumalan lakeja saadaksemme kirkkauden, jonka Hän
tarjoaa uskollisille, pätee kaikkiin uuteen ja ikuiseen liit-
toon kuuluviin toimituksiin ja liittoihin. Jos esimerkiksi en
ota vastaan kastetoimitusta enkä pidä kasteenliittoa, minut

Niille, jotka ottavat
vastaan evankeliumin
toimitukset, luvataan suuria
ja iankaikkisia
siunauksia.

tuomitaan, mikä tarkoittaa sitä, etten voi edistyä – en voi periä Hänen kirkkautensa täyteyttä. Samalla tavoin jos en ota vastaan temppelitoimituksia ja pidä niihin kuuluvia liittoja tai jos tosiaankin kieltäydyn ottamasta vastaan evankeliumin toimituksia tai en pidä niihin kuuluvia liittoja, en voi saada korotusta. Sen sijaan minut tuomitaan, mikä tarkoittaa sitä, että edistymiseni lakkaa. Lyhyesti sanottuna, jos haluan iankaikkisen elämän, minun on otettava vastaan jokainen evankeliumin toimitus ja pysyttävä jokaisessa niihin liittyvässä liitossa.

Liiton ehdot, joiden mukaan me myös hempien aikojen pyhät lupaamme elää, voidaan jakaa neljään ryhmään: 1) ottaa päällemme Vapah-tajan nimi, muistaa Hänet aina ja noudattaa Hänen esimerkkiään, 2) pitää kaikki Hänen käskynsä, 3) palvella auliisti Jumalan lapsia Hänen pelastuksen työhönsä osallistuen silloinkin kun siihen liittyy henkilökohtaisia uhrauksia, ja 4) pyhitää itsemme ja varamme Herran työhön.

Jumalan lain mukaan evankeliumi (ja sen tarjoamat kirkkaudet) saadaan erityisten toimitusten välityksellä, jotka toimitetaan pappeuden valtuudella. Jumalaisuuden voima ilmenee elämässämme juuri pappeuden toimitusten välityksellä – mutta vain siinä määrin kuin pidämme niihin liittyvät liitot. Liitto aktivoi toimituksen eli antaa siihen voiman, aivan kuten moottori käynnistää auton ja mahdollistaa sen, että matkustajat voivat päästä sillä paikasta toiseen. Lyhyesti sanottuna, siinä määrin kuin me ajatuksella ja uskollisesti pidämme saamiimme toimituksiin liittyvät liitot, meidän tietämyksemme Jumalasta kasvaa ja koemme ”jumalaisuuden voiman”²⁶ Jumalan armosta ja Kristuksen sovituksen ansiosta.²⁷

Avioliiton asema uudessa ja ikuisessa liitossa

Herra sanoo jakeessa OL 132:4 ilmoittavansa uuden ja ikuisen liiton, ja Hän lisää: ”Ellette te pysy siinä liitossa, te olette tuomittuja, sillä kukaan ei voi tämän liiton hylättyään

päästä minun kirkkauteeni.” Nämä sanat viittaavat iankaikkiseen avioliittoon²⁸, joka on solmittu asianmukaisella pappeuden valtuudella²⁹. Se on keskeinen ja olennainen osa uutta ja ikuista liittoa sen yleisessä merkityksessä (Jeesuksen Kristuksen palautetun evankeliumin täyteys)³⁰. Herra painotti iankaikkisen avioliiton suurta tärkeyttä sanomalla meille, että ne, jotka hylkäävät tämän liiton, eivät saa iankaikkista elämää.³¹

Jotkut ihmiset, myös jotkut kirkkomme jäsenet, luulevat erheellisesti jakeen OL 132:4 tarkoittavan, että pluraaliavioliitto on välttämätön korotukseen pääsemiseksi. Se saa heidät uskomaan, että pluraaliavioliitto on välttämätön edellytys korotukseen iankaikkisessa valtakunnassa. Ilmoitukset eivät kuitenkaan tue sitä näkemystä. Kuten lukuihin OL 131 ja 132 on muistiin merkitty, Herra esitteli lain iankaikkisesta avioliitosta viittaamalla nimenomaan yhden miehen ja yhden naisen sinetöimiseen (ks. OL 132:4–7, 15–25).

Esittämällä lain iankaikkisesta avioliitosta yksiaivoisen avioliiton yhteydessä Herra tekee selväksi, että korotuksen siunaukset annetaan jokaiselle miehelle ja jokaiselle naiselle, jotka astuvat kelpoisina iankaikkiseen avioliittoon, joka on solmittu asianmukaisella pappeuden valtuudella. Nuo siunaukset ovat riippumattomia siitä, onko kyseessä pluraaliavioliitto vai yksiaivoinen avioliitto.³²

Jakeessa OL 132:19 tehdään selväksi, että iankaikkinen elämä luvataan yksiaivoiselle avioparille, joka on sinetöity pappeuden valtuudella ja joka pysyy liitossa – ilman muita ehtoja tai vaatimuksia. Jokainen mies ja nainen, joka on sinetöity tällä tavalla ja joka pysyy liitossa, saa korotuksen.³³ Historiallinen käytäntö on yhdenmukainen tässä esitetyn iankaikkisen avioliiton opin kanssa.³⁴ Toimitukseen, joka sinetöi avioparin yhteen iankaikkisesti, kuuluvat täysin samanlaiset liitot ja siunaukset sekä yksiaivoisessa avioliitossa että menneisyydessä solmituissa valtuutetuissa pluraaliavioliitoissa. Samat liitot ja siunaukset voidaan tämän elämän jälkeen

Jumalaisuuden voima
ilmenee elämässämme juuri
pappeuden toimitusten
välityksellä.

antaa niille uskollisille, joilla ei ollut tilaisuutta tulla sinetöidyksi kuolevaisuudessa.³⁵

Ilmoitettuaan yhden miehen ja yhden naisen välisen iankaikkisen avioliiton lain ja liiton Herra opetti Joseph Smithille, että mies voi vanhurskaasti solmia iankaikkisen avioliiton useamman kuin yhden vaimon kanssa, kun hän saa Herralta valtuuden tai käskyn tehdä niin Hänen asianmukaisesti asetetun profeettansa välityksellä (jolla on hallussaan siihen kuuluvat pappeuden avaimet).³⁶ Sama valtuus ja käsky harjoittaa pluraaliavioliittoa, jonka Herra antoi Abrahamille ja muille muinaisille profeetoille,³⁷ annettiin myös profeetta Joseph Smithille: ”Minä olen antanut sinulle, palvelijani Joseph, tehtävän ja palautan kaiken.”³⁸

Vuosia myöhemmin Herra kumosi kirkon jäsenille antamansa valtuuden ja käskyn harjoittaa pluraaliavioliittoa (toisin sanoen tulla sinetöidyksi useampaan kuin yhteen elossa olevaan puolisoon), kun presidentti Wilford Woodruff (1807–1898) antoi julkaista manifestin vuonna 1890.³⁹ Tämä johti pluraaliavioliiton harjoittamisen päättymiseen. Se tarkoittaa sitä,

”Selestinen avioliitto on välttämätön kirkkauden täyteen saamiseksi tulevassa maailmassa.”

ettei kukaan kirkon jäsen voi olla naimisissa eikä sinetöity yhteen useamman kuin yhden elossa olevan puolison kanssa. On erityisesti huomattava, ettei manifesti estä ketään kelpoista miestä, joka on sinetöity vaimoon, joka on sittemmin kuollut, tulemasta sinetöidyksi toiseen, elossa olevaan puolisoon. Edellä mainittu on sopusoinnussa sen ilmoitetun opin kanssa, että yksiavioisuus on Herran tapa, ellei Hän ilmoita ja valtuuta toisin asianmukaisesti nimetyn edustajansa välityksellä. Sillä tarkoitetaan kirkon presidenttiä ja profeettaa.⁴⁰

Ensimmäisen presidenttikunnan puolesta ja vastauksena kysymykseen ”Onko pluraaliavioliitto tai selestinen avioliitto välttämätön kirkkauden täyteen saamiseksi tulevassa maailmassa?”, presidentti Charles W. Penrose (1832–1925) on kirjoittanut: ”Selestinen avioliitto on välttämätön kirkkauden täyteen saamiseksi tulevassa maailmassa, kuten siihen liittyvässä ilmoituksessa sanotaan; mutta *ei ole sanottu, että pluraaliavioliitto olisi myös välttämätön.*”⁴¹

Vuonna 1933 ensimmäinen presidenttikunta julisti: ”Selestinen avioliitto – eli avioliitto ajaksi

ja iankaikkisuudeksi – ei tarkoita samaa kuin moniavioisuus tai pluraaliavioliitto. Sellaiset yksiavioiset avioliitot ajaksi ja iankaikkisuudeksi, jotka on solmittu temppeleissämme Herran sanan ja kirkon lakien mukaisesti, ovat selestisiä avioliittoja.”⁴²

Sopusoinnussa näiden lausumien kanssa vanhin Bruce R. McConkie (1915–1985) kahdentoista apostolin koorumista on kirjoittanut: *”Pluraaliavioliitto ei ole välttämätön pelastukselle eikä korotukselle.* Nefiltä ja hänen kansaltaan kiellettiin valta saada useampi kuin yksi vaimo. Silti he voivat iankaikkisuudessa saada jokaisen siunauksen, jonka Herra on koskaan antanut millekään kansalle. *Meidän aikanamme Herra kiteytti ilmoituksessa korotuksen koko opin ja perustisen yhden miehen ja yhden naisen väliselle avioliitolle (OL 132:1–28).* Sen jälkeen Hän lisäsi vaimojen määrää koskevat periaatteet sillä nimenomaisella ehdolla, että kaikki sellaiset avioliitot ovat laillisia vain kirkon presidentin valtuuttamina (OL 132:7, 29–66).”⁴³

Nykyään, niin kuin Herra on määrännyt

*Kaikkien niiden,
jotka noudattavat
uuden ja ikuisen
liiton ehtoja,
palkkana on rauha
tässä maailmassa
ja iankaikkinen
elämä tulevassa
maailmassa.*

profeettansa välityksellä, Myöhempien Aikojen Pyhien Jeesuksen Kristuksen Kirkossa ei enää harjoiteta pluraaliavioliittoa. Sitä harjoittavat ihmiset eivät saa liittyä kirkkoomme eivätkä olla sen jäseniä. Kirkko vahvistaa, että yksiavioisuus on Jumalan normi avioliitossa, paitsi silloin kun Hän valtuuttaa tai kääkee toisin profeettansa välityksellä. Kirkko ei opeta, että pluraaliavioliittoon osallistuminen on välttämätön korotukselle.

Lopuksi

Tuonpuoleisessa elämässä on paljon sel-laista, mitä emme tiedä. Tiedämme kuitenkin, että uuteen ja ikuiseen liittoon astuminen ja siinä pysyminen on välttämätöntä iankaikkisen elämän perimiseksi. Tiedämme myös, että ”sama yhteisyys, joka vallitsee meidän keskuudessamme täällä,” – kuolevaisuudessa – ”vallitsee meidän keskuudessamme siellä,” – kuolemanjälkeisessä elämässä – ”mutta siihen yhdistyy iankaikkinen kirkkaus”⁴⁴.

Uuden ja ikuisen liiton välityksellä saata-vat taivaalliset siunaukset ovat keskeisessä

asemassa Isän suunnitelman suurenmoisessa päämäärässä ja Jeesusksen Kristuksen kirkon palautuksessa näinä myöhempinä aikoina. Se ”täydellinen toivon kirkkaus”⁴⁵, jonka tämä loistava liitto innoittaa uskollisissa, on ”ihmisten sieluille ankkurina, joka tekee heistä varmoja ja lujia saaden heidät alati tekemään runsaasti hyviä tekoja ja johdattaa heitä kirkastamaan Jumalaa”⁴⁶. Kaikkien niiden, jotka noudattavat uuden ja ikuisen liiton ehtoja, palkkana on rauha tässä maailmassa ja iankaikkinen elämä tulevassa maailmassa.⁴⁷ ■

VIITTEET

1. Ks. ”Perhe – julistus maailmalle”, *Liahona*, marraskuu 2010, s. 129; ks. myös *Jumala rakastaa lapsiaan*, lehtinen, 2007, s. 1.
2. Ks. Robert D. Hales, ”Pelastussuunnitelma: pyhä tiedon aarre oppaamme”, *Liahona*, lokakuu 2015, s. 32–39.
3. Ks. OL 14:7.
4. Ks. Robert D. Hales, ”Pelastussuunnitelma: pyhä tiedon aarre oppaamme”, s. 32–39.
5. OL 1:17, 22.
6. OL 66:2.
7. Ks. PKO, ”Liitto”.
8. Joseph Fielding Smith, *Pelastuksen oppeja*, toim. Bruce R. McConkie, 3 osaa, 1977–1982, osa 1, s. 154.
9. Ks. Jer. 32:40; OL 22:1.
10. Kursivointi lisätty; ks. myös OL 39:11; 45:9; 49:9; 88:131, 133; 101:39.
11. Ks. OL 132:7.
12. Presidentti Joseph Fielding Smith (1876–1972) on opettanut: ”*Lupauksen Pyhä Henki on Pyhä Henki*, joka painaa hyväksymisen leiman jokaiseen toimitukseen: kasteeseen, konfirmointiin, asettamiseen, vihkimiseen. *Lupaus on se, että siunaukset tullaan saamaan uskollisuuden kautta*. Jos ihminen rikkoo liiton, olipa se sitten kaste, asettaminen, vihkiminen tai mikä muu tahansa, Henki poistaa hyväksymisen leiman, eikä siunauksia tulla saamaan. Jokainen toimitus sinetöidään lupauksella uskollisuuteen perustuvasta palkinnosta. Pyhä Henki poistaa hyväksymisen leiman, kun liitot rikotaan.” (*Pelastuksen oppeja*, osa 1, s. 53; ks. myös OL 76:52–53; 132:7.)
13. Ks. Ap. t. 2:38; 2. Nefi 31:17; Moroni 8:25.
14. Ks. OL 84:19–21; ks. myös Moroni 10:32–33.
15. Ks. Joh. 14:26; OL 121:45–46.
16. Ks. 2. Nefi 32:5; 3. Nefi 27:20; Moroni 8:26; OL 11:13; Moos. 6:59–61.
17. ”Iankaikkinen elämä on Jumalan elämää, eli elämää Jumalan kanssa” (Harold B. Lee, julkaisussa Conference Report, lokakuu 1956, s. 61). ”Ne, jotka vihitään temppelissä ajaksi ja iankaikkisuudeksi, saavat *iankaikkisen elämän* siunauksen. Painotan sanoja *iankaikkisen elämän*. Iankaikkinen elämä on Jumalan elämää, mikä tarkoittaa sitä, että tulee Hänen kaltaiseksi.” (Joseph Fielding Smith, *Answers to Gospel Questions*, toim. Joseph Fielding Smith jr., 5 osaa, 1957–1966, osa 4, s. 197.)
18. Ks. OL 14:7.
19. OL 132:6.
20. OL 132:19.
21. OL 132:19–20.
22. Ks. OL 84:19–21.
23. OL 132:6.
24. OL 132:5.
25. OL 132:21.
26. OL 84:20–21.
27. Ks. Moroni 10:32–33.
28. Ks. OL 132:4, 15.
29. Ks. OL 132:7, 18.
30. Ks. OL 132:6–7; ks. myös OL 66:2.
31. Huomaatathan, että iankaikkinen elämä evätään niiltä, jotka ”hylkäävät” tämän liiton. Sitä vastoin ne, joilla ei ole ollut tilaisuutta solmia iankaikkista avioliittoa tässä elämässä, saavat tilaisuuden iankaikkiseen avioliittoon tulevassa elämässä. Ks. myös alaviite 35.
32. Ks. OL 132:15–25.
33. Vielä yksi esimerkki, joka vahvistaa sen, että yksiaviolinen aviopari, joka on sinetöity iankaikkisuudeksi ja pitää siihen kuuluvat liitot, ansaitsee korotuksen, ks. OL 131.
34. Ks. Gospel Topics, ”Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints”, topics.lds.org.
35. ”Yksikään myöhempien aikojen pyhä, joka kuolee elettään uskollisen elämän, ei menetä mitään sen vuoksi, ettei hän ole tehnyt tiettyjä asioita, kun hänelle ei ole tarjoutunut niihin tilaisuutta. Toisin sanoen, jos nuori mies tai nuori nainen ei saa tilaisuutta solmia avioliittoa ja hän elää uskollisena kuolemaansa asti, hän saa kaikki ne siunaukset, korotuksen ja kirkkauden, jotka kuka tahansa mies tai nainen saa, jolle tilaisuus siihen on tarjoutunut ja joka sen on käyttänyt. Se on varmaa ja vääjäämätöntä.” (*Kirkon presidenttien opetuksia: Lorenzo Snow*, 2012, s. 133.)
36. Ks. OL 132:34–35, 37–39.
37. Ks. OL 132:34–39.
38. OL 132:40.
39. Ks. VJ 1.
40. Ks. MK Jaak. 2:27–30. Vaikka Herra ei ole selittänyt kaikkia syitä käskylle harjoittaa pluraaliavioliittoa tai sen valtuuttamiselle, luvussa OL 132 Herra esittää kaksi syytä: 1) Abrahamin liiton lupausten täyttäminen ja 2) käsky ”lisääntyä ja täyttää maa” (OL 132:63; ks. myös jae 34). Jakeessa MK Jaak. 2:30 esitetään ehkä ytimekkäin lausuma siitä, miksi Herra on toisinaan antanut käskyn harjoittaa pluraaliavioliittoa: ”Sillä jos minä tahdon hankkia itselleni jälkeläisiä, sanoo Herra Sebaot, minä annan käskyn kansalleni; muuten kuulokoon se tätä.” Ks. myös Gospel Topics, ”Plural Marriage in The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints”, topics.lds.org.
41. Charles W. Penrose, ”Peculiar Questions Briefly Answered”, *Improvement Era*, syyskuu 1912, s. 1042, kursivointi lisätty.
42. *Messages of the First Presidency of The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints*, toim. James R. Clark, 6 osaa, 1965–1975, osa 5, s. 329.
43. Bruce R. McConkie, *Mormon Doctrine*, 2. laitos, 1966, s. 578–579, kursivointi lisätty. Ks. myös kahdentoista apostolin koorumin jäsenen, vanhin Melvin J. Ballardin (1873–1939) seuraavat sanat: ”Ne, joilta on evätty loputon lisääntyminen, eivät voi tulla Jumalan kaltaisiksi, koska muiden asioiden ohella juuri se tekee Hänestä Jumalan. *Myöhempien aikojen pyhien tulisi ymmärtää selkeästi, että avioliiton iankaikkisuudella tarkoitetaan vähintään yhden vaimon sinetöimistä yhteen mieheen ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi. Alkää sitten hämmennytyä sen suhteen ja kuvitelko, että kyseessä on välttämättä useampi kuin yksi vaimo*. Niinkin voi tietenkin olla, mutta se tarkoittaa ainakin sitä, että yksi mies ja yksi vaimo sinetöidään yhteen pyhän pappeuden voimalla ja Pyhän Hengen sinetöivällä hyväksynnällä ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi ja että he pitävät sitten liittonsa, ennen kuin he voivat päästä selestisen kirkkauden korkeimpaan asteeseen. Kaikista Isämme lasten joukoista vain heille on annettu lupaus loputtomasta eli iankaikkisesta lisääntymisestä.” (*The Three Degrees of Glory: A Discourse by Melvin J. Ballard*, 22. syyskuuta 1922, s. 10, kursivointi lisätty.)
44. OL 130:2.
45. 2. Nefi 31:20.
46. Et. 12:4.
47. Ks. OL 59:23.

”ANNOIN SITOUUMUKSEN JUMALALLE”

Néstor Curbelo

kirkon historian neuvoja,
Etelä-Amerikan eteläinen vyöhyke

Virgilio Simarrón Salazar oli johtohahmo kansansa chachi-intiaanien yhteisössä Pohjois-Ecuadorissa. Tähän päivään asti chachit ovat säilyttäneet erityisen elämäntapansa ja oman oikeusjärjestelmänsä heimoneuvostoineen, päällikköineen ja tuomareineen. Tällaiset johtotehtävät ovat tyypillisesti kunniatehtäviä, jotka pysyvät suvussa sukupolvien ajan ja jotka rakentuvat yhteisön kunnioituksen ja arvostuksen syvälle perustalle. Arvostus sellaista asemaa kohtaan on luottamustehtävä, josta huolehditaan ja joka siirretään seuraavalle sukupolvelle.

Mutta Virgilio Simarrónin suunnitelmat omaa elämäänsä varten muuttuivat vuonna 1996, kun hänen poikansa Wilson palasi opintojensa jälkeen Quinindesta mukanaan Mormonin kirjoja ja vahva todistus uudesta uskonnostaan. Täynnä totuuden löytäneen ihmisen uskoa ja innokkuutta Wilson kertoi evankeliumin sanomasta perheelleen, ja pian heidät kastettiin Canandéjoen vesissä.

Kun Simarrónit kertoivat evankeliumista chacheihin kuuluville ystäville ja naapureille, alkoi kuitenkin kehittyä vakava konflikti. Muutamien chachien mielestä Virgilio Simarrónin uskonkäsitykset tekivät

Kirkon toiminta alkoi Guayacanassa Ecuadorissa suurelta osin Virgilio Simarrónin ansiosta, joka teki vaikean päätöksen pysyäkseen uskollisena todistukselleen.

hänestä harhaoppisen, ja he jopa harkitsivat ryhtymistä väkivaltaisuuksiin häntä kohtaan. Toisista tuntui, että päällikkönä hänen ei pitäisi olla mukana uudessa uskonnossa, joka saattaisi jakaa kansan. Tämä huoli mielessään he veivät hänet heimoneuvoston

Simarrónin perheen lähetystyön ansiosta toukokuussa 1999 Canandéjoessa kastettiin 60 henkilöä.

tuomittavaksi. Siitä tuli yksi vaikeimmista kokemuksista Virgilion elämässä.

Wilson kertoo, mitä tapahtui: ”Neuvosto, joka oli kokonaisuudessaan koolla, sanoi isälleni: ’Pysyt päällikkönämme vain jos kiellät Jeesuksen Kristuksen kirkon. Sinun täytyy jättää se.’ Isäni sanoi: ’Olen antanut sitoumuksen Jumalalle, ja kun ihminen antaa sitoumuksen Jumalalle, sitä ei voi perua. En voi luopua kirkosta. Jos olette sitä mieltä, että olen päällikkö, joka on jakanut chachi-kansan, niin oi kansani, valitkaa tänä päivänä joku toinen minun tilalleni.’ Sitten näin, kuinka isäni itki. Neuvostossa vallitsi täydellinen hiljaisuus yli viisi minuuttia – kukaan ei sanonut mitään. Sitten joku sanoi: ’Lähde sitten, päällikkö.’ Hitaasti isäni nousi, ja niin äitini, sisareni ja minä laskeuduimme alas ja poistuimme neuvostosta.”

Kun veli Simarrón oli erotettu virastaan, perheelle koittivat vaikeat ajat. Koska perhe tunsi halveksuntaa monien sellaisten taholta, jotka olivat aiemmin arvostaneet heitä, he kääntyivät omaksumansa uskonnon puoleen ja saarnasivat evankeliumia hyvin palavasti. Heidän vaarnanjohtajansa Omar Intriago Cesar selittää: ”He alkoivat saarnata evankeliumia talosta taloon tämän yhteisön jokaiselle perheelle. Guayacanán seurakunta sai alkunsa Virgilio Simarrónista ja hänen pojastaan Wilsonista. Kirkko aloitti toimintansa siellä hänen uskonsa, lujutensa ja todistuksensa ansiosta.”

Jo muutamassa vuodessa Simarrónin perheen työ kantoi runsasta hedelmää. Toukokuun 30. päivästä 1999 tuli juhlapäivä Guayacanassa, kun siellä pidettiin suuri kastetilaisuus. Vaarnanjohtaja Intriago muistelee:

”Saavuimme lähetysjohtaja Roberto Garcian kanssa paikalle ja osallistuimme kumpikin siihen loistavaan päivään, jolloin Canandéjoen rannoilla kaksi lähetysaarnajaa kastoi 60 ihmistä. Sitten lähetysjohtaja Garcia toisella ja minä toisella puolella konfirmoimme kaikki kastetut kirkon jäseniksi. Se oli etuoikeus, jota en unohda koskaan elämässäni.”

Vaikka Virgilio luopui päällikkyydestään pysyäkseen uskollisena todistukselleen, hän kykeni antamaan seuraavalle sukupolvelle toisenlaisen perinnön: hän palveli ihmisiä tuomalla evankeliumin heidän keskuuteensa. Hän ehti nähdä Wilsonin palvelevan kokoaikaisessa lähetystyössä ja palaavan sitten Guayacanaan, solmivan avioliiton vaimonsa Ruthin kanssa ja saavan lapsia. Joitakin vuosia myöhemmin Virgilio kuoli uskollisena kirkon jäsenenä. Hänen vaimonsa Maria Juana Apa on ehtinyt nähdä, kuinka vuonna 2014 heidän poikansa kutsuttiin palvelemaan seurakunnanjohtajana Guayacanassa.

Wilson on hyvin tietoinen perinnöstä, jonka hänen isänsä aina halusi antaa hänelle. ”Esivanhempani ovat aina olleet päälliköitä, sotapäälliköitä, voimakkaita sotureita”, hän sanoo. ”Tunnen, että minussa ilmenevät edelleen kaikki nämä esivanhempieni ominaisuudet. Mutta nyt kun olen kirkon jäsen, kaikki tuo voima on auttanut minua tulemaan hyväksi Jeesuksen Kristuksen soturiksi.” ■

Yllä: Uusi johtajien sukupolvi, Ruth ja Wilson Simarrón Guayacanán seurakunnasta (seurakunnan jäsenten kanssa vasemmalla).

**Vanhin D. Todd
Christofferson**

kahdentoista apostolin
koorumiasta

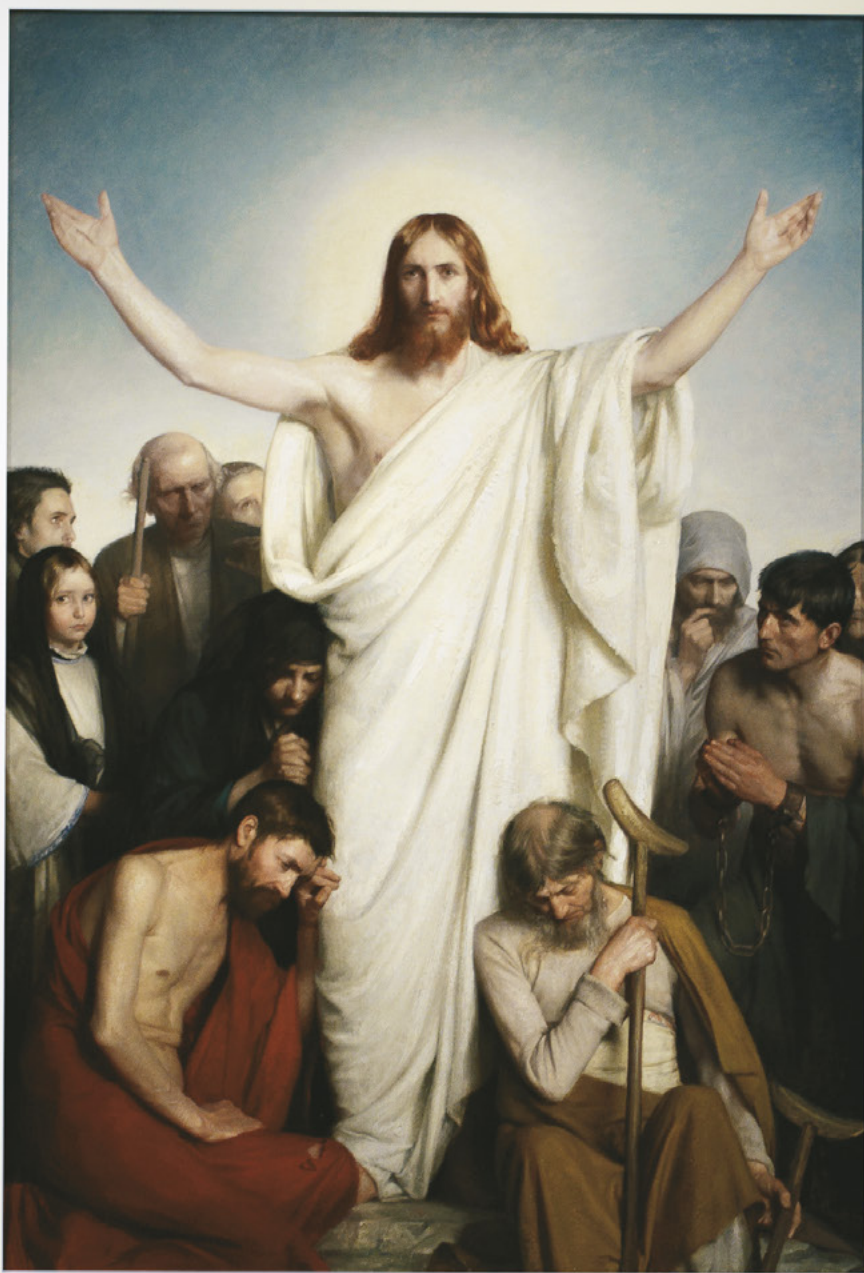
OLKAA RAUHASSA

*Toivon teidän varaavan tänä jouluna aikaa siihen,
että istutte muutaman hiljaisen hetken ja annatte Vapahtajan
Hengen lämmittää teitä ja vakuuttaa teille, että palveluksenne,
uhrauksenne ja elämänne on kelpoista.*

Minusta on aina rohkaisevaa pohtia sitä palvelemisen ja uhraamisen uhrilahjaa, jonka myöhempien aikojen pyhät antavat perheelleen, seurakunnalleen ja taivaalliselle Isälleen. Se on pyhitetty, pyhä asia. En usko, että on suurempaa kunniaa, jonka voimme saada, kuin että Herra pitää uhrilahjaamme kelpoisena ja soveliaana ja että Hän arvostaa sitä ja ottaa sen vastaan.

Isän Pojalleen antama suuri kiitos ilmenee siinä, kuinka Hän sanoo Hänen olevan ”rakas Poikani, johon minä olen mielistynyt” (3. Nefi 11:7; ks. myös Matt. 3:17; Mark. 1:11; Luuk. 9:35; OL 93:15; JS–H 17). Miten kaunis nimitys. Mikä olisikaan suurempi kunnia kuin että Jumala sanoisi teille: ”Rakas poikani” tai ”Rakas tyttäreni” ja että saisitte Hänen kiitoksensa siitä, että Hän, ”johon minä olen mielistynyt”, hyväksyy uhrilahjanne.

Rukoilen, että tänä jouluna voisitte saada jonkinlaisen tunteen siitä, että Herra arvostaa uhrilahjaanne, tunteen siitä, mikä on asemanne Hänen silmissään, tunteen siitä, miten rakkaita te olette Hänen poikinaan tai Hänen tyttärinään. Ja rukoilen, että tieto tuosta asemasta voi tuoda teille paljon lohtua, varmuutta ja luottamusta siihen, että olette hyväksytyjä Hänen silmissään.

VAPAHTAJAN ANTAMA RAUHAN LAHJA

”Hän, joka oli murheen taakan alla ja joka tunsi surun, vetoaa jokaiseen ahdistettuun sydämeen ja antaa rauhan lahjan: ’Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.’ [Joh. 14:27.]”

Presidentti Thomas S. Monson,
”Kallisarvoisia lahjoja”,
Liahona, joulukuu 2006, s. 5.

Vapahtajan syntymä

Kun puhumme Jeesuksen Kristuksen syntymästä, pohdimme asiaankuuluvasti sitä, mitä sen jälkeen tapahtuisi. Hänen syntymänsä oli äärettömän merkityksellinen niiden asioiden vuoksi, joita Hän kokisi ja kärsisi, jotta Hän voisi paremmin auttaa meitä – kaiken huipentuessa Hänen ristiinnaulitsemiseensa ja ylösnousemukseensa (ks. Alma 7:11–12). Mutta Hänen tehtävänsä sisältyi myös Hänen palvelemisensa kauneus, Hänen tekemänsä ihmeet, huojennus, jonka Hän toi kärsimykseen, ja ilo, jota Hän tarjosi – ja yhä tarjoaa – murehtiville.

Minä ajattelen myös mielelläni, mitä tapahtuu myöhemmin. Kaksi lempijaattani, jotka puhuvat tuosta ajasta, ovat Johanneksen ilmestyksessä luvun 7 lopussa:

”Nälkä ei heitä enää vaivaa, ei jano, enää ei heitä polta aurinko eikä paahtava helle.

Karitsa, joka on valtaistuimen edessä, kaitsee heitä ja vie heidät elämän veden lähteille, ja Jumala pyyhkii heidän silmistään kaikki kyyneleet.” (Ilm. 7:16–17; ks. myös 21:4).

Nuo sanat tavoittavat mielestäni pyhän toivon tulevasta – siitä, millaista tulee olemaan suurenmoisen tuhatvuotisen valtakunnan ja Kristuksen taivaallisen valtakauden aikana, joka seuraa.

Kun kaikki se on tulossa, mielestäni on kuitenkin sopivaa tähän aikaan vuodesta vain ajatella seimen lasta. Älkää antako tulevaisuuden häkellyttää tai vallata mieltänne. Ajatella vain sitä pientä lasta. Varatkaa hiljainen, rauhallinen hetki, jolloin pohditte Hänen elämänsä alkua, jossa huipentui taivaallinen profetia ja Hänen maanpäällinen alkunsa.

Varatkaa aikaa rentoutuaksenne, ollakseenne rauhassa ja nähdäksenne mielessänne tuon pienen lapsen. Älkää olko turhan huolissanne tai hämmentyneitä siitä, mitä Hänen

elämässään tai omassa elämässänne tapahtuu tulevaisuudessa. Sen sijaan varatkaa rauhallinen hetki, jolloin voitte mietiskellä ehkäpä levollisinta hetkeä maailman historiassa – kun kaikki taivaan joukot riemuitsivat sanomasta ”Jumalan on kunnia korkeuksissa, maan päällä rauha ihmisillä, joita hän rakastaa” (Luuk. 2:14).

Antakaa Hengen lämmittää teitä

Joitakin vuosia sitten kuulin, kun radiossa haastateltiin piispa Desmond Tutua, anglikaanisen kirkon arkkipiispaa Etelä-Afrikassa. Hän oli juuri julkaissut tyttärensä kanssa

kirjan, joka käsitteli sovinnontekoa Etelä-Afrikassa apartheidin jälkeen.¹ Periaatteessa kirjan sanoma on, että kaikissa ihmisissä on jotakin hyvää.

Haastattelun aikana haastattelija esitti piispa Tutulle tarkkahavaintoisen, innoitetun kysymyksen: ”Oletteko huomannut, että suhteenne Jumalaan on muuttunut, kun olette saanut ikää lisää?”

Piispa Tutu mietti ja sanoi sitten: ”Kyllä. Olen oppinut sulkemaan suuni useammin Jumalan edessä.”

Hän muisteli, että kun hän aiempina vuosinaan oli rukoillut, hänellä oli ollut

Varatkaa rauhallinen
hetki, jolloin voitte
mietiskellä ehkäpä
levollisinta hetkeä
maailman historiassa
– kun kaikki taivaan
joukot riemuitsivat
sanomasta

”Jumalan on kunnia
korkeuksissa, maan
päällä rauha ihmisillä,
joita hän rakastaa”.

esitettävänä lista pyyntöjä ja huolia. Hänellä oli tapana lähestyä taivasta mielessään ”jonkinlainen ostoslista”, kuten hän sitä kutsui. Mutta hän sanoi, että nykyään ”minusta tuntuu, että yritän opetella vain olemaan läsnä. Aivan kuin silloin kun istuu takkatulen ääressä talvella, sitä vain istuu takkatulen ääressä eikä tarvitse olla fiksu tai mitään. Takkatuli lämmitää istujan.”²

Minusta se on ihastuttava kieli-kuva – että vain istuu Herran kanssa ja antaa Hänen lämmittää itseään kuin takkatuli talvella. Ei tarvitse olla täydellinen tai suurin ihminen, mitä on koskaan elänyt maan päällä, tai paras kaikista ollakseen Hänen kanssaan.

Toivon teidän varaavan tänä jouluna aikaa siihen, että istutte muutaman hiljaisen hetken ja annatte Vapahtajan Hengen lämmittää teitä ja vakuuttaa teille, että palveluksenne, uhrauksenne ja elämänne on

kelvollista. Istukaa hiljaa sen pienen lapsen kanssa ja kokekaa vahvistuneenne hengellisesti ja olevanne paremmin valmistautuneita kaikkeen, mitä tapahtuu myöhemmin. Antakaa tuon hetken olla levon, virkistymisen, rauhoittumisen ja uudistumisen hetki.

Jumala suo teille tuon siunauksen tänä jouluna, kun todistatte kanssani Vapahtajasta Jeesuksesta Kristuksesta – Hänen keskeisestä asemastaan elämällemme, kaikelle ihmiselämälle ja olemassaolomme koko tarkoitukselle.

Me palvomme Häntä, me palvelemme Häntä ja me rakastamme Häntä. Kuvastakoon elämänne tuota rakkautta uhrilahjananne tänä jouluna ja aina. ■

VIITTEET

1. Desmond Tutu ja Mpho Tutu, *Made for Goodness: And Why This Makes All the Difference*, 2011.
2. Desmond Tutu haastattelussa ”Desmond Tutu, Insisting We Are 'Made for Goodness'”, Renee Montagnen tekemä haastattelu National Public Radio -radioverkossa, 11. maaliskuuta 2010, npr.org.

JUOSTEN TEMPPELIIN

Joulukuussa 1999 valmistauduimme vuotuisen joulumatkaamme Bernin temppeliin Sveitsiin. Matka, erityinen perinne, jonka olimme aloittaneet heti naimisiin mentyämme, on yksi tapa, jolla juhlistamme Vapahtajan syntymää.

Asumme noin kahdeksan tunnin automatkan päässä temppelistä, ja ennen lähtöämme sää oli huono. Kaatuneet puut, pureva tuuli ja jäiset tiet tekisivät matkasta vaarallisen.

Tunsin epävarmuutta enkä ymmärtänyt, miksi kohtasimme niin monia esteitä, kun tiesimme, että Herra halusi meidän menevän temppeliin. Eikö Hän raivaisi meille tietä?

Mieheni Antonio ja minä polvisuimme rukoukseen lastemme kanssa

ja sanoimme taivaalliselle Isällemme, että ellei Hän käskisi toisin, me suuntaisimme seuraavana päivänä kohti Berniä.

”Jos tie on todellakin ajokelvoton”, Antonio sanoi rukouksemme jälkeen, ”niin palaamme takaisin.”

Tunsin, että päätöksemme oli oikea, mutta olin silti peloissani. Seuraavana aamuna halusin taas rukoilla, koska olin täynnä epäilyksiä. Antonio sanoi minulle, että olimme jo saaneet vastauksemme, mutta rakastavan kärsivällisesti hän polvistui viereeni.

Kun lähdimme, aamu oli hädintuskin sarastanut, ja yllämme häilyi synkkiä pilviä. Ajaessamme näin vähän sinistä taivasta lähellä

vuoria. Pilvien läpi tunkeutui arka auringonsäde.

Tuo auringonkajo vahvisti häilyvästä uskoani. Ihme kyllä, aurinko tuli esiin ja lämpötila kohosi. Ei ollut sumua, ei jäätä, ei tuulta – vain selkeä, epätavallisen lämmin talvipäivä. Silmäni täyttyivät kyynelistä. Näytti siltä, että taivaallinen Isä oli vastannut rukouksiimme.

Saavuttuamme Berniin alkoi rankka lumisade, jota jatkui koko siellä olomme ajan. Kun seuraavana aamuna suuntasimme temppeliin ennen auringonnousua, lumisade yltyi myrskyksi. Hetken olin peloissani ja lähdin juoksemaan pitkin temppelille johtavaa jalkakäytävää.

KUVITUS STAN FELLOWS

MINUN JOULUIHMEENI

Sitten mieleeni tuli ajatus: ”Näin sen pitääkin olla. Maailma lähettää meille vaikeuksia, mutta meidän täytyy juosta Herran rauhaan, joka löytyy Hänen huoneestaan.”

Meillä oli ihanaa temppelessä sinä jouluna, mutta olimme huolissamme kotimatkastasta. Lunta satoi edelleen, ja nuorimmalle pojallamme nousi korkea kuume. Lähtöpäivänämme lumisade oli kuitenkin ihmeellisesti lakannut, ja poikamme kuume laski hänen saatuaan pappeuden siunauksen.

Temppelin rauhan tukiessa meitä mieleeni tuli eräs Raamatun jae: ”Onko Herralle mikään mahdotonta?” (1. Moos. 18:14.) Kiitollisena tajusin, että ei, ei ole. ■

Antonella Trevisan, Udine, Italia

Syksyllä 1968 piispamme kysyi Svanhemmiltani, lupautuisivatko he antamaan rahaa Provon temppelin rakentamiseksi Utahiin. Nykyään seurakunnissa ei toimita niin, mutta siihen aikaan se oli yleistä. Isäni lupasi antaa tuhat dollaria. Se ei ehkä tunnu suureltaakaan summalta, mutta meille se oli sitä. Isä teki kahta työtä tukeakseen yhtä poikaa yliopistossa, yhtä poikaa lähetystyössä ja viittä lasta kotona.

Kun isä istuutui pitämään perheneuvostoa ja kertoi meille, että hän oli lupautunut antamaan tuhat dollaria temppelin rakentamiseen, muistan ajatelleeni: ”Olisit yhtä hyvin voinut luvata miljoonan, koska kumpikin summa on meille mahdoton.” En voinut uskoa, että hän oli luvannut antaa niin paljon, ja meillä oli vain vajaat neljä kuukautta aikaa saada rahat kokoon.

Valitsimme neljä tapaa kerätä rahaa: luopuisimme sinä jouluna lahjojen antamisesta ja lahjoittaisimme lahjoihin käyttämämme rahat, siskoni ja minä lahjoittaisimme lapsenvahtina ansaitsemamme rahat, pikkuveljeni tekisi kaikenlaista pientä ansaitakseen rahaa ja perheemme menisi paikalliselle maatilalle poimimaan omenoita päivittäin muutaman viikon ajan ja lahjoittaisi siitä tulleet ansiot.

Teimme kenkälaatikosta lahjapaketin, johon panisimme talletuksemme, lisäsimme päälle temppelin kuvan ja kuvan Jeesuksesta Kristuksesta ja asetimme laatikon pienelle pöydälle. Jännitys kasvoi lahjoitustemme lisäantäytessä. Keskityimme joululahjojen sijaan lahjaamme, jonka halusimme

antaa Vapahtajalle. Arvostin niin paljon sitä lahjaa, jonka Hän oli antanut Jumalan lapsille – henkensä – että halusin antaa Hänelle jotakin vastalahjaksi.

Omenoiden poimiminen osoitautui vaikeimmaksi ja tyydytystä tuottavimmaksi tavaksi ansaita rahaa. Se oli uuvuttavaa, mutta meitä vahvistettiin ja palkittiin, kun vietimme aikaa yhdessä perheenä. Aloimme olla ”yhteen liittyneinä ykseydessä ja rakkaudessa” (Moosia 18:21).

Joulun lähestyessä minulla oli tapana kurkistaa lahjoituslaatikkoon, mutta petyin aina. Ponnisteluitamme huolimatta olimme kaukana tavoitteestamme.

Päätöksemme luopua joululahjoista tuntui minusta kuitenkin hienolta. Tiesin, että uhrauksemme olivat pieniä, mutta uskoin siihen, että Vapahtaja olisi mielissään.

Eräänä päivänä isä ilmoitti, että olimme saavuttaneet tavoitteemme ja että hän oli lahjoittanut rahat. En koskaan saanut tietää, kuinka saimme puuttuvan summan kokoon niin nopeasti.

Isän lupauksen tähttyminen sinä jouluna oli ihme. Mutta minulle todellinen ihme oli, että saamisen sijaan minä annoin ja pääsin lähemmäksi Vapahtajaa. Se oli parempaa kuin mikään joululahja, jonka olisin voinut saada. Seitsemän vuotta myöhemmin sain tuon lahjan takaisin polvistuessani alttarin ääreen Provon temppelessä sinetöitäväksi ajaksi ja koko iankaikkisuudeksi aviomieheeni. ■

Joan Burton Stott, Kalifornia, USA

Kun seuraavana aamuna suuntasimme temppeleihin ennen auringonnousua, lumisade yltyi myrskyksi.

Paketista löysin itse tehdyn
essun, joka oli ommeltu
joulukankaasta.

UHRINAUHA

Yhtenä jouluna vuosia sitten mielessäni oli liian paljon kaikkea voidakseni nauttia joulunajasta. Aviomieheni Andy oli saanut yskän, joka oli tutkimusten mukaan aiheutanut nopeasti vaurion keuhkoissa. Hänelle tehtiin leikkaus, jossa ruokatorvi rakennettiin uudelleen ja otettiin koepaloja – ”ihan vain varmuuden vuoksi”. Hänen leikkauksensa oli viikkoa ennen kuin muutimme uuteen kotiin.

Muutamia viikkoja ennen joulua kävin naapurimme Janaen luona. Hän kysyi, olinko valmis joulun tuloon. Onnistuin vastaamaan, että olin niin valmis kuin voisin olla. Mainitsin, että olimme aina leiponeet joulupipareita isoäitini kanssa juuri ennen joulua ja että halusin ommella tytöille essut, mutta luultavasti en ehtisi.

Viikkoa myöhemmin asettauduini nojatuoliin joulukuusemme viereen. Tytöt olivat nukkumassa ja Andy työskenteli työhuoneessaan, kun kuulin

ovikellon soivan. Avasin oven ja näin Janaen kädessään kolme pakettia. Ulkona satoi lunta.

”Tule sisään”, sanoin. Olin varma siitä, että hän huomasi, miten yllättynyt olin.

”Kiitos, mutta minun pitää kiiruhdtaa takaisin”, hän sanoi. ”Nämä ovat tytöillesi.”

Janae antoi paketit minulle.

”Niissä on essut”, hän sanoi. ”Ne eivät ole parhaat mahdolliset, mutta sain ne valmiiksi tänä iltana.”

Ällistyksestä nöyränä henkäisin kiitokset. Halasimme, ja katselin, kun hän lähti kävelemään kotiin.

Istuuduttuani jälleen tuoliini avasin varovasti yhtä pakettia kiertävän valkoisen satiininauhan. Paketista löysin itse tehdyn essun, joka oli ommeltu joulukankaasta. Sivelin ommelta peukaloni ja etusormeni välissä ajatellesani Janaeta. Hänellä oli neljä pientä lasta, joista nuorimmat olivat vähän yli vuoden ikäiset kaksoset. Hän opetti

pianonsoittoa ja hänellä oli vaativa ja tärkeä tehtävä seurakunnassamme.

Yritin miettiä, milloin hänellä oli ollut aikaa ommella essut, ja tiesin heti, ettei hänellä ollut ollut aikaa. Hän oli järjestänyt aikaa.

Kyöneleet virtasivat, kun tunsin rakkauden, jota taivaallinen Isä osoitti Janaen kautta – suurta lämpöä ja lohtua, kun Hän ympäröi minut rakkautensa käsivarsilla (ks. OL 6:20).

On kulunut useita vuosia siitä, kun saimme essut. Ne ovat jääneet kauan sitten pieniksi tyttärilleni, mutta säilytän niitä ruokakomerossani. Ne roikuvat nauhoistaan kiillotetussa koulussa uudempien essujen alla. Joka kerta kun näen Janaen antamat lahjat, mieleeni muistuu se lohtu ja rakkaus, jota tunsin sinä iltana. Essut muistuttavat minua siitä, mitä minä haluan olla – Jeesuksen Kristuksen opetuslapsi, joka on kelvollinen saamaan ilmoitusta ja halukas palvelemaan. ■

Candice A. Grover, Idaho, USA

EN OLLUT YKSIN

Istuin kiireellä kaivetussa poterossa ja katsoin hietikon yli pohjoisen suuntaan – Irakiin päin. Oli jouluaatto operaatio Aavikkomyrskyn aikaan Persianlahden sodassa, ja olin saanut vartiovuoron keskiyöstä eteenpäin.

Olin pataljoonassani ainoa myöhempien aikojen pyhä, joten joulu oli sitäkin yksinäisempi. Olimme olleet Saudi-Arabian aavikolla elokuusta lähtien, ja nyt jouluna yö oli kylmä, tähtien valaisema. Leiri oli unessa, ja minulla oli muutama tunti aikaa ajatuksilleni sinisenharmailla hiekkadyyneillä.

Ajattelin vaimoani ja poikaani Georgiassa Yhdysvalloissa ja sitä, kuinka kaipasin kodin juhlaperinteitä – joulukuusta, lahjoja, kunnon jouluateriaa. Sitten aloin pohtia joulukertomusta.

Mietin sitä yötä, jolloin Kristus syntyi. Mietin, kuinka pimeää oli, ja valaisiko kuu kirkkaudellaan maisemaa vai oliko silloin vain tähtien valoa. Koska Hänen syntymänsä aikoihin ei ollut sähkövaloja, yön oli täytynyt olla jotakin senkaltaista kuin mitä itse juuri koin. Ei ollut juhlaperinteitä – vain pimeä, hiljainen yö.

Sitten mieleeni tuli ihmeellinen ajatus. Raamatussa sanotaan, että myöhemmin idästä tuli tietäjiä, joita ohjasi yötaivaalle ilmaantunut tähti. Kun katsoin pimeälle taivaalle, tajusin, että olin Betlehemin itäpuolella ja että yksi tiedon keskuksista tuohon aikaan oli Bagdad. Olisivatko tietäjät voineet tulla paikasta, joka ei ollut kovinkaan kaukana sieltä, missä nyt olin? Mikä tähti loisti? Oliko se yhä taivaalla? Voisinko nähdä sen?

Katselin taivaalle ihmetellen Jumalan luomakuntaa ja tuntien lämpöä, joka kumpusi sisältäni. Ei ollut väliä sillä, olinko samassa paikassa tai oliko

taivaalla sama tähti. Tärkeää oli se, että minulla oli sama tieto kuin tietäjillä Betlehemissä syntyneestä lapsesta, joka on kuninkaiden Kuningas.

En ollut sinä jouluna yksin vaan olin yhtä kaikkien niiden kanssa, jotka etsivät Häntä, olivatpa he tietäjiä, profeettoja tai vain yksinäisiä sotilaita poterossa aavikolla. Sinä yönä todistukseni Vapahtajan syntymästä vahvistui, ja seuraavana aamuna Pyhä Henki oli yhä luonani.

Sen sijaan että jouluni sinä vuonna olisi ollut surullinen, siitä tuli yksi kaldisarvoisimmista jouluistani. ■
Robert Hoffman, Washington, USA

Kun katsoin pimeälle taivaalle, tajusin, että olin Betlehemin itäpuolella.

Rukoilin, että illan päättyessä "Purtavaa pukille" -purkki olisi täynnä.

NYKYAJAN LESKEN ROPO

Lainatut valkoiset pöytäliinat ja lumiukkukoristeet saivat salin näyttämään juhlavalta, kun teimme viime hetken valmisteluja sukumme joulujuhlaa varten.

Odottaessamme vieraitamme katseeni kulkeutui pöytään, jossa oli tyhjä purkki ja siinä teksti "Purtavaa pukille". Rukoilin, että illan päättyessä purkki olisi täynnä.

Juhlaa valmistellessamme olimme saaneet tietää, että serkkuni aviomies oli ollut työttömänä yli puolitoista vuotta. Hänen perheensä tärkein tulolähde koostui viidestä lehdenjakoreitistä, joiden vuoksi heidän oli aloitettava jokainen päivä puoli neljältä aamulla. Suurin osa heidän tuloistaan meni asuntolainan ja muiden välttämättömyyksien maksamiseen, joten rahaa jäi hyvin vähän asioihin, joita he halusivat, kuten joululahjoihin.

Serkkuni perhe oli ensimmäisiä, jotka saapuivat paikalle. Katselin, kun he kulkivat kohti päivällispöytiä ohittaen joulupurkin. Kun he lähestyivät,

serkkuni aviomies pysähtyi lukemaan purkin tekstin. Yhtään epäröimättä hän otti esiin kuluneen lompakkonsa, otti sieltä pari dollaria ja työnsi ne purkkiin tietämättä, kuka "avuntarpeessa" oleva perhe oli.

Liikutus kohosi kurkussani, ja muistin heti Uuden testamentin kertomuksen leskestä ja hänen kahdesta lantistaan. Varakkaat ihmiset ylvästelivät suurilla lahjoituksillaan, joita antoivat uhriarkkuun, kun "tuli köyhä leskivaimo ja pani arkkuun kaksi pientä lanttia" (ks. Mark. 12:41–42).

Vapahtaja sanoi silloin opetuslapsilleen:

"Tämä köyhä leski pani uhriarkkuun enemmän kuin yksikään toinen.

Kaikki muut antoivat liiastaan, mutta hän antoi vähästään, kaiken mitä hänellä oli, kaiken mitä hän elääkseen tarvitsi." (Mark. 12:43–44.)

Jeesus Kristus sanoi, että leski antoi vähästään kaiken, mitä elääkseen tarvitsi. Hän olisi voinut antaa

vain yhden lantin. Se olisi luultavasti tyydyttänyt sen, mitä vaadittiin, mutta hänen uskollinen sydämensä ja halukkuutensa uhrata kaikki herätti Jumalan Pojan huomion.

Kukaan ei olisi syyttänyt serkkuni aviomiestä, jos tämä olisi kulkenut purkin ohii ajatellen: "Jos minulla olisi, minä antaisin" (Moosia 4:24). Hänen suurenmoinen esimerkkinsä laupeudesta ja rakkaudesta lähimmäisiään kohtaan kosketti paitsi minua myös muita sukulaisiani, jotka katselivat häntä. Tiesin, että tämä perhe selviytyisi, koska "aito rakkaus on Kristuksen puhdasta rakkautta, – – ja kenellä sitä havaitaan olevan viimeisenä päivänä, hänen käy hyvin" (Moroni 7:47).

Olimme toivoneet antavamme hänen perheelleen sinä iltana jotakin, minkä myöhemmin teimme, mutta antamalla itse oman tarpeensa hetkellä hän osoitti meille, että sen suhteen, millä on eniten merkitystä, hän oli jo rikas mies. ■

Stephanie H. Olsen, Utah, USA

MISTÄ HE TIESIVÄT TARPEENI?

Lähes 20 vuotta sitten sain kutsun palvella lähetystyössä Japanissa. Suurin odotuksin ja hieman levottomana valmistauduin lähtemään lähetystyöhöni tammikuussa. Samoihin aikoihin molemmat vanhempani menettivät työnsä.

Minulla oli rahoitus lähetystyöhöni, kunhan olisin perillä, mutta juuri nyt perheellämme oli taloudellisesti vaikeaa. En ollut varma, mistä saisin rahaa tuleviin kuluihin kuten vaatteisiin, matkalaukkuun ja muihin välttämättömyyksiin lähetystyötäni varten. Tein osa-aikatyötä mutta en ansaitsisi riittävästi.

Olin erityisen huolissani siitä, kuinka saisin rahaa anoa

heti passia, jotta minulla olisi se, kun olisi aika lähteä Japaniin.

Yhtenä iltapäivänä menin epätoivoissani huoneeseeni rukoilemaan apua taivaalliselta Isältä. Kerroin halustani palvella Japanissa ja kiitollisuudestani, että unelmani palvella lähetystyössä toteutuisi pian. Nieveskelin kyyneliä kertoessani Hänelle, että tarvitsin passia varten 75 dollaria, joita minulla ei kerta kaikkiaan ollut. Kun nousin polviltani, tiesin, että kaikki järjestyisi. En tiennyt miten, mutta hiljainen rauhan tunne vakuutti minut siitä, että Herra hoitaisi asian.

Myöhemmin samana päivänä avasin postilaatikkomme ja löysin sieltä joulukortin. Henkilö, joka oli sen tuonut, oli tehnyt kaikkensa salatakseen henkilöllisyytensä. Kortissa ei ollut postimerkkiä, vaan se oli toimitettu suoraan postilaatikkoon.

Kortin sisälle oli kirjoitettu koneella: ”Onneksi olkoon! Olet kristillisen ystävällisyyden satunnaisten tekojen vastaanottaja. Hyvää joulua, Hannah. Paljon onnea lähetystyöhösi.”

Kortin sisällä oli sata dollaria. Seisoin etuovella ja itkin. Ketkä tämän tekivät ja mistä he tiesivät tarpeeni?

Nyt vuosia myöhemmin en vielä kukaan tiedä, kuka toi sen rahan kotiini sinä päivänä. Olen ajatellut sen jälkeen paljon tuota henkilöä tai noita henkilöitä. He osoittivat havainnollisesti sen, mitä uskon vanhin Joseph B. Wirthlinin (1917–2008) kahdentoista apostolin koorumista tarkoittaneen, kun hän sanoi: ”Kristuksen kaltaisten ystävien myötätunto koskettaa ja muuttaa elämäämme syvästi. – Tässä kirkossa Herra vastaa usein rukousavunpyyntöihin huolehtivaisten veljien ja sisarten vaatimattoman päivittäisen palvelutyön kautta. Aitojen ystävien osoittamassa hyvydessä olen nähnyt heijastuksen Herran itsensä laupeudesta.”¹

Sellainen ystävyyden teko muutti minua auttaen minua lähtemään ajoissa lähetystyöhöni ja innoittaen minua etsimään keinoja olla vastauksena muiden rukouksiin. ■

Hannah Eiselin, Arizona, USA

VIITE

1. Ks. Joseph B. Wirthlin, ”Arvostettuja tovereita”, *Valkeus*, tammikuu 1998, s. 33.

Avasin postilaatikkomme ja löysin sieltä joulukortin. Siinä ei ollut postimerkkiä, vaan se oli toimitettu suoraan postilaatikkoon.

PALASIN LÄHETYSTYÖSTÄNI kotiin etuajassa

Brittany Romanello Casco

Lähetystyökutsuni saaminen oli yksi tärkeimpiä ja hienoimpia hetkiä elämässäni. Olin ajatellut lähetystyötä monta kertaa sen jälkeen kun olin 18-vuotiaana saanut todistuksen evankeliumista. Muistan, että kun sain kutsuni palvella Taichungin lähetyskentällä Taiwanissa, tiesin, että se oli oikein, ja olin hyvin innokas palvelemaan.

Luin pyhiä kirjoituksia päivittäin, osallistuin lähetystyöhön ja temppeliin valmistaville kursseille ja yritin jopa opetella omin päin mandariinikiinaa. Koska olen ainut lapsi perheessämme, tiesin, että lähetystyöni toisi kunniaa paitsi itselleni myös vanhemmilleni ja taivaalliselle Isälleni. Päivänä, jona menin lähetysaarnajien koulutuskeskukseen, tunsin, ettei mikään voisi mennä vikaan seuraavien puoleentoista vuoden aikana. Olin innoissani kaikesta aina kasteiden näkemisestä mahdollisuuden maistella taiwani-laista ruokaa, josta olin kuullut niin

paljon. Vähänpä tiesin mennessäni lähetysaarnajien koulutuskeskukseen, että lähetystyöstäni tulisi hyvin erilainen kuin olin odottanut.

Sairastuminen

Oltuani noin neljä kuukautta lähetystyössä aloin tuntea kipua – en vain fyysisissä toiminnoissa kuten ajaessani polkupyörällä tai aamun liikunnassa vaan myös nukkuessani tai tutkiessani evankeliumia. Painoni alkoi pudota nopeasti. Jopa veden juominen sai minut voimaan pahoin. Lääkärin tutkimukset eivät pystyneet selvittämään, mikä oli vialla. Minulla ei ollut loisia eikä viruksia. Lähetysjohtajani, lähetystyötoverini ja minä olimme kaikki hämmentyneitä heikkenevästä terveydestäni.

Seuraavan kuukauden ajan uskoni oli edelleen niin vahva, että yllätyin itsekin. Vaikka olin turhautunut, olin vakuuttunut siitä, että jos vain tekisin lujemmin töitä, polkisin nopeammin ja puhuisin vajavaisella kiinantaidollani

Vähänpä tiesin mennessäni lähetysaarnajien koulutuskeskukseen, että lähetystyöstäni tulisi hyvin erilainen kuin olin odottanut.

jokaisen näkemäni ihmisen kanssa, Jumala tekisi ihmeen ja parantaisi minut. Uskoin kertomuksiin Kristuksesta parantamassa sairaita ja herättämässä kuolleita ja uskoin koko sydämeäni, että Hän tekisi saman minulle – heikolle mutta innokkaalle lähetysaarnajalle. Sitten yhtenä sunnuntaina, kun toverini ja minä olimme pyörimässä kirkon seurakuntakeskukseen

國語 傳教士
你好

tapaamaan erästä tutkijaa, kipu ja kouristukset kaikkialla kehossani pahenivat sietämättömiksi. Kun saavuimme seurakuntakeskukseen, pyysin lähetyssaarnaajavanhimpia antamaan minulle siunauksen, joka auttoi. Päivien kuluessa sain yhä useammin pappeuden siunauksia ja rukoilin yhä useammin parantumista.

Synkin päivä lähetystyössäni oli se, kun heräsin eräänä aamuna paahattavaan taiwanilaiseen helteeseen ja tajusin, etten kyennyt liikkumaan edes sen vertaa, että pääsisin ylös sängystä. Sillä hetkellä tiesin, etten pystyisi olemaan lähetyssaarnaaja enää kovinkaan kauan. Lähetysjohtajani tuli katsomaan minua, ja me neuvotelimme yhdessä. Puhuimme kaikista mahdollisista ratkaisuista, ja monien rukousten ja kyynelten jälkeen Henki vahvisti, että minun oli palattava kotiin ja keskityttävä paranemiseen.

Ennenaikainen kotiinpaluu

Sen sijaan että minua kotiin tullessani olisivat tervehtineet ilmapallot ja ”Tervetuloa kotiin” -kyltit, minut työnnettiin koneesta pyörätuolissa pelästyneiden vanhempieni luo, jotka veivät minut suoraa päätä sairaalan ensiapuun. Kuukausia kestäneet tutkimukset alkoivat, mutta lääkärit eivät pystyneet selvittämään, mikä minua vaivasi. Lisäksi hyvää tarkoittavat ihmiset ympärilläni kyselivät ja huomauttelivat: ”Milloin palaat takaisin kentälle?” ”Aiotko jäädä kotiin?” ”Ehkäpä sinun pitäisikin mennä naimisiin.” ”Kenties teit väärin, kun ollenkaan lähdit.”

Olin häpeissäni ja hämmentynyt. Olinko Jumalan rakkauden arvoinen? Miksi näin tapahtui minulle, kun olin palvellut niin uutterasti? Enkö ollut hyvä lähetyssaarnaaja? Kuunteliko Jumala minua? Hyväksyisivätkö ikätoverini ”vajavaisen” lähetystyöpalveluni?

Seuraavan puolen vuoden ajan kamppailin todistukseni kanssa, mistä tunsin syyllisyyttä. Mietin, olinko joutunut armon ulkopuolelle ja rakastiko taivaallinen Isä todella minua. Vaikka vähitellen aloin tuntea oloni hieman

Vaikka kehoni ei voisi fyysisesti olla sataprosenttisesti parantunut, sydämeni ei ole koskaan ollut eheämpi ja valmiimpi palvelemaan Mestaria.

paremmaksi, ei minusta tuntunut samalta kuin ennen lähetystyötäni. Ja huomasin yhä vältteleväni siirtymistä eteenpäin elämässäni.

Sitten yhtenä iltana hyvä ystäväni ja minä juttelimme. Hänkin oli kokenut sen tuskan ja surun, että joutuu palaamaan etuajassa lähetystyöstään sairauden vuoksi, ja hän teki työtä palatakseen lähetyskentälle. Muistan, että se ilta oli ensimmäinen kerta puoleen vuoteen, kun tunsin todellista rauhaa. Hengen ääni kuiskasi minulle: ”Sinun pitää mennä takaisin.” Olin niin helpottunut tietäessäni viimeinkin, mihin suuntaan edetä. Menin seuraavana päivänä tapaamaan piispaani. Sitten kirjoitin palavan kirjeen lähetystyöosastolle kysyen, voisinko palata lähetyskentälle. Pyyntööni vastattiin myöntävästi, ja kuukautta myöhemmin käytin jälleen nimikylttiäni.

Puoli vuotta myöhemmin samat terveysongelmat alkoivat uudelleen.

Muistan maanneeni sairaalavuoteessa sekavana tuntikausia kestäneiden kokeiden ja lääkepestosten jäljiltä. En tahtonut uskoa, että näin kävi taas. Tällä kertaa tiesin, että lähetystyöni oli ohi. Pettymyksen ja katumuksen kyöneleet poskille virraten kuuntelelin, kun viisas lähetysjohtajani sanoi: ”Sisar Romanello, sinä rakastit Herraa kaksinkertaisesti, koska tulit takaisin.” Hänen sanansa olivat minulle suurena lohdutuksena. Kun tällä kertaa nousin lentokoneeseen palatakseni kotiin, lupasin taivaalliselle Isälleni, että pysyisin uskollisena, vaikka en saisi-kaan vastauksia.

Kristuksen sovitus toi parantumisen

Kotiinpaluustani on nyt kulunut vähän yli kaksi vuotta. Minulla on yhä terveysongelmia, eivätkä kestävyytteni ja tarmoni ole olleet samalla tasolla kuin ennen palvelemistani lähetystyössä. Lääkärit eivät ole vieläkaan saaneet selville, mikä minua vaivaa. Minulle ei ole ollut helppoa olla kotiin palannut lähetysaarnaja, joka ei saanut palvella täyttä aikaa lähetystyössään. Siitä huolimatta rakastan yhä jokaista suloista käännyttäistäni. Minulta on vienyt aikaa tuntea itseni kelpolliseksi ja tietää, että lyhyeksi jäänyt lähetystyöpalveluni on ollut arvokas minulle aivan kuten puolen-toista tai kahden vuoden lähetystyö on muille lähetysaarnajille.

Herra on antanut minulle monia tilaisuuksia puhua muiden sellaisten kanssa, jotka ovat kokeneet

odottamattoman kotiinpaluun aikaansaaman järkytyksen. Tiedän, että taivaallinen Isä on johdattanut minut heidän luokseen lausumaan todistukseni ja auttamaan heitä ymmärtämään, että ennenaikainen kotiinpaluu terveysongelmien vuoksi ei ole virhe, joka on pidettävä salassa, vaan kokemus, josta tulee keskustella.

Kun palasin ensimmäisen kerran kotiin, koin, miltä tuntui laiminlyödyä uskoani, mutta toisen kerran palatesani koin, millaista oli pysyä uskollisena. Pysyttelin perusasioissa: tutkin pyhiä kirjoituksia, osallistuin instituuttiin, kävin kirkossa ja huolehdin tehtävistäni siellä. Rukoilin monta kertaa, jotta tietäisin, miksi kaikki kävi niin kuin kävi. Lakkasin syyttämästä itseäni ja lakkasin syyttämästä taivaallista Isää. Kun katson elämäni paluuni jälkeen ja käyn tapaamassa kiinalaisia veljiäni ja sisaria, jotka asuvat kotikaupungissani, olen ehdottoman vakuuttunut siitä, että kaikelle tälle on olemassa iankaikkinen tarkoitus.

Rakastan kohdan Moosia 5:15 sanoja: ”Sen tähden minä tahdon teidän olevan lujia ja järkkymättömiä, tekevän aina runsaasti hyviä tekoja, jotta Kristus, Herra Jumala Kaikkivaltias, voi sinetöidä teidät omikseen, niin että teidät voitaisiin johdattaa taivaaseen, jotta saisitte ikuisen pelastuksen ja iankaikkisen elämän hänen viisautensa ja voimansa ja oikeudenmukaisuutensa ja armonsa kautta, joka loi kaiken taivaassa ja maan päällä ja joka on Jumala kaiken yläpuolella.”

Uskon, että jos jatkuvasti elän elämäni omistautuneena Herralle, minua siunataan ikuisesti. Sillä tavoin tiedän, että minut parannettiin Jeesuksen Kristuksen sovituksen kautta, sillä vaikka kehoni ei voisi olla fyysisesti olla sataprosenttisesti parantunut, sydämeni ei ole koskaan ollut eheämpi ja valmiimpi palvelemaan Mestarin työssä. ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

MITKÄ OVAT VAIHTOEHTONI, JOS PALAAN KOTIIN ETU-AJASSA TERVEYSHUOLIEN VUOKSI?

Jos sinulla on fyysisiä, emotionaalisia tai henkisiä terveyshaasteita, puhu piispasi tai seurakunnanjohtajasi kanssa saadaksesi lisää tietoa nuorten kirkon palvelulähetysaarnajien ohjelmasta.

”Palvelulähetystyö voi olla suuri siunaus, sillä henkilöt voivat asua kotona ja saada asianmukaista lääkärin hoitoa kasvaessaan ja kypsyessään Herran palveluksessa.”

Donald B. Doty, lääketieteen tohtori, lähetystyöosaston terveyspalvelut, ”Lähetysaarnajien terveyttä koskeva valmistautuminen”, *Liahona*, maaliskuu 2007, s. K4.

Todistajana Saksassa

Justina McCandless

Vain puolen tunnin junamatkan päässä Hannoverin miljoona-kaupungista ja mukavasti kukkien täyttämien kevätniittyjen keskellä on pieni saksalainen Stadthagenin kaupunki. Se on paikka, jossa 19-vuotias Esther Graf on varttunut. Se on paikka, jossa joka paikkaan pääsee jalan tai polkupyörällä, jossa katujen varsilla on leipomoja ja jäätelökojuja ja jossa markkinat täyttävät arkisin kaupungin keskustorin.

Stadthagenissa on myös kukoistava myöhempien aikojen pyhien yhteisö.

Vaikka Stadthagenin kaupunki on pieni, seurakunta siellä on suuri – poikkeus Saksassa, jossa on vähemmän kuin viisi jäsentä jokaista 10 000:ta saksalaista kohti. Mutta Estherille se on ollut täydellinen paikka oppia elämään Jeesuksen Kristuksen evankeliumin periaatteiden mukaan ja oppia käyttämään noita periaatteita muiden palvelmiseksi ja siunaamiseksi.

Kun Esther oli 14-vuotias, hän sai patriarkallisen siunauksensa, joka

toi mukanaan tärkeän oivalluksen.

”Minulle kävi selväksi, kuinka tärkeä minä todella olen taivaalliselle Isälle”, hän sanoo. ”Opin, kuinka tärkeitä me kaikki olemme Hänelle.”

Esther käyttää tuota tietoa hyväseen suhteissaan muihin.

Esimerkiksi tehtävässään vaarnan nuorten naimattomien aikuisten neuvostossa hän on vastuussa siitä, että jokainen tuntee varmasti kuuluvansa joukkoon. ”Opin parhaillani, ettei kannata arvostella muita vaan opetella sen sijaan tuntemaan heidät.”

Hän pitää sen mielessään myös koulussa. ”Minulta kysytään melko usein uskonnostani, mutta en pidä sitä millään tavalla huonona asiana”, hän sanoo. ”Jotenkin se tekee minut aina iloiseksi, koska silloin vain muistutan itseäni siitä, kuinka paljon uskontoni auttaa minua ja kuinka paljon hyvää se tuo elämääni. Evankeliumin ansiosta tiedän niin paljon.

Aina on olemassa ihmisiä, jotka pilkkaavat uskontoamme ja jotka eivät ymmärrä sitä”, hän sanoo, ”mutta ei

**Omien
uskonkäsitysten
takana seisominen
tekee niiden
kertomisesta
helppoa.**

se ole kovin paha asia, kun seisomme sen takana, mihin uskomme.”

Esherin rakkaus ja luottamus Jumalaan on asia, joka auttaa häntä eniten evankeliumin mukaisessa elämässä ja evankeliumista kertomisessa.

”Ennen kuin kannat huolta”, hän sanoi, ”luota ensin Jumalaan. Kun teen niin ja minulla on uskoa, kaikki muu on yksinkertaista. Kun me turvaamme Jumalaan, voimme elää elämäämme uskon turvin ja luottaen tulevaisuuteen. Kun teemme niin, voimme elää Jumalan todistajina.” ■

Kirjoittaja asuu Saksassa.

VALOKUVAT ESTHER GRAFIN LUVALLA

LISÄÄ ESTHERISTÄ

Millaisesta ruoasta saksalaiset pitävät?

Saksalaiset syövät mielellään peruna- tai nuudeliruokia. Oma suosikkiruokani on perunat, vihannekset ja kastike. Rakastan etenkin herneitä ja ruusukaalia.

Miten pidät hauskaa?

Kuuntelen musiikkia, laulan ja soitan pianoa tai kitaraa. Pidän leipomisesta. Opettelen itsekseni tekemään hienoja kakkuja.

Millaista treffeillä käyminen on Saksassa?

Me emme käy treffeillä. On outoa, jos poika sanoo: "Haluatko lähteä treffeille kanssani?" Täällä ihmisiä oppii tuntemaan ryhmissä, ja jos pitää jostakusta, niin voi jutella hänen kanssaan puhelimessa tai netissä. Sitten tavataan silloin tällöin, ja sitten sitä joko alkaa olla yhdessä tai ei ala.

KIRKKO SAKSASSA

- 39 401 myöhempien aikojen pyhää
- 15 vaarnaa
- 89 vaarnaseurakuntaa
- 85 lähetyseurakuntaa
- 3 lähetyskenttää
- 2 temppeliä

LUKUJA

- 80 995 685 asukasta (arvio heinäkuussa 2014)
- 6 200 museota
- Yli 400 eläintarhaa, enemmän kuin missään muussa maassa maailmassa

FAKTOJA SAKSASTA

Pääkaupunki: Berliini

Kieli: saksa (deutsch)

**Presidentti
Dieter F. Uchtdorf**

toinen neuvon-
antaja ensimmäisessä
presidenttikunnassa

KUINKA VOI NÄHDÄ JOULUN TODELLISEN MERKITYKSEN

Kun valmistaudumme jouluun pohtimalla sen todellista merkitystä, valmistaudumme kokemaan Kristuksen ja Hänen sanomansa. Saanen ehdottaa kolmea asiaa, joita haluamme kenties tutkia, pohtia ja soveltaa käytäntöön tänä valmistautumisen aikana.

Ensiksi, riemuitkaa Vapahtajamme syntymästä. Me juhlimme Jumalan Pojan, Luojan, Messiaamme syntymää. Me riemuitsemme siitä, että kuninkaiden Kuningas tuli maan päälle, syntyi seimeen ja eli täydellisen elämän. Kun Jeesus syntyi, ilo taivaassa oli ylitsevuotava (ks. Luuk. 2:8–14).

Toiseksi, pohtikaa Hänen vaikutustaan elämäämme tänä aikana. Joulukuun aikaa muistaa Jumalan Poikaa ja uudistaa päättäväisyytemme ottaa päällemme Hänen nimensä. Se on aikaa arvioida uudelleen elämäämme ja tutkia ajatuk-siamme, tunteitamme ja tekojamme. Olkoon se muistamisen, kiitollisuuden ja anteeksiannon aikaa. Olkoon se aikaa pohtia Jeesuksen Kristuksen sovitusta ja sen merkitystä meille kullekin henkilökohtaisesti. Olkoon se etenkin aikaa uudistaa sitoumuksemme elää Jumalan sanan mukaan ja noudattaa Hänen käskyjään. Kun teemme niin, kunnioitamme Häntä paljon enemmän kuin ikinä voisimme kunnioittaa jouluvaloin, lahjoin tai juhlin.

Kolmanneksi, odottakaa lujina Hänen tulemistaan. Vaikka joulunaika onkin tyypillisesti aikaa katsella taaksepäin ja juhla Herramme syntymää, minusta sen pitäisi olla myös aikaa katsoa tulevaisuuteen. Katsokaamme eteenpäin. Valmis-tautukaamme siihen siunattuun päivään, jolloin Hän tulee jälleen. Olkaamme viisaita kuten nuo muinoin eläneet, jotka odottivat Hänen tuloaan.

Rukoilen, että tänä aikana ja aina me näkisimme Vapahtajan syntymäkerto-muksen puhtauden ja tuntisimme vilpitöntä kiitollisuutta Hänen elämästään, opetuksistaan ja pelastavasta uhristaan meidän puolestamme. Saakoon tämä kii-tollisuus meidät päättämään entistä lujemmin seurata Häntä. Johtakoon se mei-dät myös lähentymään perhettämme, kirkkoamme ja lähimmäisiämme. Ja odot-takaamme lujina sitä siunattua päivää, jolloin ylösnoussut Kristus kulkee jälleen maan päällä Herranamme, Kuninkaanamme ja siunattuna Vapahtajanamme. ■

Ensimmäisen presidenttikunnan jouluhartaudesta vuodelta 2010.

KUINKA OLET SOVELTANUT TÄTÄ KÄYTÄNTÖÖN?

Useita joulukuja sitten isoäitini pyysi kaikkia lapsiaan ja lastenlapsiaan palvelemaan muita hänen puoles-taan. Siskoni neuloi vauvanmyssyjä ja palveli eläinten turvakodissa, ja vel-jeni ripusti erään lesken jouluvalot. Minä etsin suvun nimiä ja vein nimet temppeliin. Me kaikki kirjoitimme isoäidille kirjeitä kuvaillen kokemuk-siamme – kyyneleet kimmelsivät hänen silmissään, kun hän luki niitä jouluaamuna. Tunsin kiitollisuutta isoäitini esimerkistä ja tajusin, että kun olin rakastanut ja palvellut toisia (ks. Gal. 5:13), olin saanut lisää rak-kautta ja tuntenut olevani lähempänä sekä eläviä että kuolleita sukulaisiani.

Amanda S., Utah, USA

ELÄMÄÄ MUUTTANUT LAHJA

KIRPPUTORILTA

Keanu Williams

Eräänä vuonna meillä ei ollut juurikaan rahaa jouluostoksiin, joten rukoilin apua, että voisin ostaa lahjan isäpuolelleni Adrianille (jota siskoni ja minä kutsumme nimellä Weegee). Siskollani ja minulla oli yhteensä vain kaksi dollaria käytettävissä lahjoihin.

Kun äiti sanoi, että lähtisimme läheiselle kirpputorille ostamaan joululahjoja, juoksin huoneeseeni ja rukoilin apua: "Autathan meitä löytämään lahjan kahdella dollarilla."

Kirpputorilla Elaina ja minä katsoimme kirjoja ja löysimme kolmoisidoksen, joka näytti aivan uudelta. Olimme hyvin innoissamme löydettyämme sen. Pitelin sitä tiukasti, kun juoksimme käytäviä pitkin äidin luo. Innosta hyppien sanoimme yhteen ääneen: "Me löysimme lahjan Weegeelle!" Kassalla äiti kysyi: "Paljonko tämä maksaa?" Kassaneiti vastasi: "Kaksi dollaria." Rukoukseeni vastattiin.

Siihen aikaan isäpuolemme ei ollut kirkon jäsen. Hän ei pitänyt mormoneista, hän ei uskonut "Mormonien kirjaan" eikä hän pitänyt siitä, että jäsenet hakivat meidät Nuorten Miesten ja Nuorten Naisten toimintoihin. Hän jopa ajoi lähetyssaarnaajavanhimmat tiehensä. Mutta seurakunnan

jäsenet ja lähetyssaarnaajat eivät antaneet periksi hänen kohdallaan.

Joulupäivänä säästimme hänen lahjansa viimeiseksi. Elaina ja minä sanoimme: "Tämä on paras lahja, mitä kukaan voi koskaan antaa sinulle! Se tekee sinut onnelliseksi." Weegee arvuutteli pari kertaa, ja me nauroimme hänen vastauksilleen. Sanoimme hänelle: "Tämä on upea lahja! Se muuttaa sinun elämäsi. Se on muuttanut meidän elämämme."

Äiti oli huolissaan, että Weegee suuttuisi hänelle antamastamme lahjasta, mutta Elaina ja minä tiesimme, että oli oikein antaa se.

Kun hän aukaisi sen, hän kiitti meitä lahjasta ja sanoi lukevansa sen.

Koska me rakastamme Weegetä, halusimme hänen tutustuvan

Jeesukseen Kristukseen ja Hänen sovituksensa lahjaan. Halusimme hänen uskovan kuten me uskomme, rukoilevan ja tekevän parannuksen ja saavan evankeliumin elämäänsä.

Hän luki Mormonin kirjan ja rukoili siitä, ja lähetyssaarnaajavanhimpien ja seurakunnan jäsenten avulla hänet kastettiin ja hän on nyt kirkon jäsen. Olimme hyvin onnellisia, kun meidät sinetöitiin temppelissä, ja me tiedämme, että olemme ikuisesti yhdessä perheenä. ■

Kirjoittaja asuu Arizonassa Yhdysvalloissa.

Minulla ei ollut juurikaan rahaa ostaa lahjaa isäpuolelleni, joten ennen ostoksille lähtöämme pidin rukouksen.

SUNNUNTAIN OPPIAIHEET

.....
Tämän kuukauden aihe:
**Jumalan valtakunnan
rakentaminen myöhem-
pinä aikoina**

UUSI KAVERI

*Olin ainoa aktiivinen pappien koorumin jäsen
uudessa seurakunnassani. Kuinka saisin muut
papit tulemaan kirkkoon?*

Matthew Flitton
kirkon lehdet

Kun perheeni muutti muutama kuukausi sen jälkeen kun olin täyttänyt 18, jouduin uuteen seurakuntaan ja haasteen eteen. Kaksi viikkoa muuttomme jälkeen melkein kaikki papit asetettiin vanhimmiksi. Minut sen sijaan kutsuttiin ensimmäiseksi apulaiseksi pappien koorumissa.

Antaessaan minulle tämän tehtävän piispa selitti, että jäsenluettelossa oli useita pappien koorumiin kuuluvia, mutta juuri kukaan ei käynyt kokouksissa. Meillä oli paljon työtä tehtävänä kannustaaksemme heitä osallistumaan.

”Kutsu vain ihmisiä tulemaan”, piispa sanoi.

Vain yksi toinen pappi kävi kirkossa, kaveri nimeltä Ryan, joka ilmaantui paikalle pari kertaa joka kuukausi. Päätin käydä koputtelemassa vähemmän aktiivisten koorumimme jäsenten ovea ja kutsua heitä toimintoihimme. Minua jännitti ja pelkäsin, että he suuttuisivat minulle, kun kutsuisin heitä kirkkoon. Arvelin, etteivät he tulleet, koska he eivät pitäneet kirkosta. Mutta arvelin myös, että olisi hyvää harjoitusta tulevaa lähetystyötäni varten yrittää esittää kutsuja,

joten purin hammasta ja aloin soitella muille papeille tai pistäytyä heidän luonaan. Kutsuin heitä takkavalkeailtoihin, toimintoihin, kirkkoon.

Minut yllätti se, että jotkut todella vastasivat kutsuun ja tulivat. Meillä oli lopulta neljän papin ryhmä, joka alkoi osallistua säännöllisesti. Kyse ei ollut siitä, etteivät he pitäneet kirkosta – he olivat vain odottaneet kutsua tulla. Uusi tilanne – kirkossa käyminen – jännitti heitä aivan yhtä paljon kuin minuakin oli jännittänyt.

Jotkin toiminnoista olivat menestyksikkäämpiä kuin toiset. Kaikki ilmaantuivat pelaamaan lentopalloa, mutta minulla oli vaikeuksia saada heitä osallistumaan muihin toimintoihin.

Sen vuoden nuorisokonferenssi oli erityisen palkitseva, kun näin muutamien näistä nuorista miehistä nousevan lausumaan todistuksensa. Minusta tuntui kuin olisin vaikuttanut heidän elämäänsä.

Yksi näkemistäni vaikutuksista oli se, että Ryan alkoi käydä kirkossa joka viikko ja meistä oli tullut hyvät ystävät.

Ryan ja minä saimme kumpikin Melkisedekin pappeuden noin puolen vuoden kuluttua siitä, kun olin muuttanut seurakuntaan. Olin päättänyt aloittaa opiskelun vasta lähetystyöni jälkeen, jotta voisin olla töissä ja säästää rahaa lähetystyötäni varten. Ryanilla oli jo työpaikka, joten hänkin päätti olla aloittamatta opintoja. Töiden jälkeen vietimme usein aikaa yhdessä.

Ryan luki Mormonin kirjaa ensimmäistä kertaa, ja kerran olimme hereillä suurimman osan yötä yrittäessämme saada luettua Alman kirjan. Se oli uuvuttavaa, mutta antoi hengellistä

KUVITUS GREG NEWBOLD

voimaa. Oli myös hienoa nähdä muutoksia, joita Ryan teki elämässään. Hän luopui vanhoista tavoista, omak-sui parempia ja jätti jotkut ystävänsä, jotta hän voisi olla ihmisten kanssa, joilla oli samat tasovaatimukset.

Olin odottanut kovasti lähetystyö-täni siitä asti kun olin alkanut käydä kirkossa muutama vuosi aiemmin. Ryan ei ollut varma, lähtisikö hän. Viettäessämme aikaa yhdessä keskus-telimme lähetystyöstäni ja innostani palvella. Kun kannustin häntä ja vasta-sin evankeliumiaiheisiin kysymyksiin, sain lisää luottamusta omiin kykyihini palvella lähetysaarnaajana. Ryan oli riittävän vanha lähtemään, mutta hän kamppaili päätöksensä kanssa.

”En ollut varma, onko todis-tukseni riittävän vahva, vaikka

kirkko tuntuikin minusta tuolloin hyvältä asialta”, hän sanoi. ”Halusin kyllä lähteä, mutta oli todella vaikeaa jättää perheeni.”

Viimein tuli päivä, jolloin voisin aloittaa lähetystyöpaperieni täyttämi-sen. Kun kerroin Ryanille, hän yllätti minut sanomalla, että hänkin oli päät-tänyt palvella. Lähetystyökutsumme saapuivat samana iltana. Ryan lähti palvelemaan Kanadaan kuukautta aiemmin kuin minä aloitin lähetys-työni Ranskassa.

Kun palasin kotiin kaksi vuotta myöhemmin, etsin käsiini kaikki ne

papit, joiden kanssa olin työskennel-lyt. Minua murehdutti saada kuulla, että jotkut olivat lakanneet käymästä kirkossa pian lähtöni jälkeen, mutta olin iloinen nähdessäni taas Ryanin. Hän oli palvellut kunniakkaasti lähe-tystyössä, ja aivan kuten Alman ja Moosian poikien kohdalla, minun iloani lisäsi se, että hän oli yhä veljeni Herrassa (ks. Alma 17:2). ■

***Kyse ei ollut siitä,
etteivät he pitäneet
kirkosta - he olivat
vain odottaneet
kutsua tulla.***

HE TUNSIIVAT JOSEPHIN

Millainen mies oli Joseph Smith, palautuksen profeetta? Voimme oppia hänestä lisää lukemalla, mitä ne, jotka tapasivat hänet, ja ne, jotka tunsivat hänet hyvin, voivat kertoa hänestä.

KIRKKOON KUULUMATTOMIA, JOTKA TAPASIVAT JOSEPHIN

Joseph teki vaikutuksen moniin kirkkoon kuulumattomiin, jotka tapasivat hänet. Esimerkiksi Josiah Quincy, joka oli valmistunut Harvardin yliopistosta ja joka pian sen jälkeen valittiin Bostonin pormestariksi, kävi Joseph Smithin luona Nauvoossa. Hän sanoi, että Joseph oli "ilmiö, joka kaipasi selitystä", mies, joka oli syntynyt johtamaan ja jolla oli "käskevä olemus – –, jota tuntui luonnolliselta totella". Hän sanoi, että tulevissa kirjoissa saatettaisiin sanoa, että Joseph Smith oli henkilö, joka on "voimallisesti vaikuttanut maanmiestensä kohtaloon".¹

UUSIA KÄÄNNYNNÄISIÄ, JOTKA TAPASIVAT HÄNET

Käännynnäiset, jotka tapasivat Josephin ensimmäisen kerran, ilmaisivat myös ihailunsa. Viisi päivää sen jälkeen kun William Clayton oli saapunut Englannista Nauvooseen, hän kirjoitti kotiin: "Eilen illalla monet meistä [olivat] veli Josephin seurassa. Sydämemme riemuitsi, kun kuulimme hänen puhuvan valtakunnan asioista. Hän on rakastava mies ja yhtä tuttavallinen kuin kuka tahansa meistä. Me tunnemme rakastavamme häntä paljon, ja niin tulette tekin rakastamaan."²

Mary Alice Cannon Lambert, joka oli 14-vuotias saapuessaan Nauvooseen, sanoi: "Useita johtavia veljiä oli siellä ottamassa vastaan pyhien joukon, joka oli [tullut laivalla]. Näiden veljien joukossa oli profeetta Joseph Smith. Tunsin hänet heti kun katseeni osui häneen, ja sillä hetkellä sain todistukseni siitä, että hän oli Jumalan profeetta."³

Voit lukea lisää Joseph Smithistä julkaisun Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith luvuista 43 ja 47. Siellä olevat kuvaukset auttavat sinua tutustumaan profeetta Josephiin.

IHMISIÄ, JOTKA TUNSIIVAT HÄNET HYVIN

John M. Bernhisel, varhainen kirkon jäsen, oli lääkäri. Hän asui Smithien kotona täysihoidossa usean kuukauden ajan. Hän sanoi, että Joseph Smithillä oli ”vahvat henkiset voimavarat, paljon tarmoa”, ”syvällinen tieto ihmisluonnosta”, ”tyyni harkintakyky, avarakatseiset näkemykset” ja ”halu oikeudenmukaisuuteen”. ”Hän on ystävällinen ja mukautuvainen, antelias ja hyväntahtoinen, seurallinen ja iloinen, ja hänellä on mietiskelyyn ja pohdintaan taipuvainen mieli. Hän on rehellinen, suora, peloton ja itsenäinen, enkä tunne ketään toista, joka on yhtä vapaa teeskentelystä kuin hän.”⁴

Howard Coray, yksi Josephin kirjureista, vaikutui profeetan kyvystä tavata kaikenlaisia ihmisiä – lääkäreitä, lakimiehiä, pappeja ja muita – jotka tulivat ”esittämään kiperiä kysymyksiä”. Hän kirjoitti, että Joseph ”oli aina tilanteen tasalla. – Olin todella tyytyväinen nähdessäni, kuinka rauhallinen hän aina oli, jopa oppineimpien seurassa, ja siitä vaivattomasta [riipeästä ja valmistautuneesta] tavasta, jolla hän vastasi heidän kysymyksiinsä.”⁵

Daniel D. McArthur, joka johti myöhemmin erään käsikirjekompanian Suolajärven laaksoon, sanoi: ”Todistukseni on, että hän oli elävän Jumalan tosi profeetta; ja mitä enemmän kuulin hänen sanojaan ja näin hänen tekemisiään, sitä vakuuttuneempi olin siitä, että hän oli todellakin nähnyt Isän Jumalan ja Hänen Poikansa Jeesuksen Kristuksen.”⁶

PROFEETTOJA, JOTKA TUNSIIVAT HÄNET

John Taylor, josta tuli kirkon kolmas presidentti, on sanonut: ”Jos olisitte kysyneet Josephilta, minkä näköinen mies Aadam oli, hän olisi sanonut sen heti. Hän olisi sanonut, kuinka pitkä hän oli, millainen ulkomuoto hänellä oli ja kaiken hänestä. Olisitte voineet kysyä häneltä, millaisia miehiä Pietari, Jaakob ja Johannes olivat, ja hän olisi sanonut sen teille. Kuinka niin? Koska hän oli nähnyt heidät.”⁷

Profeetan veljenpojasta Joseph F. Smithistä tuli kirkon kuudes presidentti. Hän kirjoitti, että Joseph Smith ”oli ääriään myöten täynnä mitä jalointa ja turmeltumattominta ihmisluontoa, joka ilmeni usein viattomina huvituksina – hän pelasi palloa, paini – veljiensä kanssa ja piti hauskaa; – hän oli täynnä riemua, hän oli täynnä iloisuutta, hän oli täynnä rakautta ja hänellä oli jokainen muu jalo ominaisuus, joka tekee ihmisistä suuria ja hyviä ja samalla vaatimattomia ja viattomia, – hänellä oli valta Jumalan armosta käsittää myös Kaikkivaltiaan tarkoitukset. Sellainen oli luonteeltaan profeetta Joseph Smith.”⁸ ■

VIITTEET

1. Josiah Quincy, ”Joseph Smith at Nauvoo”, *Figures of the Past from the Leaves of Old Journals*, 1883, s. 376–400; ks. myös Richard L. Bushman, ”The Character of Joseph Smith”, *BYU Studies*, osa 42, nro 2, 2003, s. 29–30.
2. Bushman, ”The Character of Joseph Smith”, s. 33.
3. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, 2007, s. 519.
4. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 521–522.
5. Bushman, ”The Character of Joseph Smith”, s. 29.
6. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 519.
7. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 107.
8. Ks. *Kirkon presidenttien opetuksia: Joseph Smith*, s. 522.

OLETKO SAAJA vai ANTAJA?

Oletko koskaan pysähtynyt ajattelevaan, *miksi* palvelet muita ja pidät käskyt? Tässä kuussa olisi hyvä hetki tehdä niin, kun tutkit Jumalan valtakunnan rakentamista oppitunneillasi kirkossa. Voit kysyä itseltäsi: motivoiko minua enemmän se, mitä voin *saada*,

kuin se, mitä voin *antaa*?

Edellä olevat kysymykset auttavat sinua näkemään, onko sinulla taipumus katsoa sisäänpäin (ajatella itseäsi) vai ulospäin (ajatella muita).

On oikein ajatella saamiasi siunauksia, mutta jos huomaat, että sinulla on taipumus katsoa sisäänpäin enemmän

kuin ulospäin, kokeile katsomista ylöspäin. Presidentti Thomas S. Monson on opettanut: ”Muistakaa, että tämä työ ei ole yksin teidän tai minun. Me voimme katsoa ylöspäin ja pyytää apua Jumalalta.” (”Täytä velvollisuutesi parhaasi mukaan”, *Liahona*, marraskuu 2005, s. 58.) ■

KÄYTÄ SITÄ TAI MENETÄT SEN

Kitke pois tekosyyt ja kehitä kykyjäsi. Sinulla voi olla
merkittävä osuus maailman tekemisessä paremmaksi paikaksi.

”Tunnen riittämättömyyttä Nuorten Naisten luokan johtajana. Kuinka voin olla parempi johtaja?”

Jos tunnet riittämättömyyttä saadessasi kirkon tehtävän, olet hyvässä seurassa. Jeremia, Henok ja Joseph Smith olivat kaikki nuoria, ja he kaikki tunsivat riittämättömyyttä saadessaan profeetallisen kutsun, mutta Herra käytti heitä silti valtakuntansa edistämiseen. Aivan kuten Herra käytti entisaikojen profeettoja suurten asioiden toteuttamiseen, niin kun rukoilet ja turvaat Häneen, Hän voi käyttää sinua.

Ehkäpä paras asia, mitä voit tehdä luokkasi jäsenten hyväksi, on olla heidän ystävänsä. Opettele heidän nimensä. Voisit rukoilla heidän puolestaan päivittäin ja kenties myös paastota heidän puolestaan, jos heillä on vaikeaa. Mitä, jos kysyisit heidän elämästään kirkon ulkopuolella, hymyilisit heille ja tervehtisit heitä aina kun näet heitä ja istuisit heidän vieressään kirkossa tai koulussa? Pidä silmällä niitä, jotka saattavat tarvita erityisen paljon rakkautta ja tukea.

Äläkä pelkää pyytää apua. Taivaallinen Isä ei jätä sinua yksin – Hän on antanut sinulle neuvonantajat ja aikuisia neuvoja. He auttavat sinua, ja niin auttaa Häinkin.

Presidentti Gordon B. Hinckley (1910–2008) onkin sanonut: ”Polvistukaa ja pyytäkää Herran siunauksia. Nouskaa ja tehkää, mitä teitä pyydetään tekemään. Jättäkää sitten asia Herran käsiin. Tulette huomaamaan, että olette saaneet aikaan jotakin korvaamatonta.” (Ks. ”Kirkon naisille”, *Liahona*, marraskuu 2003, s. 114.)

Ole ystävä

Minäkin tunsin olevani epäpätevä luokan johtajaksi. Mutta on tärkeää yrittää saada nuoret naiset tuntemaan, että heitä rakastetaan ja että he kuuluvat joukkoon. Ole tukea antava ystävä ja kuuntele neuvonantajiasi, kun teet päätöksiä. Näytä vanhurskasta esimerkkiä ja pyri elämään Nuorten Naisten arvojen mukaisesti, mutta älä odota olevasi täydellinen. Taivaallinen Isä odottaa ainoastaan, että yrität. Jos pyydät Häneltä apua, Hän antaa sinulle tarvitsemaasi voimaa ja johdatusta.

Rebecca N., 16, New Hampshire, USA

Palvele auliisti

Minusta tuntui samalta sen jälkeen kun minusta tuli Ruusutyttöjen luokan johtaja.

Muistan yhä tunteen, joka minulla oli, kun menin piispan toimistoon puhutteluun. Olisin voinut kieltäytyä mutta tiesin, ettei tehtävä tullut piispaltani – se oli tehtävä, joka tuli Jumalalta. Taivaallinen Isä auttaa meitä täyttämään kirkon tehtävämme, jos taivumme auliisti Hänen tahtoonsa ja olemme nöyriä.

Nicole P., 16, Filippiinit

Rakasta niitä, joita palvelet

Sinusta voi tulla parempi johtaja vain, jos todella rakastat niitä, joita palvelet. Siksi on välttämätöntä, että unohdat mahdolliset kaunat ja annat anteeksi. Voit rukoilla, että näkisit heidän arvonsa siten kuin Jumala näkee. Rukoile, että tuntisit Hänen rakkauttaan itseäsi sekä luokkasi

jäseniä kohtaan. Tiedän kokemuksesta, että Edistymisen-ohjelma voi auttaa sinua kehittämään ominaisuuksia ja arvoja, jotka ovat välttämättömiä tehtäväsi hoitamisessa. Jumala antaa sinulle tarvitsemasi voiman, jos pyydät tuota apua.

Mary B., 16, Washington, USA

Aloita siitä, missä olet
Voit olla parempi johtaja harjoittelemalla niitä ominaisuuksia, joita haluat saada.

Rukoile, että Henki olisi kanssasi, kun teet päätöksiä. Rukoile, että kiinnittäisit huomiota nuorten naisten tarpeisiin. Voit tehdä paljon tullaksesi paremmaksi johtajaksi, mutta olen huomannut, että ensimmäinen askel on aina uskoa, että pystyt siihen.

Savanna P., 15, Texas, USA

Käy temppelissä

Kun minut oli vasta kutsuttu diakonien koorumin johtajaksi, en oikein tiennyt, kuinka lisätä hengellisyyttäni. Aloin tehdä sukututkimustyötä, yleensä joka sunnuntai. Olen käynyt temppelissä joka lauantaiaamu. Tavoitteeni oli viedä sinne miesten nimiä kastetta ja konfirmointia varten niin usein kuin pystyin. Kun olin käynyt joka viikko temppelissä, tunsin itseni vähän hengellisemmäksi, ja sillä tavoin pystyin auttamaan paremmin koorumiani.

Josh B., 13, Utah, USA

Toimi innoituksen mukaan

Jos Herra on antanut sinulle kirkon tehtävän, se johtuu siitä, että on työtä,

jota sinä voit tehdä. Meidän pitää kysyä Jumalalta, kuten kohdassa Jaak. 1:5 sanotaan. Pyhän Hengen voimalla meille ilmoitetaan, mitä meidän tulee tehdä (ks. 2. Nefi 32:5). Hänen avullaan me voimme ”tietää totuuden kaikesta” (Moroni 10:5). Sitten meidän tulee noudattaa saamaamme innoitusta. Minulla on syvä vakaumus, että koska meitä johdattaa Herra, me kaikki voimme pitää kirkon tehtävämme kunniaa.

Lucy D., 17, Ranska

Suunnittele kohottavia toimintoja

Pidä johtokuntasi kanssa kokouksia säännöllisesti, ja suunnittele kohottavia toimintoja, jotka vastaavat tyttöjen tarpeita ja kiinnostuksen kohteita. Kun joku luokkasi nuori nainen ei ole paikalla, kerro hänelle, että kaipasitte häntä. Yksi pyhien kirjoitusten kohta, josta on ollut minulle apua, on Moosia 18:9.

Karen P., 16, Meksiko

HERRA VALITSI SINUT

”Sinä olet Jumalan kutsuma. Herra tuntee sinut. Hän tietää, kenen Hän haluaa palvelevan kussakin tehtävässä kirkossaan. Hän valitsi sinut. – – Henkilö, joka sai innoitusta suositella sinua tehtävääsi, ei tehnyt sitä siksi, että hän piti sinusta tai että tarvittiin joku tekemään tietty tehtävä. He rukoilivat ja tunsivat vastauksena, että sinä olit se, joka tuli kutsua. – –

Sinut on kutsuttu edustamaan Vapahtajaa. Kun todistat, äänestäsi tulee Hänen äänensä, kohottavista käsistäsi Hänen kätensä.”

Presidentti Henry B. Eyring, ensimmäinen neuvonantaja ensimmäisessä presidenttikunnassa, ”Kohoa kutsusi veroiseksi”, *Liahona*, marraskuu 2002, s. 76.

UUSI KYSYMYS

”Haluan kutsua serkujani kirkkoon, mutta pelkään, että heidän vanhempansa suuttuvat. Kuinka voin kertoa todistuksestani serkuilleni?”

Lähetä vastauksesi ja halutessasi korkearesoluutioinen valokuva 15. tammikuuta 2016 mennessä sivustolla liahona.lds.org tai sähköpostitse osoitteeseen liahona@ldschurch.org.

Sähköpostiviestiäsi tai kirjeeseesi täytyy liittää seuraavat tiedot ja lupa: 1) koko nimi, 2) syntymäaika, 3) seurakunta, 4) vaarna tai piiri, 5) kirjallinen lupasi, ja jos olet alle 18-vuotias, vanhempasi kirjallinen lupa (sähköpostiviestiäsi julkaisusta vastauksesi ja valokuvasi).

Vastauksia saatetaan lyhentää tai muokata selkeämmiksi.

Vanhin
Jörg Klebingat
seitsemänkymmenen
koorumiasta

Asioita, joita opin NUORENA KÄÄNNYNNÄISENÄ

Kun olin uusi kirkon jäsen, näin muiden seurakuntamme nuorten suurenmoisen esimerkin uhrauksesta. Siitä hetkestä lähtien olen oppinut monia suurenmoisia asioita.

Liityin kirkkoon ollessani 17-vuotias. Olin tutustunut siihen amerikkalaisten välityksellä, jotka olivat sotilastukikohdassa kotikaupungissani Saksassa. Kotiseudullani ei ollut saksankielistä seurakuntaa, joten kävin kirkossa amerikkalaisten kanssa sotilastukikohdassa monen eri kirkkokunnan käyttämässä pienessä armeijan kappelissa.

Yhtenä sunnuntaina pian kasteeni jälkeen piispa nousi kokousten lopuksi ylös ja kysyi: "Voisivatko kaikki seminaarioppilaat ja heidän vanhempansa jäädä hetkeksi?" Hän pyysi myös minua jäämään.

Kun nämä perheet, piispa ja minä olimme ainoat, jotka vielä olivat kappelissa, piispa selitti, että minä olin oikeutettu osallistumaan heidän seminaari-luokkaansa seuraavan kouluvuoden ajan. Mutta minä kävin paikallista saksalaista koulua, joka alkoi tuntia aiemmin kuin amerikkalainen koulu, jota kaikki sotilastukikohdan nuoret kävivät. Jotta minulla olisi riittävästi aikaa juosta mäkeä alas ja ehtiä kouluuni ajoissa, seminaariluokan alkamisaikaa olisi siirrettävä kello kuuteen aamulla, mikä oli yli tuntia aiemmin kuin he olivat siihen mennessä kokoontuneet.

Sitten piispa pyysi jokaista äänestämään, olisivatko he halukkaita tekemään tämän uhrauksen, jotta minä voisin osallistua luokkaan. Kaikki vanhemmat ja kaikki oppilaat kohottivat heti kätensä ja sanoivat kyllä.

Sillä hetkellä oli minuun suuri vaikutus. Se antoi minulle opetuksen uhraamisesta. Nämä nuoret oppilaat

Piispa pyysi jokaista äänestämään aamuseminaarin aloittamisesta tuntia aikaisemmin, jotta minä voisin osallistua. He kaikki sanoivat kyllä.

olivat halukkaita
uhraamaan omasta
mukavuudestaan – ei vain päivän

tai viikon vaan koko kouluvuoden ajan – uuden käännöksen hyväksi, joka ei muutoin olisi voinut osallistua seminaariin.

Olen yhä kiitollinen heidän uhrauksestaan, koska ymmärrän, kuinka tärkeä tuo yksi seminaarivuosi (Oppia ja liittoja tutkien) oli alkutaipaleelleni kirkossa. Ilman seminaaria minulla ei olisi ollut paljonkaan yhteyttä kirkkoon paitsi sunnuntaisin. Päivittäinen seminaari oli hienoa valmistautumista lähetystyöhön. Se opetti minulle paljon itsekuria, ja tietenkin se siunasi minua loputtomasti tietämyksessäni evankeliumista ja pyhistä kirjoituksista. Voitte kysellä minulta minkä tahansa niistä Opin ja liittojen hallittavien kohtien jakeista, jotka silloin opin – osaan ne yhä. Nämä kokemukset auttoivat minua pääsemään lähemmäksi taivaallista Isää, ja ne auttoivat minua myös selviytymään haasteista, joita toi tullessaan se, että olin ainoa saksankielinen kirkon jäsen kotikaupungissani.

Yhteydenpito Jumalaan

Koulusta valmistumiseni jälkeen ja ennen lähetystyöhön lähtöä suoritin pakollisen asepalveluksen. Ollessani armeijassa omaksuin tavan, jonka olen säilyttänyt tähän päivään saakka: rukoilla aina.

On selvää, ettei ilmapiiri armeijassa ollut aina kovinkaan hengellinen – lokerot, kuvat, puhe, elokuvat, joita katsottiin iltaisin. Mutta minä tiesin, että menisin lähetystyöhön. Halusin pysyä vahvana. En halunnut langeta. En halunnut antaa

periksi ikätoverien painostukselle. Niinpä omaksuin tavan rukoilla koko ajan sydämessäni.

Kun kävelin rakennuksesta toiseen, kiipesin ylös ja alas kukkuloita metsissä, makasin poteroissa, osallistuin sotaharjoituksiin – missä tahansa olinkin, olin yhteydessä taivaalliseen Isään rukouksessa aina kun vain pystyin ja täytin minuutit ja joskus tunnit pitämällä yhteyttä taivaalliseen Isään tai juttelemalla Hänelle päästäkseni lähelle Häntä ja pysyäkseeni vahvana. Enimmäkseen minä vain kiitin.

Tuo tapa minulla on yhä. Kun ajan jonnekin tai istun bussissa tai kävelen jonnekin, minulle on muodostunut luontaiseksi tavaksi pitää aina rukous sydämessäni eli rukoilla aina, kuten pyhissä kirjoituksissa sanotaan (ks. esim. 2. Nefi 32:9). Se on hyvä tapa, joka kannattaa omaksua nuorella iällä.

Tiedämme, että meidän tulee rukoilla, mutta se ei tarkoita vain sitä, että polvistut lyhyeksi hetkeksi aamuin ja illoin suosionosoituksena taivaalliselle Isälle. Rukouksen tulee muuttua rehelliseksi, syvälliseksi ja jatkuvaksi yhteydenpidoksi Isäsi kanssa, mikä aikanaan auttaa sinua pääsemään yhä lähemmäksi Häntä. Tällaisen rukoustavan oppiminen auttaa sinua kohtaamaan kaikki kiusaukset, joita maailmassa on (ks. 3. Nefi 18:15, 18). Kun siis olet matkalla paikasta A paikkaan B tai milloin vain sinulla on vapaa hetki, voisit käyttää vähemmän aikaa musiikin kuuntelemiseen tai tekstiviestien lähettämiseen ja vähän enemmän aikaa rukoilemiseen sydämessäsi.

Tukeudu Jeesuksen Kristuksen sovituksen koko ajan

Kun jatkat rukoilemista ja tiedon hankkimista evankeliumista, huomaat, että Jeesuksen Kristuksen sovitus on käytettävissäsi jokaisen päivän jokaisena hetkenä, jotta voisit säilyttää syntiesi anteeksiannon (ks. Moosia 4:11–12). Voit mennä taivaallisen Isän eteen saadaksesi tämän voiman, ja sinut voidaan tehdä puhtaaksi milloin tahansa, ei vain sunnuntaina, ei vain silloin kun menet piispan luo tunnustamaan jotakin vakavaa.

Herra haluaa, että turvaudut Jeesuksen Kristuksen sovituksen päivittäin, jotta voit tulla puhtaaksi ja kelvolliseksi, tuntea Hengen ja saada ohjausta koko ajan sen sijaan että

elämäsi olisi jatkuvaa vuoristorataa. Turvautumalla sovitukseseen joka päivä voit saada tämän siunauksen, olitpa tehnyt mitä tahansa virheitä menneisyydessä. Monista nuorista tuntuu, että parannus tarkoittaa vain sitä, että menee piispan luo ja kertoo hänelle vakavista synneistä. Mutta parannus on paljon enemmän. Se tarkoittaa nöyrää, jatkuvaa, rukouksentäyteistä, päivittäistä ponnistelua voidaksesi 1) tutkia pyhiä kirjoituksia, etenkin sellaisia kohtia, jotka opettavat jotakin Kristuksen sovituksesta, ja sitten 2) oppia, kuinka voit todella soveltaa sitä elämääsi jokaisen päivän jokaisena hetkenä. Sitä varten se on. Anna taivaallisen Isän tietää joka päivä, että sitä sinä haluat – olla parempi tänään kuin olit eilen.

Älä salli vastustajan etäännyttää sinua taivaallisesta Isästä herättämällä sinussa tunteen, että et ole riittävän hyvä, että kaikki muut ovat parempia – aivan kuin

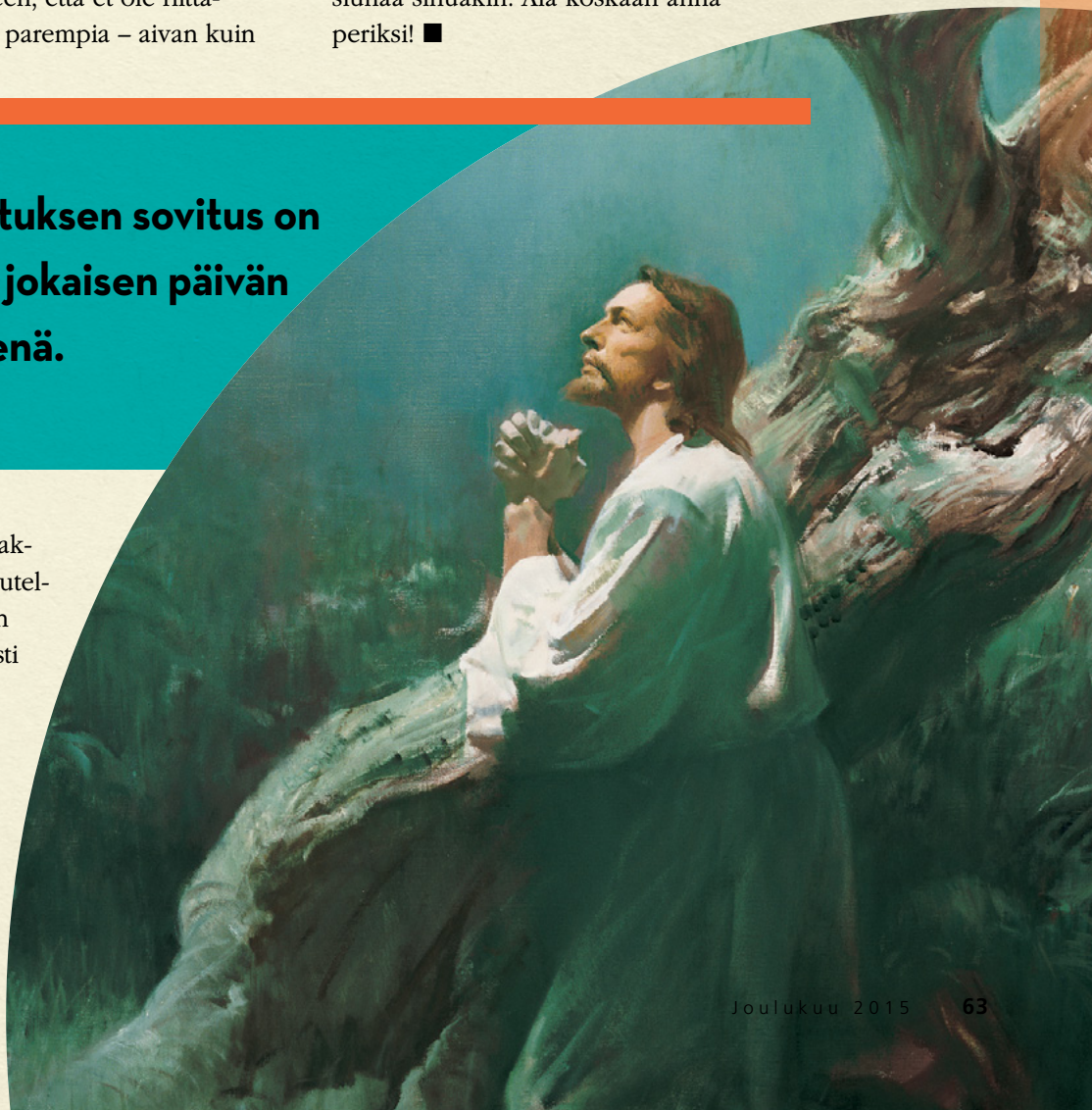
Paavali onkin sanonut: ”Tutkikaa itseänne” (2. Kor. 13:5). Mutta kun opit ymmärtämään sovituksia ja sitä, kuinka voit turvautua siihen, huomaat, että voit tuntea Herran rakkautta puutteistasi huolimatta.

Ymmärrä, kuka olet, ja ymmärrä, kuka Kristus on ja mitä Hän on tehnyt hyväksesi. Yhdistä sitten nuo kaksi asiaa, jotta voit olla puhdas koko ajan ja luottaa itseesi sekä taivaallisen Isään ja Vapahtajaan. Silloin siitä seuraa, että saat hyvän käsityksen omasta arvostasi ja itseluottamusta.

Aikoinaan nämä olivat asioita, joita minä aloin oppia nuorena käännyntyisenä, ja ne ovat siunanneet elämäni suuresti. Kun teet uhrauksia, opiskelet ja pyrit pysymään lähellä taivaallista Isää, Hän siunaa sinuakin. Älä koskaan anna periksi! ■

Jeesuksen Kristuksen sovitus on käytettävissäsi jokaisen päivän jokaisena hetkenä.

Vapahtajan sovituksista ja Hänen rakkauttaan ja hyväksyntäänsä heiluteltaisiin edessäsi mutta ei koskaan ulottuvillasi. Se ei yksinkertaisesti ole totta. Taivaallinen Isä rakastaa sinua juuri sellaisena kuin olet nyt, mutta tietenkin sinun on *aina* pyrittävä tulemaan paremmaksi ja pyrittävä pitämään käskyt ja käyttämään sovituksia elämässäsi joka päivä, *koko ajan*. Apostoli

Edistyminen SUKUPUUSSANI

*Veljeni ja minä olemme ainoat kirkon jäsenet suvussamme –
tai niin luulin, kunnes aloin tutkia sukuani.*

Raisa Marcondes

Olin aina siirtänyt sukuni tutkimista tuonemmaksi. Mutta haluni palvella lähetystyössä johti minut asettamaan tavoitteita, jotta voisin valmistautua olemaan parempi lähetyssaarnaaja. Innoitetun piispan avulla päätin aloittaa Edistymisen-ohjelman suorittamisen. Saavuttaakseni tiettyjä tavoitteita ja hyvien tekojen projekteja minun piti syventyä sukututkimustyöhön. Niinpä tartuin toimeen.

Tiedän, että Henki johdatti minua, koska eräänä sunnuntai-iltana, vain kolmen tunnin työn jälkeen, tapahtui jotakin ihmeellistä.

Heti kun aloitin, muistin, että isoisäni isoisä oli ollut Brasiliassa Amazonasin osavaltion kuvernööri. Niinpä kirjoitin hänen nimensä verkossa hakukoneeseen, ja yllätyksekseni löysin Wikipedian sivun, jossa kerrottiin sekä isoisäni isoisästä että isoisäni isoäidistä! Huomasin heti, että heillä on samoja kykyjä ja lahjoja kuin minulla, ja aloin liikuttua. Mutta löydettävää oli vielä paljon enemmän.

Kun kävin läpi sivulla olevia linkkejä, huomasin yhdessä niistä sanan ”sukupu”. Napsautin sitä, ja löysin suvustani neljä haaraa, joiden en edes tiennyt olevan olemassa. Mutta eniten huomiotani kiinnitti isotätini nimi, Rosalina Meireles. Hän asui ilmeisesti Utahissa.

Hämmästyin. Luulin, että vain veljeni ja minä olimme kirkon jäseniä. Voisiko suvussani olla tosiaan muitakin kirkon jäseniä? Kun napsautin hänen nimeään, näin linkin Facebook-sivulle, joten otin häneen yhteyttä. Kahden päivän kuluttua sain häneltä viestin, jossa hän vahvisti, että olemme sukulaisia ja että hänkin on kirkon jäsen.

Tunsin valtavaa kiitollisuutta taivaallista Isää kohtaan siitä, että hän salli minun tuntea niin suurta iloa kuin tunsin sillä hetkellä.

Jatkoin tietojen etsimistä kuolleista esivanhemmistani, ja taivaallinen Isä siunasi minua hyvin monilla sukulaisten nimillä, jotka voisin viedä temppeliin. Mutta Hän auttoi minua myös löytämään eläviä sukulaisia, jotka ovat uskollisia Jeesuksen Kristuksen palautetussa evankeliumissa. Ja siitä kaikesta kiitos kuuluu Edistymisen-ohjelmalle, sukututkimustyölle sekä halulleni palvella lähetystyössä. ■

Kirjoittaja asuu Manausissa Brasiliassa.

Vanhin Marcus B. Nash
seitsemänkymmenen
koorumiasta

Pyhien kirjoitusten merkitys Spencerille

"On mulle pyhät kirjat rakkaat, Ja kun mä niitä luen, Niin hengen hyvän saan; se auttaa tuntemaan"
(Lasten laulukirja, s. 66).

Kun vaimoni ja minä olimme juuri menneet naimisiin, presidentti Spencer W. Kimball (1895–1985) kannusti kirkon jäseniä lukemaan pyhiä kirjoituksia joka päivä yhdessä perheenä. Me halusimme seurata profeettaa, joten päätimme, että tekisimme niin yhdessä avioparina ja sitten tulevien lastemme kanssa.

Vuosia myöhemmin perheemme oli kasvanut viidellä lapsella, joista nuorimmaisemme oli Spencer.

Kerran kun Spencer oli kuusivuotias, vaimoni ja minä lähdimme muutamaksi päiväksi matkoille ja jätimme lapset lapsenvahdin hoiviin. Kotiin palattuamme istuin Spencerin kanssa juttelemassa ja kysyin häneltä, kuinka kaikki oli sujunut ollessamme poissa.

Hän kertoi minulle, että hänen oli ollut vaikea nukkua. Kun kysyin, miksi hän ei ollut nukkunut hyvin, hän mietti asiaa ja sanoi, ettei hän tiennyt.

Myöhemmin sinä iltana perheemme aloitti iltarutiinimme lukemalla yhdessä Mormonin kirjaa.

Äkkiä Spencer huudahti: "Siitä se johtui!" Kysyin, mitä hän tarkoitti. "Siksi minä en pystynyt nukkumaan kun nolla öisin."

"Miksi sinä et pystynyt nukkumaan?" kysyin.

"Me emme lukeneet iltaisin pyhiä kirjoituksia, kun te olitte poissa, ja minä pidän siitä, mitä pyhät kirjoitukset saavat minut tuntemaan."

Spencer oli oppinut, että pyhien kirjoitusten lukeminen joka päivä tuo meille lohtua, rauhaa ja Pyhän Hengen johdatuksen.

Me voimme oppia rakastamaan pyhiä kirjoituksia, kun luemme niitä päivittäin. Niin tehdessämme Pyhä Henki johdattaa meitä ja taivaallinen Isä vahvistaa meitä. ■

Vanhin David A. Bednar

kahdentoista apostolin
koorumista

Opetus, jonka sain isältäni

Sain suuren opetuksen isältäni pappeuden valtuudesta ja voimasta.

Vartuin kodissa, jossa oli uskollinen äiti ja hieno isä. Isäni ei ollut kirkkomme jäsen mutta kävi silti kirkon kokouksissa perheemme kanssa. Hän valmensi seurakuntamme softball-joukkuetta ja auttoi partiotoiminnoissa.

Ollessani vielä poikaiässä kysyin isältä monta kertaa viikossa, milloin hän aikoi mennä kasteelle. Isä vastasi joka kerta:

”David, liityn kirkkoon, kun tiedän, että on oikein tehdä niin.”

Yhtenä sunnuntaina kysyin isältä, milloin hän aikoi mennä kasteelle. Hän vain hymyili ja esitti minulle kysymyksen. ”David, eikös teidän kirkonne opetakin, että pappeus otettiin muinoin pois maan päältä ja että taivaalliset sanansaattajat ovat palauttaneet sen? Jos kirkossanne on todellakin Jumalan palautettu pappeus, niin miksi sitten niin monet kirkkoonne kuuluvat miehet eivät ole mitenkään erilaisia pappeusvelvollisuuksiensa hoitamisessa kuin ne miehet, jotka kuuluvat samaan kirkkoon kuin minä?”

Mieleeni ei tullut mitään. Minulla ei ollut vastausta isälleni.

Tiesin, että miesten, joilla on pappeus, *pitäisi* toimia eri tavoin kuin muut miehet. Pappeudenhaltijoiden tulee paitsi saada pappeuden valtuus myös olla uskollisia ja kelpollisia, jotta he voivat käyttää Jumalan voimaa.

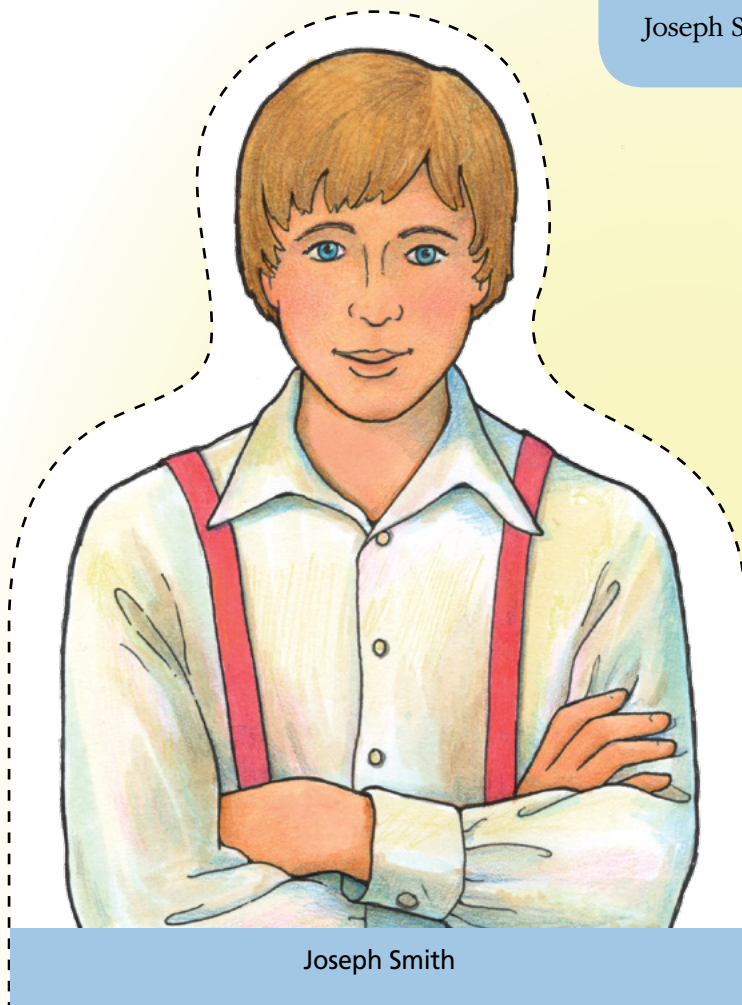
Päätin, etten koskaan halunnut olla huono esimerkki isälleni. Halusin yksinkertaisesti olla hyvä poika. Herra tarvitsee sitä, että me kaikki pappeudenhaltijat olemme kunniallisia, hyveellisiä ja hyviä poikia kaikkina aikoina ja kaikkialla.

Joitakin vuosia myöhemmin isäni *meni* kasteelle. Minulla oli tilaisuus antaa hänelle Aaronin pappeus ja Melkisedekin pappeus. Yksi elämäni suurenmoisia kokemuksia oli nähdä, kun isäni sai pappeuden valtuuden ja voiman. ■

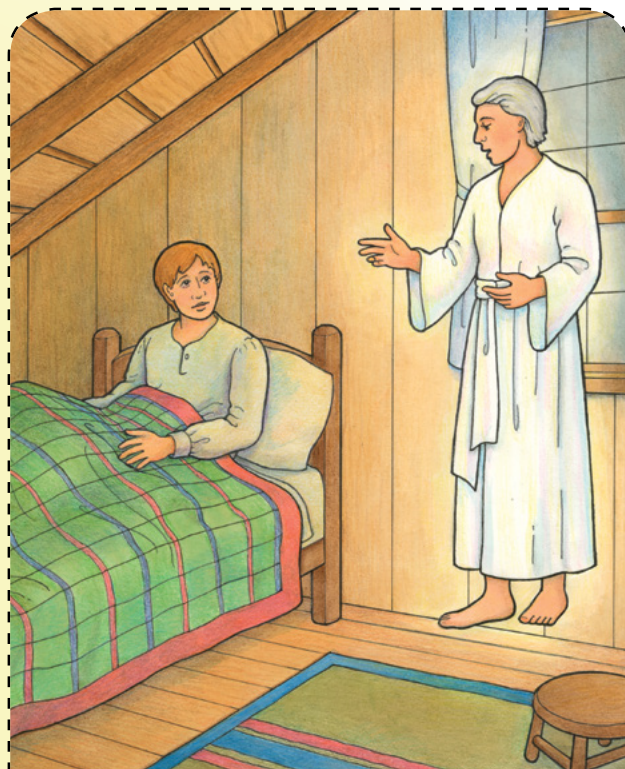

KUVITUS DILEEN MARSH

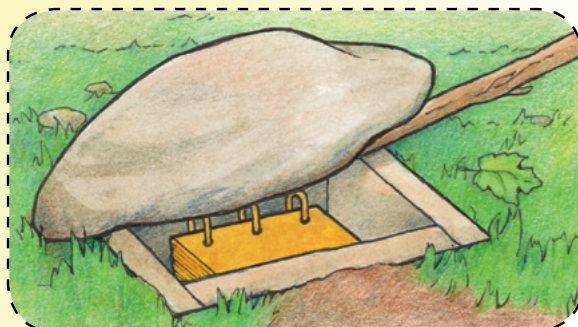
Mormonin kirja, lahja taivaalliselta Isältä
Joseph Smith – historia 29–35, 42–54, 59–60

Joseph Smith

Enkeli Moroni

Leikkaa pyhien kirjoitusten leikekuvat irti ja liimaa tai kiinnitä ne teipillä pahville, kartongille, pieniin paperipusseihin tai askartelutikkuihin. Säilytä niitä kirjekuoreissa tai pussissa, johon on merkitty niitä koskevat pyhien kirjoitusten kohdat.

Jouluaatto

Córdobaan perheen seurassa

*Marycielo ja minä saimme
kumpikin vain yhden lahjan.
Mitä meillä olisi annettavana?*

Honey Thalia Cabel Losno

Perustuu tositapahtumaan

"Kaiken, minkä te olette tehneet yhdelle näistä vähäisimmistä veljistäni, sen te olette tehneet minulle" (Matt. 25:40).

Jouluaattona pienen joulukuumme alla oli vain kaksi lahjaa. Toinen niistä oli kaksivuotiaalle siskolleni Marycielolle ja toinen minulle. Rahat olivat vähissä, äiti sanoi, joten muuta emme saisi.

Sinä iltana äiti luki *Liahonasta* kertomuksen joulusta, jolloin lahjoja ei ollut lainkaan. Kun hän luki, tunsin itseni onnelliseksi ja levolliseksi. Ehkäpä se, että sai vain yhden lahjan, ei ollut kovin paha asia. Sitten äiti sanoi: "Mitä jos emme leikkisikään oman perheen kesken niin kuin yleensä jouluaattona, vaan voisimmekin lahjoja erälle perheelle seurakunnassa?"

"Mutta mitä voimme antaa heille?" minä kysyin.

"On meillä vähän annettavaa."

Vilkaisin kahta lahjaamme ja sitten seinällä olevaa kuvaa Jeesusesta. "Jeesus varmaan antaisi sen, mitä Hänellä on."

Me rukoilimme saadaksemme tietää, minkä perheen luo menisimme. Monilla tuntemillamme perheillä ei ollut sinä vuonna juuri mitään. Rukouksen jälkeen meistä tuntui, että meidän pitäisi käydä Córdoban perheen luona. Heillä oli kolme lasta, ja heidän isänsä oli menettänyt työpaikkansa.

Kävimme kaupassa ja ostimme *panetónin* (juhlaleivän), paistetun kanan ja kolme pientä lahjaa. Meillä oli hauskaa, kun valitsimme niitä. Äiti käytti kaikki rahansa, noin 30 Perun *solea* (noin 10 euroa).

Kun olimme valmiit, ajoimme Córdoban perheen luo. Pitelin Marycieloa kädestä kävellessämme ovelle.

Sisar Córdoba näki meidät ja tuli halaamaan meitä. "Miten mukava yllätys! Tulkaa sisään! Käykää istumaan", hän sanoi. Kun kävelimme sisään, sisar Córdoba puristi äidin kättä ja taputti minua olkapäälle. "Rolando ja tytöt ilahtuvat kovin nähdessään teidät", hän sanoi minulle.

Talossa oli maalattia. Siellä ei ollut sähköä, vain pelkkiä kynttilöitä. Olin vähän suruissani Córdoban perheen vuoksi. Toivoin, että olisimme voineet auttaa heitä enemmän. Mutta äiti ei näyttänyt huomaavan maalattia tai kynttilöitä. Hän oli vain iloinen, että sai olla täällä sisar Córdoban luona.

"Tulimme toivottamaan teille *feliz Navidad!*" äiti sanoi. "Olemme iloisia siitä, että olemme ystäviä." Hän antoi ruoan ja lahjat sisar Córdobaalle, joka hymyili aurinkoisesti ja sanoi kiitokset.

Rolando, Madeline ja Raquel juoksivat toisesta huoneesta tervehtimään. Marycielo kurkisti jalkani takaa ja hymyili. Hän nauroi, kun Rolando ilmeili hänelle hassusti. Pian kaikki juttelivat, vitsailivat ja nauroivat.

"Tämä on mukavampaa kuin leikkiä keskenämme", minä ajattelin. Olin iloinen siitä, että olimme tulleet. Ei haitannut, ettei meillä ollut paljon annettavaa. Eikä sekään haitannut, että talossa oli maalattia. Joulussa ei ole kyse siitä, mitä meillä on. Siinä on kyse yhdessäolosta.

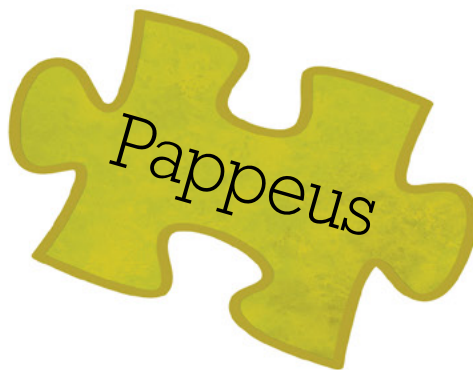
Kun valmistauduimme lähtemään, sisar Córdoba halasi meitä uudestaan. "Kiitos todella paljon", hän sanoi. Hänen äänensä värisi, ja näin kyyneliä hänen silmissään. Nousin varpailleni ja suukotin sisar Córdoba poskelle.

"Feliz Navidad", sanoin. ■

Kirjoittaja asuu Perussa.

Palapeli

palautuksesta

Mitä sana palautus tarkoittaa?

Heidi Poelman

Perustuu tositapahtumaan

"Sillä minä olen antanut sinulle pappeuden avaimet ja voiman, jolla minä palautan kaiken" (OL 132:45).

Kotimatalla kirkosta Anna muisti pienen paperiliuskan, jonka hänen opettajansa oli hänelle antanut. "Äiti, arvaa mitä? Minulla on ensi sunnuntaina puhe Alkeisyhdistyksessä."

"Sepä hienoa", äiti sanoi. "Mistä aiheesta?"

"Minun pitää puhua palautuksesta. Mutta en oikein tiedä, mikä se on."

"Palautus tarkoittaa sitä, että Jumala toi takaisin eli palautti kaiken, mitä Hän haluaa kirkossaan olevan", äiti sanoi. "Profeetta Joseph Smithin kautta Hän toi takaisin temppelit, pappeuden, kasteen ja Pyhän Hengen lahjan. Ilman palautusta meillä ei olisi kirkkoa!"

Anna nyökkäsi. "Kai siinä on järkeä. Mutta en usko, että osaan selittää sen niin kuin sinä."

"Hei, minulla on idea", äiti sanoi, kun he tulivat kotiin. "Tule mukaani."

Anna meni äidin perässä olohuoneeseen. He olivat aloittaneet edellisenä iltana palapelin kokoamisen, ja kaikki palat olivat yhä levällään pienellä pöydällä.

"Ajattele, että evankeliumi on kuin valmiiksi koottu palapeli." Äiti otti käteensä yhden palan. "Monet kuvan palat ovat olleet maan päällä eri aikoina. Mutta sen jälkeen kun Jeesus ja apostolit olivat kuolleet, monia evankeliumin totuuksia katosi tai niitä muutettiin. Ne totuuden palaset piti tuoda takaisin."

"Mitä siis sitten tapahtui?" Anna siirteli irrallaan olevia paloja.

"Monia vuosia myöhemmin Jumala kutsui nuoren maalaispojan

tuomaan kaikki palat takaisin ja yhdistämään ne siten kuin silloin kun Jeesus oli maan päällä. Kukahan hän mahtoi olla?"

"Joseph Smith!" Anna sanoi hymyillen. "Minusta tuntuu, että alan ymmärtää." Hän puhui äidin kanssa lisää Joseph Smithistä ja evankeliumin eri paloista, jotka Jumala oli tuonut takaisin Joseph Smithin avulla.

Loppuviikon Anna kirjoitti ja harjoitteli puhettaan. Hän rukoili, että taivaallinen Isä auttaisi häntä olemaan rohkea ja esittämään sanomansa Alkeisyhdistyksessä.

Sunnuntaina, kun oli Annan vuoro puhua, hän nousi, veti syvään henkeä ja näytti telineessä olevaa palapeliä, niin että kaikki näkivät sen. Kaikki palat olivat paikallaan palapelissä.

"Kauan sitten monia tärkeitä evankeliumin paloja oli maan päällä. Kun Jeesus ja Hänen apostolinsa kuolivat, jotkin palat katosivat." Anna otti

PALAUTUKSEN PROFEETTA

"[Joseph Smith] oli väline Jumalan käsissä tuomassa esiin pyhiä kirjoituksia, kadonneen opin ja pappeuden palautuksen."

Vanhin Neil L. Andersen kahdentoista apostolin koorumista, "Joseph Smith", *Liahona*, marraskuu 2014, s. 28.

muutaman palan palapelistä ja laski ne pöydälle. "Sitten taivaallinen Isä ja Jeesus kutsuivat Joseph Smithin profeetaksi tuomaan takaisin evankeliumin puuttuvat palat. Sitä sanotaan palautukseksi." Hän otti yhden palapelin palan ja näytti sitä Alkeis-yhdistyksen lapsille. Sen takana olivat sanat "Pappeuden voima".

Sitten Anna näytti muut palat. Hän luki, mitä jokaisen palan takana oli, ennen kuin hän pani sen oikealle paikalleen palapeliin. "Elävä profeetta... kaksitoista apostolia... temppelityö iankaikkisten perheiden hyväksi... upotuskaste... kätten päällepaneminen Pyhän Hengen lahjan saamiseksi."

Anna näytti valmista palapeliä. "Nyt meillä on kaikki evankeliumin palat. Se tarkoittaa sitä, että voimme nähdä kokonaiskuvan siitä, kuinka voimme olla onnellisia ja elää jonakin päivänä taivaallisen Isän kanssa. Minä olen kiitollinen palautuksesta. Jeesuksen Kristuksen nimessä. Aamen." ■
Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

Jeesus Kristus tulee jälleen!

Erin Sanderson

Jouluna ihmiset kaikkialla maailmassa juhlivat Vapahtajamme Jeesuksen Kristuksen syntymää. Jonakin päivänä me juhlimme toista suurenmoista päivää – toista tulemistä, kun Jeesus palaa maan päälle! Profeetat ovat opettaneet, mitä tapahtuu ennen kuin Jeesus tulee jälleen. Yksi niistä asioista on, että Hänen evankeliumiaan tullaan saarnaamaan kaikkialla maailmassa.

Usko taivaalliseen Isään ja Jeesukseen Kristukseen auttaa meitä olemaan rauhallisia silloinkin kun se, mitä maailmassa tapahtuu, tuntuu

pelottavalta. Jeesus sanoi: ”Minä jätän teille rauhan. Oman rauhani minä annan teille, en sellaista jonka maailma antaa. Olkaa rohkeat, älkää vaipuko epätoivoon.” (Joh. 14:27.)

Kun ajattelet Jeesusta tänä jouluna, muista, että Hän palaa jälleen jonakin päivänä, ei pienokaisena vaan kuninkaiden Kuninkaana. Silloin jokainen tulee tietämään, että Hän on Jumalan Poika ja maailman Vapahtaja! ■

Kirjoittaja asuu Utahissa Yhdysvalloissa.

OPI LISÄÄ

Kun Jeesus tulee, Hän hallitsee maan päällä tuhat vuotta. Sitä aikaa kutsutaan tuhatvuotiseksi valtakunnaksi. Tuhatvuotisessa valtakunnassa ihmiset ovat niin vanhurskaita, ettei Saatana voi kiusata heitä. Silloin ei ole surua, ja ihmiset, jotka seuraavat Kristusta, tuntevat itsensä rauhallisiksi ja onnellisiksi.

PERHEEN KESKUSTELUHETKI

Vaaliminen tarkoittaa huolehtimista, arvossa pitämistä ja kunnioittamista. Lukekaa Joseph Smith – Matteus 36–37. Keskustelkaa siitä, kuinka Kristuksen sanojen vaaliminen auttaa meitä valmistautumaan Hänen toiseen tulemiseensa. Mistä me löydämme Hänen sanojaan?

Laulu: ”Kun jälleen saapuu Hän” (*Lasten laulukirja*, s. 46–47)

Pyhien kirjoitusten kohta: Joh. 14:27

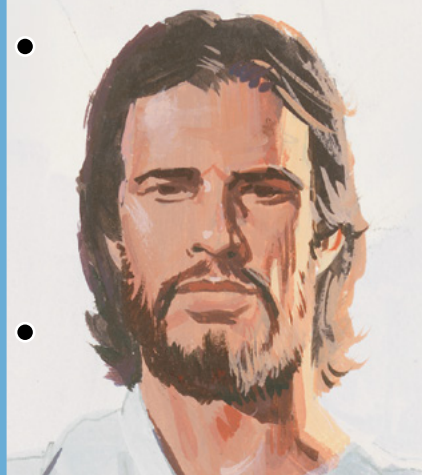
Video: Sivustolla Biblevideos.org voitte katsoa videon ”Glad Tidings of Great Joy: The Birth of Jesus Christ” [Suuren ilon ilosanoma: Jeesuksen Kristuksen syntymä]

MINÄ VOIN OLLA VALMIS

Valmista kirjanen, joka muistuttaa sinua tavoista, joilla voit valmistautua nyt siihen, kun Jeesus tulee jälleen.

Leikkaa kortit irti ja laita ne päällekkäin. Pujota kahden reiän läpi lanka ja sido se.

Minä voin olla valmis, kun Jeesus tulee jälleen.

Minä voin rukoilla joka päivä.

Minä voin lukea pyhiä kirjoituksia.

Minä voin pitää kasteenliittoni lupaukset.

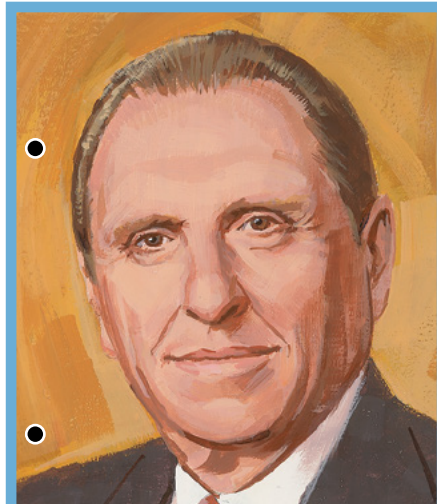
VINKKI PYHIEN KIRJOITUSTEN TUTKIMISEEN

Tässä on kolme tapaa, joilla voit ymmärtää pyhiä kirjoituksia paremmin:

1. Ennen kuin alat lukea pyhiä kirjoituksia, rukoile taivaalliselta Isältä apua niiden ymmärtämiseen.
2. Käytä aikaa siihen, että pohdit lukemaasi.
3. Kerro jollekulle, mitä opit ja tunsit, ja kirjoita siitä päiväkirjaan.

Minä voin noudattaa käskyjä.

Minä voin seurata profeettaa.

Joulukertomus

Kauan sitten Maria-niminen nainen ja Joosef-niminen mies olivat menossa naimisiin. Maria ja Joosef olivat hyviä ihmisiä, jotka tekivät sitä, mitä Jumala halusi heidän tekevän.

Yhtenä päivänä Marian luo tuli enkeli, joka kertoi hänelle, että hänelle syntyisi vauva! Enkeli sanoi, että hänen pitäisi antaa vauvalle nimeksi Jeesus. Vauva olisi Jumalan Poika, Vapahtaja.

Marian ja Joosefin oli mentävä kaupunkiin nimeltä Betlehem maksamaan veroja.

Kaupunki oli täynnä ihmisiä. Niinpä Maria ja Joosef viettivät yön paikassa, jossa pidettiin eläimiä. Jeesus-lapsi syntyi sinä yönä!

Taivaalle ilmestyi
uusi tähti.

Paimenet hoitivat lampaista
läheisillä niityillä. Enkelit
tulivat kertomaan paimenille,
että Vapahtaja oli syntynyt.
Paimenet menivät etsimään
ja palvelemaan Jeesus-lastaa.

An illustration of the Three Kings following the Star of Bethlehem. They are riding camels across a desert landscape at night. The sky is dark purple with a bright, multi-pointed star in the distance. The kings are wearing traditional robes and head coverings. The camels are decorated with colorful blankets.

Kaukana toisessa maassa tietäjät
näkivät uuden tähden. He tiesivät,
että se oli merkki Vapahtajan
syntymästä. He seurasivat tähteä,
kunnes he löysivät Jeesuksen.
He antoivat Jeesukselle lahjoja
ja palvelivat Häntä.

An illustration of the Angel of the Lord appearing to Joseph. Joseph is kneeling on the ground, looking up at the angel with a surprised expression. The angel is standing, wearing a long white robe, and has a bright, glowing aura around him. The background is a soft, hazy landscape.

Kun tietäjät olivat
lähteneet, enkeli kävi
Joosefin luona. Enkeli
sanoi, että ilkeä kuningas
halusi tehdä pahaa
Jeesukselle. Enkeli sanoi,
että heidän perheensä
pitäisi muuttaa Egyptiin
turvaan.

Joosef, Maria ja Jeesus asuivat Egyptissä, kunnes oli turvallista palata Israeliin. Jeesus varttui kaupungissa, jonka nimi oli Nasaret. Hän oppi olemaan avulias, ystävällinen ja kuuliainen. Hän oppi kaiken, mitä Hänen piti oppia, jotta Hän voi olla Vapahtajamme. Hän noudatti aina Jumalan Häntä varten laatimaa suunnitelmaa.

Jouluna me juhlimme Jeesuksen Kristuksen syntymää. Näytä kuvasta ihmiset, jotka ovat osa joulukertomusta.

Me voimme olla niin kuin **Maria ja Joosef** tekemällä sen, mitä Jumala haluaa meidän tekevän.

Me voimme olla niin kuin **paimenet** ja **tietäjät** seuraamalla Jeesusta Kristusta.

Me voimme olla niin kuin **enkelit** kertomalla muille joulun todellisen kertomuksen.

Ja me voimme olla niin kuin **Jeesus** noudattamalla Hänen esimerkkiään! ■

PYHISTÄ KIRJOITUKSISTA POIMITTUA

Voit lukea jouluevankeliumin kohdista Matt. 1:18–25; 2; Luuk. 1:26–38; 2:1–20.

**Presidentti
Howard W. Hunter
(1907–1995)**

kirkon neljästoista
presidentti

TODELLINEN JOULU

*Todellinen joulukuu tulee sille, joka on ottanut
Kristuksen omaan elämäänsä.*

Paavali ilmaisi lyhyessä kirjeessään galatalaisille syvää huolestumista näiden ilmeisestä epäuskosta ja siitä, että nämä olivat hylänneet hänen opetuksensa Kristuksesta. Hän kirjoitti heille: ”Into on hyvä, jos asia on hyvä – näin aina eikä vain silloin kun minä olen luonanne. Rakkaat lapseni, teidän vuoksenne minun on jälleen kärsittävä synnytystuskia, kunnes Kristus saa muodon teissä.” (Gal. 4:18–19.) Toisin sanoen Paavali ilmaisi kärsivänsä tuskaa ja ahdistusta, kunnes Kristus ”saa muodon” heissä. Se on toinen tapa sanoa ”Kristuksessa”, jota ilmaisua Paavali käyttää yhä uudestaan kirjoituksissaan.

Kristuksen on mahdollista syntyä ihmisten elämään, ja kun se todella tapahtuu, ihminen on ”Kristuksessa” – Kristus ”saa muodon” hänessä. Se edellyttää, että otamme Kristuksen sydämeemme ja teemme Hänestä elävän aikalaisen elämäämme. Hän ei ole vain yleisluontoinen totuus tai historiallinen tosiasia, vaan ihmisten Vapahtaja kaikkialla ja kaikkina aikoina. Kun pyrimme olemaan

Kristuksen kaltaisia, Hän ”saa muodon” meissä; jos avaamme oven, Hän astuu sisään; jos etsimme Hänen neuvojaan, Hän neuvoa meitä. Jotta Kristus ”saisi muodon” meissä, meidän täytyy uskoa Häneen ja Hänen sovituksenensa. Sellainen usko Kristukseen ja Hänen käskyjensä pitäminen eivät ole meille säilytettyjä rajoituksia. Niiden kautta ihmiset tehdään vapaiksi. Tämä Rauhan Ruhtinas odottaa, että Hän saa antaa mielenrauhaa, mikä voi tehdä meistä jokaisesta tuon rauhan väylän.

Todellinen joulukuu tulee sille, joka on ottanut Kristuksen omaan elämäänsä liikkeellepanevaksi, aktiiviseksi, elähdyttäväksi voimaksi.

James Wallingford sepitti joulukua aikaa mietiskellessään nämä sanat:

*Joulukuu ei ole päivä tai aika vaan
sydämen ja mielen tila.*

*Jos rakastamme lähimmäisiämme
niin kuin itseämme,
jos rikkaudessaamme olemme
hengellisesti köyhiä ja jos köy-
hydessämme olemme rikkaita
armossa,
jos rakkautemme ei kersku vaan
on kärsivällinen ja lempeä,
jos me veljemme pyytäessä leipää
annamme sen sijaan itsemme,
jos jokainen päivä koittaa muka-
naan tilaisuus ja laskee vaikka
vain pienen saavutuksen myötä,
niin silloin jokainen päivä on
Kristuksen päivä ja joulukuu on
aina lähellä.*

*(Julkaisussa Words of Life, toim.
Charles L. Wallis, 1966, s. 33.)*

Jos haluatte löytää joulukua todellisen hengen ja saada osanne sen suloisuudesta, saanen ehdottaa teille jotakin. Varatkaa tämän joulukuan juhlaikiireiden keskellä aikaa kääntää sydämenne Jumalan puoleen. Ehkäpä hiljaisina hetkinä ja hiljaisessa paikassa ja polvilanne – yksin tai rakkaittenne kanssa – voisitte antaa kiitoksenne niistä hyvistä asioista, joita on tullut osaksenne, ja pyytää, että Hänen Henkensä asuisi teissä, kun yritätte vilpittömästi palvella Häntä ja pitää Hänen käskynsä. Hän tarttuu teitä kädestä, ja Hänen lupauksensa täyttyvät. ■

*Artikkelista ”Todellinen joulukuu”, Liahona,
joulukuu 2005, s. 12–15.*

NÄKEMYKSIÄ

Jäseniä Natalissa Brasiliassa.

Miten voimme tehdä sapatista ilon päivän?

"Lepopäivä tarjoaa erinomaisen mahdollisuuden vahvistaa perhesiteitä. — Me teemme lepopäivästä ilon päivän, kun me opetamme evankeliumia lapsillemme. — Perheen kanssa vietetyn ajan lisäksi voitte kokea todellista iloa lepopäivänä tutkiessanne sukuaanne. — Tehkää lepopäivästä ilon päivä palvelemalla muita, varsinkin niitä, jotka ovat huonokuntoisia tai yksinäisiä tai tarvitsevat apua."

Presidentti Russell M. Nelson, kahdentoista apostolin koorumin presidentti, "Lepopäivä on ilon päivä", *Liahona*, toukokuu 2015, s. 130–131.

Muita aiheita tässä numerossa

NUORILLE AIKUISILLE

Palasin lähetystyöstäni kotiin **etuajassa**

Palattuani kotiin kamppailin todistukseni kanssa. Mutta lupasin lopulta taivaalliselle Isälle, että pysyisin uskollisena, vaikka en saisi vastauksia.

s. 44

NUORILLE

s. 60

Asioita, joita **opin** nuorena käännynnäisenä

Kuvittele, että liittyisit kirkkoon 17-vuotiaana ja olisit kotikaupungissasi ainut kirkon jäsen, joka puhuu äidinkieltäsi. Lue, mitä vanhin Klebingat seitsemänkymmenen koorumista oppi sellaisessa tilanteessa!

LAPSILLE

Joulukertomus

Nauti Jeesus-lapsen syntymän kuusisivuisesta kuvakertomuksesta!

s. 74